

Вы павінны выконваць
Божыя Святыя
дні
або Дэманічны святы?

Вы

ведаеце, дзе розныя святыя дні і святы прыйшлі?

«Калі дзень Пяцідзсятніцы цалкам прыйшоў, усе яны былі аднадушна ў адным месцы.» (Дзеі 2: 1)

Bob Thiel, Ph.D.

Вы павінны выконваць
Бог Святыя дні або Дэманічны святы?

па Bob Thiel, Ph.D.

Пералічаныя Божыя святы ў Бібліі?

Якія дні Ісуса трымаць?

Якія дні апосталы трымаць?

Якія дні зрабіў першыя паслядоўнікі Хрыста трымаць?

Ці ёсць у вас якія-небудзь назіраць святы?

Вы ведаеце, адкуль яны прыйшлі?

Вы ведаеце, чаму вы і іншыя могуць назіраць за імі?

У любога ёсць рэлігійныя канатацыі?

Можаце вы назіралі б дэманічныя святы?

Ці мае значэнне для Бога, у якія дні вы можаце трымаць?

Калі вы лічыце, што вы хрысціянін, вы, магчыма, святкуючы дэманічныя або паганскія тыя, якія б асудзіць Езуса? Калі так, то праўда досыць важна, каб вам, што вы б ісці за Езусам з гэтай нагоды?

ISBN 978-1-940482-17-0

Copyright © 2016/2017/2018/2020/2022 by Nazarene Books. Edition 2.5. for the Continuing Church of God and Successor, a corporation sole. PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Credits: Cover photo taken at Day of Pentecost in New Zealand by Joyce Thiel. Various translations of the Bible are used throughout; where no name nor abbreviation is given, then the New King James Version (NKJV) is being cited (Thomas Nelson, Copyright © 1997; used by permission).

ЗМЕСТ

- 1. Святыя Дні супраць Папулярныя святы**
- 2. Песах: Ці з'яўляецца гэта толькі пра смерць Хрыста?**
- 3. Ноч назіраць і Дні праснакоў**
- 4. Пяцідзсятніца: Праўда аб Вашым пакліканне і неймаверны Божага дар**
- 5. Свята Труб: Вяртанне Хрыста і падзея, якое прывяло да яе**
- 6. Дзень Адкуплення: сатана атрымлівае Выгнаны**
- 7. Свята кучак: пробліск таго, што свет выглядае валадарыць, як пад Хрыстову**
- 8. Апошні вялікі дзень: Дзіўны Божы план выратавання для Чалавецтва**
- 9. І няправільны пераклад суботу**
- 10. Перепакованные Дэманічны Святы**
- 11. Божыя Святыя дні ці хлусня?**

Святы дзень календара

Кантактная інфармацыя

Заўвага: Гэтая кніга перакладзена на беларускай штучным інтэлектам з англійскай версіі, таму некаторыя выразы могуць не цалкам адпавядаць арыгіналу, але спадзяемся, што яны блізкія. Англійская версія даступная бясплатна онлайн на

www.ccog.org.

1. Святыя Дні супраць Папулярныя святы

Са шматлікіх груп, якія визнаюць хрысціянства, практычна ўсе выконваць некаторыя святы або Святыя дні.

Ці павінны вы выконваць Божыя святыя дні або дэманічныя святы?

Падобна на тое, простае пытанне з лёгкім адказам. А для тых, хто хоча верыць у Біблію, а не рознай натоўпу, гэта.

Дзе Святыя дні і святы прыйшлі? яны прыходзяць з Бібліі або яны звязаны з традыцыйнымі паганскімі / дэманічнымі назіраннямі рабіць?

Калі вы лічыце, што вы хрысціянін, вы сапраўды ведаеце, што дні, калі такія маюцца, вы павінны трымаць і чаму?

Гэтая кароткая кніга факусуюць на штогадовых біблейскіх святых дзён і змяшчае інфармацыю аб некаторых з штогадовых святаў, што іншыя назіраюць.

слова адпачынку

Паводле слоўніка *Вебстэра*, свет *свята* першапачаткова прыйшоў з Старога англійскага *hāligdæg*. Нягледзячы на тое, што людзі ў цяперашні час, здаецца, думаюць, што тэрмін ня на самай справе азначае час, каб мець Адпачынак- свята азначаў *святы дзень*.

Вядома, не ўсе «святны» былі задуманы як рэлігійныя святыя дні. Нацыянальныя святы не абавязкова лічацца рэлігійнымі, і нават Ісус, па-відаць назіраецца адзін ці некалькі з іх (Ян 10: 22-23).

Наколькі ідзе Ісус, Біблія канкрэтна апісвае, што Ён назіраў біблейскія святыя дні і святы, такія як Песах (Лукі 2: 41-42; 22: 7-19), у свята кучак (Іаана 7: 10-26), і Апошні Вялікі дзень (Ян 7: **37-38**; 8: 2). Пункту Новага Запавету на апосталаў Ісуса захоўваючы Вялікдзень (1-ы да Карыньянаў 5: 7), Дні праснакоў (Дзеі 20: 6; 1-ы да Карыньянаў 5: 8), Пяцідзсятніца (Дзеі 2: 1-14), труб і кучак (пар Лявіт 23: 24,33-37; Дз 18:21; 21: 18-24; 28:17), а таксама дзень ачышчэння (Дзеі 27: 9).

Біблія ніколі не паказвае, што Ісус, ні апосталы выконвалі рэлігійныя святы, як тыя, якія назіраюцца паганскія рымляне. Тым не менш, многія сцвярджаюць, хрысціянства ў якасці сваёй рэлігіі назіраць версіі рэлігійных святаў, якія паступаюць з крыніц за межамі Бібліі.

Павінны Ці яны быць?

Прароцтва Бібліі аб тым, што прыйдзе час, калі людзі з усіх краін будуць трымаць Божыя Святыя дні або быць схільная засухі і язваў (Захар 14: 16-19). Паколькі гэта так, ня вы павінны разгледзець, ці варта зрабіць гэта цяпер?

Калі ласка, прачытайце гэтую кнігу ў поўным аб'ёме, па меншай меры ў два разы. Некаторыя пярэчанні, што некаторыя з іх паднялі аб тым, што шоў Бібліі разглядаецца ў ім. Падвойнае чытанне, мы спадзяюся адказаць на больш сур'ёзныя пытанні, вы можаце мець.

Калі ласка, паспрабуйце вывучыць гэтую тэму з сапраўды неспадзята. Гэта натуральна для ўсіх людзей, калі мы не будзем на варце супроць яго, каб паглядзець на любы прэзентацыі гэтых штогадовых святых дзён у духу забабонаў. Біблія вучыць, што «Той, хто адказвае на пытанне, перш чым ён пачуе, ён неразумны і брыдка яму» (Выслоўі 18:13), так што, як верійцы старога, каб убачыць, калі гэтыя рэчы тут так (Дзеі 17:10 -11).

Давайце, таму, гатовыя падпарадкаванне Богу і Яго волі, з Паддаўшыся сэрца свабоднымі ад забабонаў, з адкрытымі розумамі жадаючы ісціну больш, чым наш уласны шлях, дрыжучы перад святым і святым Словам Божым (Ісая 66: 2), прасіць Бога пакорліва для накіравання Свайго Духа Святога. І ў гэтым малітоўным, пакорлівай, гатовыя, але беражлівых і асцярожнага адносіны, вывучыць гэтае пытанне - даказаць ўсе рэчы (пар 1 Фесаланікійцаў 5:21 KJV / DRB).

Божыя святы і святыя дні

Ці ведаеце вы, што Божыя святы пералічаныя ў Бібліі? Хоць гэта павінна быць здаровы сэнс, многія не разумеюць, што гэта так, і дзе іх можна знайсці ў Святым Пісанні.

Акрамя таго, адна праблема з імі складаецца ў тым, што яны заснаваныя на іншы каляндар, чым большасць людзей у цяперашні час выкарыстоўваюць. Божы каляндар у асноўным месяцова-сонечны адзін. Для таго, каб дапамагчы вам лепш зразумець тэрміны Божых святых дзён, праверце наступнае параўнальную табліцу біблейскага календара і (грыгарыянскага) календара Рымскай (яны не трапляюць у той жа рымскі каляндарны дзень кожны год):

(Сучасны рымскі каляндар з Найсвяцейшым днямі паказаны ў канцы гэтага буклета.)

Месяц	Колькасць	Даўжыня	грамадзянскага Эквівалент
Abib/Nisan	1	30 дзён	марш - красавік
Ziv/Iyar	2	29 дзён	красавік - можа
Sivan/Siwan	3	30 дзён	можа - чэрвень
Tammuz	4	29 дзён	чэрвень - ліпеня
Av/Ab	5	30 дзён	ліпеня - Аўгусту
Elul	6	29 дзён	Аўгусту - верасень
Ethanim/Tishri	7	30 дзён	верасень - кастрычнік
Bul/Cheshvan	8	29 or 30 дзён	кастрычнік - лістапада
Kislev	9	30 or 29 дзён	лістапада - снежні
Tevet	10	29 дзён	снежні - студзень
Shevat	11	30 дзён	студзень - лютага
Adar	12	30 дзён	лютага - марш

(Акрамя таго, у Бібліі «высакосных» ёсць яшчэ адзін месяц называецца Адар 2)

Што тычыцца Божых святых дзён, давайце спачатку пачаць з згадваннем ў кнізе Быцця, паказваючы як пратэстант і католік пераклад:

¹⁴ Тады Бог сказаў: «Хай будзе святло ў небе , каб аддзяліць дзень ад ночы. Яны будуць знакі і будуць адзначаць рэлігійныя святы, дні і гады. (Быццё 1:14, Слова Божае Пераклад, GWT)

¹⁴ І сказаў Бог : хай будуць сьвяцілы на нябесным зводзе , каб падзяліць дзень ад ночы, і хай яны паказваюць , фестывалі, дні і гады. (Быццё 01:14, Новы Ерусалім Бібліі, NJB)

Габрэйскія слова *касцў* »ў 14 -м вершы ставіцца да рэлігійнага фэсту.

Ці ведаеце вы , што ў Бібліі казалі пра існаванне рэлігійных святаў у сваёй самай першай кнігі? Кніга Псальмаў таксама пацвярджае гэта, у асноўным , чаму Бог зрабіў поўнон:

¹⁹ Ён стварыў месяц , каб адзначыць святы (Псальм 104: 19, Holman хрысціянскі стандарт Бібліі)

Хіба вы чулі гэта што - то раней?

Якія рэлігійныя святы , што «агні ў небе» Бог змясціў там былі адзначаць?

Ну, ёсць адно месца ў Бібліі , дзе ўсе сьвятыя дні (*касцў* »), пералічаныя і некаторыя агні згадваюцца.

Ён знаходзіцца ў частцы Бібліі, што шмат хто хоча выпусціць з-пад увагі, або заключэння было зроблена далёка ў поўным аб'ёме. Паказаны з новай амерыканскай Бібліі (NAB), перакладу рымска-каталіцкага наступнага (NAB ніжэй выкарыстоўваецца як большасць пратэстантаў вынікаюць цэрквам Рыма ў дачыненні да многіх дзён яны робяць і не якія выконваюць, нягледзячы на тое, Пісанне кажа):

² ... Наступныя сьвяты Гасподнія, якія вы павінны абвясціць святыя дні. Гэта мае фэсты:

³ У працягу шасці дзён працы можа быць зроблена; але сёмы дзень субота поўнага спакою, абвешчаны святы дзень; Вы не павінны рабіць ніякай працы. Гэта субота Гасподняя , дзе вы жывяце.

⁴ Гэтыя сьвяты Гасподнія, у сьвятыя дні, якія вы павінны заявіць у іх належны час. ⁵ Пасха Гасподня падзе на чатырнаццаты дзень першага месяца, у вечаровым прысьмерку. ⁶ Пятнаццаты дзень гэтага месяца сьвята Гасподняга праснакоў. У працягу сямі дзён вы павінны ёсць прэсны хлеб. 7 На першым з гэтых дзён вы будзеце мець абвешчаныя сьвяты дзень; Вы не павінны рабіць не цяжкую працу. (Лявіт 23: 2-7, НАБ)

¹⁵ Пачынаючы з днём пасля суботы, у дзень, калі вы прыносіце сноп на вышыню, вы павінны адлічыць сем поўных тыдняў; ¹⁶ Адлічэце да дня пасля сёмага тыдня, пяцьдзесят дзён. (Лявіт 23: 15-16, НАБ)

²⁴ ... У першы дзень сёмага месяца, вы будзеце мець суботні супакой, з трубнымі выбухамі, як напамін, абвешчанай сьвяты дзень; (Лявіт 23:24, НАБ)

Сказаў ²⁶ Гасподзь Майсею, кажучы: ²⁷ Зараз дзесяты дзень сёмага месяца ў Дзень Адкуплення. У вас будзе абвешчаны сьвятым днём. Вы павінны упакорыць сябе і прапанаваць паднашэнне Госпаду. ²⁸ У гэты дзень вы не павінны рабіць любую працу, таму што гэта дзень адкуплення, калі Адкупленне зрабіў для вас перад Госпадам, Богам вашым. ²⁹ Тыя, хто не змірыцца ў гэты дзень павінны быць адрэзаныя ад людзей. ³⁰ Калі хто -то робіць любую працу ў гэты дзень, я выдаду гэты чалавек з-паміж людзей. ³¹ Вы не павінны рабіць ніякай працы; гэта вечная ў роды вашыя, дзе вы жывяце; ³² гэта субота поўнага адпачынку для вас. Вы павінны упакорыць сябе. Пачынаючы з вечара дзевятага месяца, вы павінны трымаць вашу суботу з вечара да вечара.

³³ І сказаў Гасподзь Майсею, кажучы: ³⁴ скажы сынам Ізраілевым: Пятнаццаты дзень сёмага месяца сьвята Гасподняга кучак, які будзе працягвацца ў працягу сямі дзён. ³⁵ У першы дзень, абвешчаны сьвятым, вы не павінны рабіць не цяжкую працу. ³⁶ У сем дзён прыносьце прынашэнне Госпаду, і на восьмы дзень у вас будзе абвешчаны сьвятым днём. Вы павінны прапанаваць

паднашэнне Госпаду. Гэта закрыццё фестывалю. Вы не павінны рабіць не цяжкую працу.

³⁷ Яны, такім чынам, з'яўляюцца сьвяты Гасподнія ... (Лявіт 23: 26-37, NAB)

Біблія ясна пералічвае Божыя сьвяты і сьвятыя дні Божыя. Тым не менш, большасць людзей, якія сцвярджаюць, што быць хрысціянінам не па-сапраўднаму трымаць Сьвятыя дні, што Бог загадвае.

Заўвага: Поўны працоўны дзень у Бібліі пабег ад заходу-да-заходу сонца (Быццё 1: 5; Лявіт 23:32; Другі закон 16: 6; 23:11; Joshua 8: 9; Марк 01:32), а ня з паўночы да поўнач, як дні адлічваецца сёння. Таксама адзначу, што ў той час як ёсць аспекты абрадаў, звязаных з Найсвяцейшым днямі ў Старым Запавеце, якія былі зменены для хрысціян, як Новы Завет служыць зрабіць, ачышчальныя напрыклад Матфея 26:18, 26-30; Габрэяў 10: 1-14 - рэальнасць такая, што ў гэтыя дні і сьвяты па-ранейшаму існуюць, і былі захаваныя раннімі хрысціянамі, у тым ліку тыя, паганскім.

Мы ў Далейшага Царквы Бога захаваць тыя ж біблейскія сьвятыя дні, што Ісус, Яго вучні, і іх верныя паслядоўнікі захавалі, у тым ліку лідэраў Джентіле хрысціян, як Палікарп Смірны. Мы трымаем іх у манеры, што раннія і пазнейшыя хрысціяне трымалі іх. Гэта адрозніваецца ў некаторых адносінах ад адных і тых жа базавых дзён, што габрэі трымаюць, так як яўрэі не прымаюць вучэнні Новага Завету пра тое, што ўсе гэтыя дні азначаюць і як яны павінны быць хрысціянамі.

Многія хрысціяне, якія захоўваюць Божыя сьвяты разумеюць, што біблейскія сьвятыя дні паказваюць на першы і другі прыход Ісуса, а таксама дапамогу Аватар Божага плану выратавання.

2. Песах: З'яўляецца ці гэта толькі аб смерці Хрыста?

Калі хрысціяне выконваць Вялікдзень?

Як многія ведаюць, што дзеці Ізраіля былі адмыслова сказалі назіраць пасху ў кнізе Зыходу. Сям'і задзіраў авечку, без заганы (Выхад 12: 5), у ахвяру (Выхад 12: 3-4). Ягня быў прынесены ў ахвяру на чатырнаццаты ў прыцемках (Выхад 12: 6) , і некаторыя з яго крыві быў змешчаны на дзверы хаты сям'і (Зыход 12: 7).

Тыя , хто распачаў крокі Бог прайнструктаваныя былі «перададзеныя» ад смерці, у той час як егіпцяне , якія не рабілі гэтага не было (Выхад 12: 28-30).

Як многія разумеюць, Ісус пасху ў год (Зыход 13:10) з моманту яго юнацтва (Лк 2: 41-42) і на працягу ўсёй яго жыцця (Лукі 22:15).

Песах назіралася на чатырнаццаты дзень месяца першага месяца (Лявіт 23: 5; называецца Абиба ці Друг 16: 1 або Нісана ў Эстэр 3: 7). Гэта адбываецца ў вясновы перыяд года.

Хоць Ісус змяніў некалькі практык , звязаных з ім (Лукі 22: 19-22; Ян 13: 1-17), наш Збаўца сказаў Сваім вучням , каб захаваць яго (ад Лукі 22: 7-13). Акрамя таго, у Новым Запавеце ясна, што з - за Ісуса ахвяры, забіваючы авечак і пакласці кроў на вушаках (Выхад 12: 6-7) больш не патрабуецца (гл Габрэяў 7: 12-13,26-27; 09:11 -28).

Апостал Павел спецыяльна вучыў , што хрысціяне павінны былі трымаць Песах у адпаведнасці з указаннямі Ісуса (1-ы да Карынфянаў 5: 7-8; 11: 23-26).

Біблія вучыць , што Ісус «быў накіраваны ЯШЧЭ да стварэння сьвету» (1 Пятра 1:20) , каб быць «Ягня , закланный ад стварэння свету" (Адкрыццё 13: 8). Такім чынам, Божы план выратавання

праз Яго святых дні і святы, У тым ліку , ШТО Ісус з'яўляецца «велікодным агнцэм» , быў вядомы , перш чым людзі былі размешчаны на планеце. Вось чаму некаторыя з нябесных тэл былі змешчаныя на нябёсах , каб быць у стане

вылічыць іх!

Практычна ўсе цэрквы прызнаюць , што Біблія вучыць , што Ісус выканаў што - нешта звязанае з Вялікаднем , калі ён быў забіты.

Мы знаходзім працу гэтай вялікай Ахвяры нават абмяркоўвалася ў Эдэмскім садзе. Пасля таго, як Ісус прадказаў (Быццё 03:15), Бог забіў жывёла (верагодна, ягня або казла), для таго , каб пакрыць галізму (прадстаўленне тыпу граху ў гэтым падзенні) Адама і Евы з яго шкуры (Быццё 03:21). Мы таксама бачым , гэты прынцып ахвяры эксплуатацыі , калі Авель прынёс у ахвяру ягняці з свайго статка (Быццё 4: 2-4).

Знакамітая Пасха ў дні Майсея паказала збавенне дзяцей Ізраіля з Егіпта (Выход 12: 1-38). Майсей запісаў Божыя інструкцыі з гэтай нагоды, а таксама каляндар (Быццё 1:14; 2: 1; Зыход 12: 1) і Яго балі (Лявіт 23). Вялікдзень ў асноўным сталі першымі з гэтых падзей у год , якія паказваюць на дзіця Божага Яго вялікі план выратавання.

У Старым Запавеце, Вялікдзень на фота збавенне ад рабства Егіпта і Божага ўмяшання. Але, па-прарочы, ён таксама глядзіць на той час, што Ісус прыйдзе і быць наш пасхальнае ягня (1-ы да Карынфянаў 5: 7). Ягня Божы, Які прыйшоў, каб узяць на Сябе грахі свету (Ян 1:29; пар 3: 16-17).

На апошняй Вялікадня Ісуса як чалавек, ён працягваў трымаць яго падчас позняга вечара і сказаў Сваім вучням , каб захаваць яго (Лк 22: 14-19; пар Ян 13: 2,12-15) і на 14 - ^{та} нісана / Абиба (пар Лукі 22:14; 23: 52-54).

Ісус, аднак, змяніў некаторыя з практыкі , звязаных з яго выкананнем. Ісус зрабіў прэсны хлеб і віно з'яўляецца неад'емнай

часткай Вялікадня (Матфея 26:18, 26-30) і дадаў практыку абмывання ног (Ян 13: 12-17).

Ісус ні ў якой меры вучыў, што гэта не павінна было быць штогадовым Песах, і ён не зменіць час дня яго назірання ў нядзелю ранняй, як тыя, хто ідуць па грэка-рымскай традыцыі робяць. Нават грэцкія праваслаўныя навукоўцы прызнаюць, што 1-й і 2-е стагоддзе хрысціяне трымалі Вялікдзень уначы час (Calivas, Alkiviadis C. The Origins of Pascha and Great Week - Part I. Holy Cross Orthodox Press, 1992. Greek Orthodox Archdiocese of America), як мы ў працягваецца Царквы Божай рабіць у 21-м стагоддзі. Вялікдзень толькі павінен быць прыняты належным чынам ахрышчаных хрысціян (пар 1 Кар 11: 27-29; рымлян 6: 3-10; Зыход 00:48; Лікі 09:14).

Гэта, верагодна, варта дадаць, што царква ў Рыме (а таксама многія з яго пратэстанцкіх нашчадкаў) афіцыйна вучыць, што ён трымае пасху, хоць называць гэта што-то іншае на англійскай мове, а не трымаць яго, як гэта рабіў Ісус (Catechism of the Catholic Church. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 332).

Віно, не вінаградны сок

Нягледзячы на тое, што Ісус ператварыў ваду ў віно (Ян 2: 3-10) і грэцкі тэрмін, які выкарыстоўваецца ў Новым Запавеце (ойнос) адносіцца да віна (пар 1 Цімафея 3: 8), розныя з іх сцвярджалі, што гэта быў вінаградны сок, а не віно, якое было выкарыстана для Песаха. Габрэі самі, хоць, выкарыстоўваць віно ў Песах (Hirsch EG, Eisenstein JD. Wine. Jewish Encyclopedia. 1907, pp. 532-535).

Як мы ведаем, што вінаградны сок не можа быць выкарыстаны Езусам?

Вінаград, як правіла, збірае прыкладна ў верасні і Вялікдзень, як правіла, у рымскім каляндарным месяцы называецца красавіком. У часы Ісуса, у іх не было сучаснай стэрылізацыі або астуджэння. Такім чынам, вінаградны сок **БЫЎ** бы сапсаваны паміж часам збору ўраджаю і пасхі.

Іншыя адзначылі, што гэта НЕМАГЧЫМА для габрэяў захоўвалі вінаградны сок, які доўга (cf. Kennedy ARS. Hastings Bible Dictionary. C. Scribner Son's, 1909 p. 974). Такім чынам, быў бы выкарыстаны толькі віно, якое можа заставацца нескранутым ў працягу нават многіх гадоў. (Ужыванне алкаголю, як віно, ухвалены святыя кучкі цы Другі закон 26:14, але не абавязкова.)

Хрысціяне не павінны быць «ўпывайцеся віном, ад якога бывае распуста», як пісаў Павел (Эфесянаў 5:18, KJV). Толькі вельмі невялікая віна ў звычайна спажываецца ў Песах (каля чайнай лыжкі поўнага ці менш).

Вялікдзень быў на 14 - «не 15 - »

Некаторыя з іх былі збянтэжаныя пра дату біблейскай Вялікадня.

Біблія вучыць, што гэта павінна было быць на 14 - ы дзень першага месяца Богага календара (Лявіт 23: 5).

У 6 - ы вершы Зыход чале 12 гаворыцца, што адналетак павінен быць забіты «у прыцемках» (GWT і яўрэйскага выдання Грамадства перакладаў). 8 - ы верш кажа, што яны ёсць плоць у тую ноч. Гэта павінна быць смажанымі і ядуць тую ноч. І, так, як той, хто забіў ягнятаў, можна лёгка забіць, смажанае, і ядуць бараніну «першага года» (Выход 12: 5) паміж захадам і поўначчу-якая ў асноўным тое, што зрабілі сыны Ізраілевыя на немагчыма запісаць Песах ў Зых 12. І тэхнічна, яны да раніцы не еў яго ў кнізе Зыход 12:10. Цяпер Біблія ясна, што анёльская Пасха адбылася «у гэтай ноч» (Выход 12:12), у тую ж ноч 14 - га.

Біблія вучыць, што Ісус быў толькі прынесці ў ахвяру адзін раз (1 Пятра 3:18; Габрэяў 09:28; 10: 10-14). У Новым Запавеце, то ясна, што Ісус выконваў Яго канчатковую пасху (Лк 22: 14-16), і быў забіты. Біблія паказвае, што Ісус быў выдалены з пакета да пачатку 15 - га. Чаму? Паколькі 15 - ы быў «высокі дзень» (Ян 19: 28-31), у прыватнасці, у першы дзень праснакоў (Левіт 23: 6). Такім чынам, Ісус выконваў і выканаў Вялікдзень на 14 - ы.

Гісторыя ранняй царквы таксама адзначае, што Песах быў пакінуты 14 - га месяца нісана вернымі габрэйскіх і негабрэйскіх хрысціянскіх лідэраў у першым, другім і трэцім стагоддзях

(Eusebius. Church History, Book V, Chapter 24) , і што ён захоўваўся у вячэрні час (Calivas).

Большасць лідэраў, якія вызнаюць Хрыста сцвярджаюць, выконваць некаторую версію Песаха, хоць многія з іх змянілі назву, дата, час,

сімвалы і сэнс (гл Easter падзел у чале 10).

Біблія ясна вучыць, што Ісус Хрыстос быў прынесены ў ахвяру пасхальнае ягня для нас, і што мы павінны захаваць гэтае свята з прэсным хлебам:

-Убярэйцеся старыя дрожджы, так што вы можаце стаць свежай порцыяй тэсту, так як вы прэсныя. Для нашага пасхальнае ягня, Хрыста, было прынесена ў ахвяру. * Таму давайце святкаваць, а ня старую закваску, дрожджы заганы і падступнасці, а з праснакамі чысціні і праўды. (1-ы да Карынфянаў 5: 7-8, НАБ)

Зварніце ўвагу на тое, што свята павінна быць з прэсным хлебам чысціні і праўды. Апостал Павел разумёў, што Ісус быў заменікам пасхальнае ягня, які выкарыстаў габрэйскі народ. Ён таксама вучыў, што хрысціяне павінны ўсё яшчэ працягваюць выконваць Вялікдзень.

Але ў асноўным , як былі хрысціяне , каб зрабіць гэта?

Апостал Павел тлумачыць:

23. Бо я атрымаў ад Госпада то , што я і вам перадаў: што Гасподзь Ісус у тую ж ноч , у якую прададзены быў , узяў хлеб; 24 і калі падзякаваўшы, пераламаў і сказаў: «прымеце, ежце, гэта ёсць Цела Маё , за вас ломимое; гэта зрабіць у памяць пра сябе.» 25 Такім жа чынам Ён узяў чару пасля вячэры, кажучы: «гэтая чара ёсць новы завет у Маёй Крыві. Гэта робяць, так часта , як ТОЛЬКІ будзеце піць, у памяць пра.» 26 Бо , як часта , як вы ясьце хлеб гэты і п'яце чару гэтую, сьмерць Гасподнюю абвяшчаеце, пакуль Ён прыйдзе. (1 Кар 11: 23-29)

Так, апостал Павел вучыў, што хрысціяне павінны былі выконваць Вялікдзень так, як Ісус назіранага Яго канчатковую пасху з хлебам і віном. І гэта было ноччу, як памяць ці мемарыял - помнік з'яўляецца штогадовым, а не раз на тыдзень падзея.

Катэхізіс Каталіцкага Касцёла справядліва адзначае, што «Езус выбраў час пасхі ... узяў хлеб, і ... ён зламаў яе», а таксама дала яму быць з'едзеным.

Яна апісаная ў Бібліі, што Ісус паламаў прэсны хлеб і перадаў яго Сваім паслядоўнікам, каб паесці. Ісус таксама перадаў віно Сваім паслядоўнікам, каб выпіць невялікая колькасць. Мы ў *Далейшай* Царквы Богага малю, абрыў і распаўсюджваць прэсны хлеб, і раздаваць віно для Сваіх верных паслядоўнікаў спажываюць. Ня ўсе ж, царква ў Рыме (як і многія іншыя) больш не ламае прэсны хлеб (ён выкарыстоўвае ўвесь «гаспадар») і не *звычайна* распаўсюджваюць віно для яго паслядоўнікаў піць (размеркаванне віна лічацца неабавязковымі Царквой Рыма, і гэта часта не робіцца ў пратэстанцкіх цэрквах).

Як наконт "як часта ... Вы абвясцеце?"

Як часта Песах павінны быць прыняты?

Ісус сказаў: "Бо так часта, як вы ясьце хлеб гэты і п'яце чару гэтую, сьмерць Гасподнюю абвясчаеце, пакуль Ён прыйдзе.»

Улічыце, што *смерць* Ісуса, што гэта памяць.

Смерць Хрыста прымірае нас з Богам (Рымлянаў 5:10), і Ісус аддаў сваё жыццё дзеля нашага збаўлення (Ян 3: 16-17; Гбр 5: 5-11). Яго смерць вучыць нас, што хрысціяне не павінны мець пануе грэх над нашымі смяротнымі целамаі (Рымлянаў 6: 3-12). Хрысціянская Вялікдзень з'яўляецца *штогадовым* святкаваннем смерці Езуса.

Ісус не сказаў, каб зрабіць гэтую цырымонію так часта, як пажадаеш, толькі што, калі вы гэта робіце, вы Абвясчаючы Яго смерць. Грэцкі тэрмін часта ў 1 - е-ы да Карынфянаў 11:26, *hosakis*, выкарыстоўваецца адзін іншы раз у Новым

Запавеце. Гэта не азначае , ШТО так часта , як вы хочаце ПАКУЛЬ грэцкі тэрмін для «вы хочаце,» *ЦЕЛА* або *ethelo*, не прысутнічае (які знаходзіцца ў Адкрыцці 11: 6, адзінае месца ў Бібліі выкарыстоўваюцца менавіта гэты тэрмін). Аднак, паколькі гэта не прысутнічае ў 1-ы да Карынфянаў 11:26, Павел не кажа нам назіраць Пасху Гасподнюю так часта , як мы хочам, але калі мы назіраем яго на Вялікдзень, гэта не проста

цырымонія, яна паказвае смерць Хрыста.

Акрамя таго, Павел пісаў:

²⁷ Таму , хто есць хлеб гэты альбо піць чару Гасподнюю нягожа, вінаваты будзе супраць Цела і Крыві Гасподняй. ²⁸ Але хай чалавек адчувае сябе, і такім чынам хай есць з хлеба гэтага і п'е з чары. ²⁹ Бо , хто есць і п'е нягожа, ТОЙ есць і п'е асуду сабе, не разважаючы пра Цела Гасподняе. (1 Кар 11: 27-29)

Павел ясна вучыць , што ўзяць гэты хлеб і віно, трэба вывучыць сябе. Deleavening , які павінен суправаджаць Песах дапамагае нам засяродзіцца на нашы недахопы і грахі, і , такім чынам , дапамагае выканаць гэтую каманду ад Паўла праверыць сябе. Як deleavening можа заняць шмат намаганняў, гэта таксама падтрымлівае канцэпцыю штогадовага абследавання (людзі не прыбіралі закваска кожны дзень або тыдзень).

Новы Запавет , што Ісус і Павел вучыў назіраць пасху ў хрысціянску. І гэта штогадовае назіранне.

абмывання ног

Абмыванне ног дапамагае паказаць пакора і што нават паслядоўнікі Хрыста да гэтага часу , ЯК правіла, маюць ўчасткі , якія павінны быць ачышчаны (гл Ян 13:10).

Ісус вучыў , што Яго паслядоўнікі павінны рабіць гэта:

¹³ Вы называеце Мяне Настаўнікам і Госпадам, і слухна кажаце, бо Я. ¹⁴ Дык вось, калі Я, Гасподзь і Настаўнік, абмыў ногі вам, ТО вы павінны абмываць ногі адзін аднаму. ¹⁵ бо Я даў вам прыклад, што вы павінны зрабіць, як я зрабіў вам. ¹⁶ Праўду, праўду кажу вам: слуга ня большы за гаспадара свайго; ні той, хто паслаў больш, чым той, хто яго паслаў. ¹⁷ Калі вы ведаеце, гэтыя рэчы, дабрашчасныя вы, калі вы робіце іх. (Ян 13: 13-17)

Адносна нешматлікія, хто вызнае хрысціянства мыць ногі, як Ісус сказаў, каб зрабіць.

Але мы ў *Далейшай* Царквы Божага выконваць указанні Ісуса па гэтаму ПЫТАННЮ штогод.

Крыніцы За межамі Пісання

Гэта не толькі ў Бібліі, што мы бачым, што Вялікдзень захоўваўся штогод хрысціянамі. Гісторыя запісы аб тым, што вернікі трымалі Вялікдзень штогод на 14-й з часу першых апосталаў і на працягу стагоддзяў (Thiel B. Continuing History of the Church of God. 2nd edition. Nazarene Books, 2016).

Існуе некаторая цікавая інфармацыя ў пашкоджаным тэксце, вядомым як жыццё Палікарпа (гэты дакумент, як уяўляецца, грунтуецца на працах у другім стагоддзі, але якая дайшла да нас версія, якую мы бачым цяпер змяшчае інфармацыю / змены, якія, здаецца, быць дададзены ў чацвёртым стагоддзі; see Monroy MS. The Church of Smyrna: History and Theology of a Primitive Christian Community. Peter Lang edition, 2015, p. 31) ... Што цікава, што гэта сведчыць аб тым, што назіранне Песах ў Малой Азіі не можа быць першым прыйшоў да Сьмірну ад апостала Іаана, але яшчэ раней ад апостала Паўла (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

Жыццё Палікарпа мяркуе, што Новы Завет Песах з прэсным хлебам і віном было назіраць у працягу сезона праснакоў. Ён сцвярджае, што ерэтыкі зрабілі гэта Па-іншаму. І што ліст

таксама падтрымлівае ідэю , што былі ўзятыя прэсны хлеб і віно, і былі прынятыя штогод.

Гісторыя запіс аб тым , што біблейскі каціруемых апосталы (уключаючы Філіп і Яну), а таксама біскуп / пастар Палікарп, Трэшос, Sagaris, Папірыя, Мелітон, Поликрат, Апалінарый і іншую пасху штогод на 14 - е (Eusebius. The History of the Church, Book V, Chapter 24 verses 2-7). Раман, Усходні артадокс, і англіканскія каталікі ўсе лічаць гэтыя лідэры былі святымі, але ні адна з гэтых рэлігій не варта іх прыкладу на гэтым.

Біскуп / пастар Апалінарый Иерапольского ў Фрыгіі ў Малой Азіі напісаў каля 180 Г. н.э. казаў хрысціянам , каб захаваць Вялікдзень на 14 - ^е:

Чатырнаццаты дзень, праўдзівая Пасха Гасподняя; вялікая ахвяра, Сын Божы замест ягня, які быў звязаны ... і хто быў пахаваны ў дзень Вялікадня, камень змяшчаюцца на магіле.

Ісус еў і пасху на 14 - ^е быў забіты 14 - ^{га}, і быў пахаваны на 14 - ^е Гэта не 15 - ^{га}, і ў год яго смерці, гэта было не ў нядзелю. Ісус узяў бы Вялікдзень толькі пасля заходу сонца , і будзе забіты пры дзённым святле і быць пахаванай перш , чым сонца зайшло зноў (каб пачаць новы дзень).

У канцы другога стагоддзя біскуп / пастар Поликрат Эфескі накіраваў ліст Раман Бішоп Віктара , калі Віктар паспрабаваў прымусяць захаваць Вялікадня ў нядзелю замест 14 - ^{га}:

Поликрат пісаў: «Мы назіраем дакладны дзень; ні дадаваць, ні адыхаючы. Бо ў Азіі таксама вялікія агні заснулі, якія ўваскрэснуць у дзень прышэсця Гасподняга, калі ён прыйдзе ў славе з неба, і будзе шукаць усе святой. Сярод іх Філіп, адзін з дванаццаці апосталаў, якія заснулі ў Иераполисе; і дзве яго дачкі ў ўзросце цнатлівыя, і яшчэ адна дачка, якая жыла ў Духу Святым , і цяпер спачывае ў Эфесе; і, акрамя таго, Джон, які быў і сведкам , і настаўнік, які ляжаў на грудзях Госпада, і, быўшы сьвятаром, насіў

святарскі талерку. Ён заснуў у Эфэсе. І Палікарп ў Сьмірну, які быў біскупам і пакутнікам; і Трэшос, біскуп і мучанік з EUMENIA, які заснуў ў Сьмірну. Чаму патрэбен я згадваю біскуп і мучанік Сагарис, які заснуў у Лаадыкіі, або бласлаўёны Папірый або Мелітон, еўнух, які жыў зусім у Духу Святым, і хто ляжыць у Сарды, чакаючы епіскапат з неба, калі ён паўстане з мёртвых? Усё гэта назіралі чатырнаццаты дзень Вялікадня паводле Евангелля, адхіляючыся ні ў якім дачыненні, але прытрымліваючыся правілу веры. І я, Поликрат, найменшы з вас, зрабіць па традыцыі маіх сваякоў, некаторыя з якіх я ўважліва сачыў. За сем маіх сваякоў былі біскупамі; і я восьмай. І мае сваякі заўсёды назіралі за дзень, калі людзі прыбралі закваску. Таму я, браты, якія жылі шэсцьдзесят пяць гадоў у Госпадзе, і сустрэліся з братамі па ўсім свеце, і пайшлі праз усе Святое Пісанне, я не баіцеся па жахлівым слоў. Для тых, хто больш, чым я сказаў: «Мы павінны падпарадкоўвацца Богу, а не чалавеку» ... Я мог бы назваць біскупаў, якія прысутнічалі, якіх я выклікаў па Вашым жаданні; чые імёны, я павінен напісаць іх, будзе ўяўляць сабой вялікае мноства. І яны, сузіраючы сваю нязначнасць, далі сваю згоду на ліст, ведаючы, што я не нёс мае сівыя валасы марнымі, але заўсёды кіруюць сваім жыццём у Госпадзе Ісусе.

Звярніце ўвагу, у сваім лісце, Поликрат:

- 1) Сказаў, ШТО ён вынікаў вучэння перадаваліся ад апостала Яна.
- 2) Сказаў, што ён быў вернасць вучэння Евангелля.
- 3) належылі на той пазіцыі, што вучэнне з Бібліі былі вышэй, чым у рамана-прынята традыцыі.
- 4) Сказаў, што вернасць вучэнні які перадаў яму раней царкоўных лідэры.
- 5) паказаў, ШТО ён быў тады прадстаўнік вернікаў у Малой

Азіі.

6) Скажаў , ШТО ён і яго папярэднікі назіралі час праснакоў.

7) Адмовіўся прыняць аўтарытэт небыблейскай рымскай традыцыі па Бібліі.

8) Адмовіўся прыняць аўтарытэт біскупа Рыма - хай бы асобна (гл Адкр 18: 4).

9) Заяўлена , што яго жыццё ПАВІННА была рэгулявацца Езусам , а не думкі людзей.

Вы б прытрымлівацца прыкладу Ісуса і апосталаў , як Поликрат зрабіў?

Паколькі раннія хрысціяне трымалі Вялікдзень на 14 - ыяны і іншыя , якія зрабілі гэта былі пазначаныя Quartodecimans (лац*fourteenths*) многімі гісторыкамі.

Раннія хрысціяне зразумелі , што Вялікдзень павінен быў зрабіць з Божым планам збаўлення. Звярніце ўвагу на тое, што на 180 Г. н.э., біскуп / пастар Мелітон з Сарды пісаў:

Цяпер прыходзіць таямніца Вялікадня, нават у яго цяперашнім ВЫГЛЯДЗЕ напісана ў законе ... Народ, такім чынам, стала ўзорам для царквы, і закон парабалічная эскіз. Але Евангелле стала тлумачэннем закона і яго выканання, у той час як царква стала скарбніцай ісціны ... Гэта адна пасха нашага збаўлення. Гэта той , хто цярпіва пераносіў шмат рэчаў , у многіх людзей ... гэта той , хто стаў чалавекам у нявінніца, які быў павешаны на дрэве, які быў пахаваны ў зямлі, які уваскрос з мёртвых, і хто падняў чалавецтва ўверх з магілы ніжэй на вышыню нябёсаў. Гэта адналетак , які быў забіты.

Вялікдзень штогод трымаецца на 14 -га нісана вернікаў і іншых у наступных стагоддзях. Каталіцкія навукоўцы (Яўсевія, Сакрат Схаластык, Бяда) запісаць гэта адбылося ў 4 -е, 5 -я, 6 -й -8 -й і наступныя стагоддзі. Розныя Царквы Бога пісьменнікаў прасачылі за яго выкананнем з часоў апосталаў да сучаснасці (e.g. Dugger AN,

Dodd CO. A History of True Religion, 3rd ed. Jerusalem, 1972 (Church of God, 7th Day). Thiel B. Continuing History of the Church of God. Nazarene Books, 2016).

Грэка-рымскія навукоўцы прызнаюць, што аспекты Песаха, як абмывання ног, былі таксама адзначаны тымі, каго яны лічаць раннімі вернымі хрысціанамі (e.g. Thurston, H. (1912). Washing of Feet and Hands. In The Catholic Encyclopedia).

Песах першы штогадовае свята пералічаных ў 23 - «чале кнігі Лявіт.

Вялікдзень дапамагае намаляваць выратаванне і ласку для хрысціанаў. Варта адзначыць, што раннія хрысціянскія пісанні часцей за ўсё ставяцца да яго як да Вялікадня, а не «Гасподняй Вячэры.»

У той час як некаторыя з іх могуць «адухаўляць» прэч неабходнасць выканання пасху, у лідэры лічацца святымі па грэка-рымлян і Царквы Божай было трымаць яго ў літаральным сэнсе.

Мы ў *Далейшага* Царквы Бога да гэтага часу робяць гэта сёння.

Мы ў *Далейшага* Царквы Божай трымаць пасху і ўключаюць у сябе гістарычныя і біблейскія, практыкі мыцця ногі адзін аднаму.

План ад пачатку

Песах паказвае, што Бог меў план дашчэнтна свету (1 Пятра 1:20), каб адправіць Ісуса памерці за нашы грахі, што Бог любіць нас (Яна 3:16), што Бог можа выратаваць нас, і што Яго Сына пакутаваў і памёр за нас. Песах паказвае, што хрысціяне вольныя ад граху Сваёй смерцю і не заставацца ў граху (Рымлянаў 6: 1-5).

Але проста прыняць ахвяру Ісуса не ўсе, што ёсць ў Божым плане выратавання.

Розныя людзі трымаюць пачатак Божых святаў выратавання некалькі прызнання пасху і / або Пяцідзсятніцы, але ніколі не ісці

далей , каб ведаць "глыбіню багацця» (пар Рымлянаў 11:33) Божай ласкі (2 Пятра 3:18) намаляваны на іншых біблейскіх святах.

Хрыстос не толькі аўтар / пачатковец нашага збаўлення (Гбр 5: 9), але і фінішер нашага збаўлення (Гбр 12: 2; 1 П 1: 1-9). Яго праўдзівыя паслядоўнікі яго трымаць вясной і восенню Святыя дні.

3. Ноч назіраць і Дні праснакоў

Біблія паказвае на тое, што Егіпет быў правобразам граху, ад якога дзеці Ізраіля павінны былі быць дастаўлены (пар Зых 13: 3; Адкр 11: 8). Біблія паказвае, што хрысціяне жывуць сёння ў свеце, які з'яўляецца адным з відаў духоўнага "Вавілон" (Адкрыццё 17: 1-6). Біблія паказвае, што хрысціяне будуць адносна хутка будуць ад яго *пасля* таго, як Бог вылівае свае язва на Вавілоне (Адкрыццё 18: 1-8). Некаторыя з язваў, пералічаных у кнізе Адкрыцці аналагічныя тым, якія калі - то ў Егіпце, перад Божы народ былі дастаўлены.

Дзеці Ізраіля выйшлі з Егіпта ў першы дзень праснакоў.

Біблія, Левіт 23: 7-8 вучыць, што і першыя і апошнія дні праснакоў часы для святой «склікання» (NKJV), «свяшчэнная сход» (NJB). Увечары пятнаццатага нісана (які пачынаецца, што святы дзень) пачынаецца сьвята праснакоў, у якім удзельнічаюць ежу (пар Зых 00:16; Лявіт 23: 6).

Біблія кажа наступнае:

⁴² Гэта ноч чування Госпаду за вывад іх зь зямлі Егіпецкай; гэтая самая ноч Госпада назіраць ўсіх сыноў Ізраілевых у роды іхнія. (Зыход 12:42, УПА)

Гэта назіраным ноч нашага Госпада, калі вывеў іх зь зямлі ў Ёгэпт: у гэтую ноч ўсе сыны Ізраілевыя павінны выконваць у роды іхнія. (Original Дуэ Рэймсе)

Для хрысціян, ноччу, каб быць Назіраныя фотаздымкаў наша прымаючы меры, каб пакінуць духоўны Егіпет (пар Адкр 11: 8) - гэта тое, што павінна прывесці да хрысціянам радавацца.

Гістарычна склалася так, ноччу, каб Назіраныя звычайна ўключаў святочную вячэру. Вячэра звычайна ўключаны, але не абмяжоўваючыся гэтым, прэсны хлеб.

Bulk габрэяў Выклік 15 - " Песах

Яўрэйскія лідэры змянілі дату і некаторыя з іх практыкі, звязаных з Вялікаднем. Некаторыя рабіны крыніцы мяркуюць, што гэта адбылося таму, што яны не хочуць, каб трымаць яго так жа, як верныя хрысціянін (Вольф Г. лексічныя і гістарычныя ўнёскі на біблейскім і Раввинистические Пасхі. Г. Вольф, 1991).

Але таксама, верагодна, з-за спажывання ежы на ноч, каб быць выкананы і некаторыя традыцыі, у спалучэнні з тым, як габрэі, як правіла, мець справу са святымі дні з дыяспары (габрэі за межамі зямлі Ізраіля) і пытанні календара (святыя дні. Габрэйская Энцыклапедыя 1906), габрэі, як правіла, называюць ноччу, каб быць Назіраныя пасху, як большасць габрэяў трымаць яго ўвечары 15 - ^{го} нісана / Авіў. Некаторыя трымаюць як 14 - ^{го} і 15 - ^{го}, як Песах.

У той час Ісуса, садукееі, як правіла, трымаць Вялікдзень на 14 - ^{го} і фарысеяў на 15 - ^{го} (рабін Джэфры В. Голдвассером. Чаму габрэі ў Амерыцы ёсць дзве сецер Песах?).

Тым не менш, Біблія вучыць дзве розных часоў для двух розных мэтай. Старазапаветная пасха паказвае, што дзеці Ізраіля былі абаронены і не пакутуюць ад анёла смерці. Новы Завет Вялікдзень паказвае, для хрысціян, што Ісус панёс пакаранне за нашы грахі Сябе праз Яго смерць.

Але ўначы, каб Назіраныя нагадвалі габрэям, што яны павінны быць удзячныя за Божае збавенне ад рабства егіпецкай няволі (Выход 12:42). Для хрысціян, ноччу, каб быць Назіраныя вучыць нас радавацца і быць удзячным за вызваленне Ісус дае ад рабства граху (Ян 8: 34-36).

Некаторыя габрэйскія навукоўцы разумеюць, што Біблія пералічвае пасху як на іншую дату, чым сьвята праснакоў:

Леў.. XXIII, аднак, як уяўляецца, адрозненне паміж Вялікаднем, якая ўсталёўваецца на чатырнаццаты дзень месяца, і (Фэстываль праснакоў, *ёорті т'ов а́צ'ום'ון*, Лука XXII 1; .. Джозефус, «BJ» II 1, § 3), прызначаны на пятнаццаты дзень. (Песах. Габрэйская Энцыклапедыя 1906)

Таму, нягледзячы на большасць габрэяў называючы то, што яны трымаюць на 15 - ^{го}, як Песаха 15 - ^{го} біблейску лічацца часткай сямі

дзён сьвята праснакоў ст. Таму што габрэі, ЯК правіла, падкрэсліваюць адыход ад Егіпта і спадзявацца на некаторых ня-біблейскіх традыцыях, яны, ЯК правіла, у асноўным назіраць толькі другую дату.

Зыход кіраўнік 12 абмяркоўвае пасху і пачынаецца з Богам навучанні Майсея і Аарона аб ТЫМ, што яны павінны былі навучыць людзей, а таксама тое, што павінна было здарыцца. Гэтая каманда ўключала вымаючы ягня на дзесяты дзень першага месяца, названага Авіў, і ня захаваць яго аж да 14 -^{га} дня, калі ён павінен быў быць забіты ў прыцемках - у пачатку 14 -^{га}.

Зварніце ўвагу, што - то з наступных інструкцый пра Пасху:

²¹ І склікаў Майсей усіх старэйшынаў Ізраілевых і сказаў ім: «Вазьміце і ўзяць ягнятаў для сябе паводле сямействаў ваших і закалеце пасхальнае ягня. ²² І вы вазьміце пучок ісопу, акуніце яго ў крыві, у басейне, і памажце і абодва вушакі дзвярэй крывёю, ЯКАЯ ў посудзе і ніхто з вас не павінен выходзіць з дзвярэй дома свайго да раніцы (Зыход 12: 21-22) ..

Выраз «да раніцы» паходзіць ад яўрэйскага слова, які азначае «прабітыя дзённага святла», «прыход дзённага святла», ці "прыход світаньня.»

Такім чынам, ізраільцы не выходзілі са сваіх дамоў, пакуль пасля світаньня 14 -^{га}. То, што адбылося раней, што ўначы?

²⁹ І гэта спраўдзілася у поўнач Гасподзь пабіў усіх першынцаў у зямлі Егіпецкай, ад першынца фараона, які сядзеў на троне сваім, да першынца вязня, які быў у вязніцы, і ўсё першароднае з жывёлы ... ³³ І змушалі егіпцяне народ, каб яны маглі адправіць іх з зямлі ў спешцы. Яны сказалі: «Мы ўсе будзем мёртвыя.» (Выхад 12: 29,33)

Майсей і Аарон не выходзілі ў працягу ночы - гэта няправільнае меркаванне , што многія з іх:

28 Тады фараон сказаў яму: «Адыдзі ад мяне! Беражыце сябе і не бачыць мой твар не больш! Бо ў дзень вы бачыце мой твар , памрэш!»

29. Майсей сказаў: «Ты добра сказаў. Я ніколі не будзе бачыць ваш твар зноў.» (Зыход 10: 28-29)

Пасля смерці першынца, ізраільцыяне правялі шэраг задач, каб скончыць, перш чым пакінуць Егіпет. Яны былі застацца ў сваіх дамах да раніцы, праламленне дзённага святла, спаліць рэшткі ягнятаў, якія не былі з'едзены, ідуць у вёскі і гарады, дзе жылі егіпцяне і папрасіць іх, каб даць ім срэбра, золата і вопратку, сабраць і загрузіць якой бы там ні маёмасць, яны павінны былі несці і з іх статка і чароды падарожнічаць пешшу, для некаторых цэлых дваццаць міль, каб Рамсеса, дзе іх арганізаваў падарожжа з Егіпта павінен быў пачацца. Звярніце ўвагу:

34 І панёс народ цеста сваё , перш чым ён быў квасны, іх замешваючы карыта, завязаная ў вопратцы іх на сваіх плячах. 35 І зрабілі сыны Ізраілевыя паводле слова Майсея; і яны запазычаныя з Егіпцянаў срэбра і каштоўных камянёў з золата, і адзення: 36 І даў Гасподзь ласку народу ў вачах егіпцянаў, так што яны давалі ім такія рэчы , як яны патрабавалі. І яны сапсавалі егіпцяне. 37 І сыны Ізраілевыя з Раамсэса ў Суккот, каля шасцісот тысяч пешых мужчын, акрамя дзяцей. 38 І зброд выйшаў з імі; і дробнае і буйное быдла, і нават вельмі буйной рагатай жывёлы. 39 І пяклі праснакі з цеста , якое вынеслі з Егіпта, бо ён ня быў квасны; таму што яны выгнаныя былі з Егіпта і не маглі марудзіць, і не былі яны падрыхтавалі сабе на дарогу. (Выход 12: 34-39, KJV)

Ноч назіраць гэта ноч , што яны пакінулі Рамсес. Ноч яны фактычна выйшлі з Егіпта.

Пасля таго, як рабіць тое , што Бог сказаў ім рабіць, яны сышлі.

Зыход 13:18 кажа нам, ШТО «сыны Ізраілевых пайшлі ў спарадкаваныя шэрагі зь зямлі Егіпецкай.» Улічваючы колькасць людзей і ўзроставы дыяпазон, гэта выдатна , што яны былі ў стане выканаць усё гэта ў ноч пасля Песах.

маца

Мы , хрысціяне , прызнаем , што Ісус заплаціў за нашы грахі на Песах , і што мы павінны старацца жыць, як Ён, без граху і крывадушнасці, з якіх закваскай сімвалічна можна ўявіць (Лука 12: 1).

Нябожчык Герберт У. Армстронг пісаў пра гэта:

І, як ізраільцяне выйшлі з высокай бокам (Лікі 33: 3), у вялікім радасць і захапленні за іх збавенне ад рабства, гэтак жа нядаўна народжанага Крысціян пачынае сваю хрысціянскую жыццё - у аблоках шчасця і радасці. Але што адбываецца?

Д'ябал і грэх адразу ж пасля таго, як праводзіць нядаўна народжанага сына Бога - і неўзабаве новы і неспрактыкаваны хрысціянін знаходзіць, што ён зваліўся ў глыбінях распачы, і спакуса здацца і кінуць паліць.

Звярніце ўвагу, Зыход 14, пачынаючы з 10-м верша - як толькі ізраільцяне ўбачылі гэтую вялікую армію, пераследуючы іх, яны страцілі мужнасць. Страх прыйшоў за імі. Яны пачалі наракаць і скардзіцца. Яны ўбачылі, што было немагчыма для іх, каб сысці ад фараона і яго войска, таму што ён быў занадта моцны для іх. І яны былі бездапаможныя. Так што гэта з намі.

Наша сіла не Дастатковая!

Але звярніце ўвагу на пасланне Бога да іх праз Майсея: "Не бойцеся, стойце і ня ўбачыце выратаваньне ад Госпада ... бо Егіпцянаў ... вы будзеце бачыць іх зноў больш не назаўсёды Гасподзь будзе змагацца. вы " ! Як выдатна!

Бездапаможны, кажуць нам стаяць на месцы, і ўбачыце выратаваньне ад Госпада. Ён будзе змагацца за нас. Мы не можам перамагчы сатану і грэх, але Ён можа. Гэта ўваскрослы Хрыстус - наш Першасвятар - хто ачысьціць нас - асьвяціць нас - выбаў нас - хто сказаў, што Ён ніколі не пакіне нас і не пакіне нас!

Мы не можам трымаць Запаведзі ў нашай уласнай сіле і сіле. Але Хрыстос у ЗША можа трымаць іх! Мы павінны спадзявацца на Яго ў веры. (Armstrong HW. God's Holy Days or Pagan Holidays -- Which? Worldwide Church of God, 1976)

мэта фестывалю

Але давайце навучымся ўсю значнасць гэтага. Чаму Бог высьвячаць гэты святочныя дні? Што Яго вялікая мэта? Звернемся цяпер да Зыход 13, верш 3: "... Майсей сказаў народу: памятайце гэты дзень, у які выйшлі вы зь Егіпта ...» Гэта было 15-га Авіў. Верш 6: «Сем дзён еж прэсны хлеб, і ў сёмы дзень павінен быць СВЯТА да Вечнага ... Гэта робіцца з-за таго, што Вечны зрабіў [мемарыяльную] ... і гэта павінна быць для ЗНАКУ "- (цудоўнае доказ ідэнтычнасці) -" табе на руку тваю, і для мемарыяла паміж вачыма тваімі "- чаму? - «што ЗАКОН Гасподзь МОЖА БЫЦЬ У ТВАІМ РОЦЕ ... Ты будзеш Дык вось, шануй гэты сакрамэнт ...»

О, умілаваныя браты, вы бачыце цудоўны сэнс? Ці ёсць зразумець сапраўднае значэнне ўсяго гэтага? Ці бачыце вы Бога МЭТА? Вялікдзень адлюстроўвае смерць Хрыста на дараваньне грахоў, у мінулым. Які прымае Яго КРОВЬ не даруюць грахі, якія мы здзейснім - гэта не дае Ліцэнзія працягваць грашыць - таму, калі мы прымаем яго, нашы грахі дараваныя толькі да таго часу - мінулыя грахі.

Але мы будзем спыняцца на дасягнутым? Мінулыя грахі дараваныя. Але мы па-ранейшаму плоць істот. Мы па-ранейшаму будзем пакутаваць спакусы. Грэх трымаў нас у муфце - мы былі рабамі граху, што ў яго сілах. І мы не ў сілах паставіць сябе ад яго! Мы былі ў рабстве граху. Давайце зразумець карціну - сэнс. (Armstrong HW.

What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

Да якой ступені хрысціяне пазбавіцца ад граху? Цалкам, як вучыў Ісус, «вы павінны быць дасканалыя, як Айцец ваш Нябесны» (Мц 05:48). Закваскі сімвалічна можа быць тып граху (пар 1 Кар 5: 7-8). Як грэх, закваска тапырыцца.

Як сем гэты лік Бога, сімвалізуюць паўнату, хрысціяне павінны прытрымлівацца Вялікдзень сем дзён праснакоў. Сэнс і сімволіка не з'яўляецца поўным толькі з Вялікаднем. Вялікдзень малюе прыняцце крыві Хрыста на дараваньне мінулых грахоў і смерці Езуса.

Павінны Ці мы пакінуць Хрыста сімвалічна вісіць на дрэве смерці Яго (пар Галатаў 3:13)? Няма. Сем дзён праснакоў пасля велікоднай дапамогі карціны нам поўнае пазбаўленне ад граху, у выкананьні наказаў - пасля таго, як мінулыя грахі развітваюцца у выніку ахвяры Ісуса.

Дні праснакоў карціны жыцця і працы ўваскрослага Ісуса. Ісус ўзышоў на трон Бога, дзе Ён зараз актыўна на працы ў нашых інтарэсах, як наш Першасвятар, ачышчае нас ад граху (Габрэяў 2: 17-18) пазбавіўшы нас цалкам ад яго ўлады!

Вось некаторыя з таго, што габрэйскія пісанні кажуць аб Днях праснакоў:

¹⁵ Сем дзён ежце прэсны хлеб. У першы дзень вы павінны выдаліць закваску з ваших дамоў. Бо той, хто не будзе есці квашанае зь першага дня да сёмага дня, што чалавек павінен быць адрэзаны ад Ізраіля. ¹⁶ У першы дзень хай будзе ў вас сьвяшчэнны сход, і ў сёмы дзень сьвяты сход для вас. Ніякай працы не павінна быць зроблена на іх; але тое, што ўсе павінны ёсць, - што толькі могуць быць атрыманы Вамі. ¹⁷ Такім чынам, вы павінны выконваць сьвята праснакоў, бо ў гэты ж дзень я прынёс свае войскі зь зямлі Егіпецкай. Таму вы павінны выконваць

гэты дзень у радах вашых , як вечнае сакрамэнт. ¹⁸ У першы месяц, на чатырнаццаты дзень месяца ўвечары, вы не павінны ёсць прэсны хлеб да дваццаць першы дзень месяца , у вячэрні час . ¹⁹ У працягу сямі дзён ня закваска не павінна быць у дамах вашых, бо хто будзе есці квашанае , што, тая ж асоба павінна быць адрэзаныя ад грамадства Ізраіля, ці з'яўляецца ён чужы або роднай зямлі. ²⁰ Вы не павінны ёсць нічога квашанага; . Ва ўсіх селішчах вашых будзеце ёсць прэсны хлеб »(Выхад 12: 15-20)

Левіт 23: 6-8 вучыць пра гэта, а таксама. І Другі закон 16:16 паказвае, што ахвяры павінны былі быць прадастаўлены на дні праснакоў, Пяцідзсятніцы і грэхападзення святыя дні.

Першапачаткова не было «цэласпаленьні і ахвяры», калі Бог «вывеў іх зь зямлі Егіпецкай» (Ерамія 07:22). Яны былі дададзены з-за непаслушэнства (Ерамія 7: 21-27) і Новы Запавет ясна, што мы не павінны мець цэласпаленьня або ахвярапрынашэння жывёл у цяперашні час (Габрэі 9: 11-15).

Як мы ямо прэсны хлеб кожны з дзён, мы разумеем, што мы павінны пазбягаць граху, які так распаўсюджаны ў навакольным нас міры.

Пакончылі або Захоўваецца?

Былі дні праснакоў скончылі? Разгледзім яшчэ што - то , што Герберт У. Армстронг пісаў:

Ня Адменены з Старым Запаветам

Заўважу , што дні праснакоў з'яўляецца перыяд, якія маюць два высокага дзень шабас. І гэты перыяд усталёўваецца НАЗАЎСЁДЫ - у той час як ізраільцыяне былі яшчэ ў Егіпце - да таго , ЯК цырыманіяльны закон Майсея быў дадзены ці напісана - перад Богам , нават прапанаваў стары запавет! Што закон Майсея, ці стары запавет, не прыносіла або інстытут, ЯНЫ НЕ могуць забраць! У перакладзе

Фентон, 17 верш перакладаецца: «такім чынам ГЭТЫ ПЕРЫЯД У ЯКАСЦІ ВЕЧНА Устойлівай УСТАНОВЫ.»Ўвесь перыяд ўключаецца.

Гэта АДНО павінна даказаць , што сьвятыя дні - і сем дзён праснакоў - з'яўляюцца абавязковымі сёння і на вякі!

Цяпер, калі гэтыя тэксты ставяцца да 15 - м, а не 14 - га, ТАК як яны , несумненна робяць, і тут канчаткова даказаны, то гэта Вялікдзень устаноўлены НАЗАЎСЁДЫ? Сапраўды , гэта! Але гэтыя тэксты вышэй , ставяцца да свята і не пасха. У пункце пачатку Зыходу 00:21 аб Вялікадня зноў ідзе гаворка, і верш 24 ўсталёўвае яго НАЗАЎСЁДЫ! ...

Для назірання пасхі ў адзіночку, а потым не назіраць за сем дзён праснакоў, сродкаў, у сімваліцы, каб прыняць кроў Хрыста і працягваць грашыць - сказаць ... ЗАКОН пакончыў, мы пад ласку , то ёсць ліцэнзіі, у граху!

Сем дзён праснакоў карціна вядзення запаведзяў, што з'яўляецца яшчэ адным спосабам сказаць пазбаўленне ад граху. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

Раннія хрысціяне не верылі, што Дні праснакоў былі ліквідаваныя. Апостал Павел ўхваліў правільна трымаць свята з прэсным хлебам (1 Кар 5: 7). Ён і іншыя дагэтуль адзначаны / назіралі яго і назіралі яго за межамі Юдэі:

⁶ Але мы адплылі ад Філіпавай пасля дзён праснакоў, і праз пяць дзён далучыліся да іх у Трааду, дзе прабылі сем дзён. (Дзеі 20: 6)

Калі хрысціяне не трымалі Дні праснакоў, Дух Святы ня натхніў, каб гэта было запісана, як гэта. Цяпер Філіпы быў горадам Джентіле ў Македоніі. Ён знаходзіўся пад уладай рымлян - такім чынам, захоўваючы гэтыя дні не абмяжоўваецца месцам, як Ерусалім. Па меншай меры ў двух месцах ў Новым Запавеце мы бачым, што дні праснакоў павінны былі захоўвацца ў негабрэйскіх раёнах (1-ы да Карынфянаў 5: 7; Дз 20: 6).

Разгледзім таксама зацвярдженне «гэта было падчас Дзён праснакоў» у Дзеях 12: 3. Паколькі аўтар Джентиле Лука звярнуўся кнігу Дзеяў да іншых язычнікам (Дз 1: 1), то чаму б ён згадаў гэтыя дні, калі яны былі невядомыя язычнікамі і спыніла сваё існаванне?

Магчыма, варта дадаць, што паразітны 3 - ^{та} стагоддзя *Epistula Apostolorum* сцвярджае, Ісус вучыў Яго паслядоўнікі павінны выконваць дні праснакоў, пакуль ён не вернецца. У той час як мы не можам спадзявацца на гэты дакумент, яно сведчыць пра тое, што некаторыя з іх былі трымаць тыя дні ў 3 - ^м стагоддзі.

Інфармацыя з-за межы Бібліі паведамляе, што апосталы Павел, Ян і Філіп разам з Палікарпа Смірны і іншымі раннімі хрысціянамі, захавалі дні праснакоў (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

Нягледзячы на гэта, Canon 38 з *Савета Лаадыйкі* чацвёртага стагоддзя (с. 363-364) забараніў назіранне за дні праснакоў. Тыя, хто ў Касцёле Божы не можа выконваць многія дэкрэты гэтага савета, які пайшоў супраць Бібліі і ранніх традыцый вернікаў.

Такім чынам, розныя Суботы працягвалі трымаць дні праснакоў пасля (Pritz R. Nazarene Jewish Christianity, Jerusalem, 1988, p. 35, ... Jerome, as cited in Pritz, pp. 58,62,63; Ephiphanius. The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9. BRILL, 1987, pp. 117-119) and in the Middle Ages and beyond (Liechty D. Sabbatarianism in the Sixteenth Century. Andrews University Press, Berrien Springs (MI) 1993, pp. 61-62; Falconer John. A Breife Refutation of John Traskes Judaical and New Fantasticall opinions, pp. 57-58, cited in Ball B. The Seventh-Day Men: Sabbatarians and Sabbatarianism in England and Wales, 1600-1800, 2nd edition. James Clarke & Co., 2009, pp. 49-50).

Як мы ў *Далейшага* Царквы Бога не прымаюць, што *Савет Лаадыйкі* казаў праўдзівай хрысціянскай царквы, мы па-ранейшаму трымаць дні праснакоў. Мы ямо прэсны хлеб для кожнага з сямі дзён, як павучае Біблія (Зыход 00:15; 13: 6; 23:15; 34:18). Гэты хлеб можа быць выраблены з розных зерня / арэхі, выкарыстанне пшаніцы ня біблейску-патрабуецца.

(Гэта, магчыма, варта адзначыць, што адзін можа ёсць іншыя, чым толькі праснакі ежу ў свой час гэтага свята, гэта проста, што ні квашанага хлеба ня будзе з'едзены. Акрамя таго, у адрозненне ад пасхі, першы і апошні дзень праснакоў дні, як і штотыдзень суботу, што адзін не працуе.)

У той час як некаторыя любяць алегарычна прэч многія часткі Бібліі, хоць, вядома, ёсць духоўнае разуменне ў Святыя дні, ёсць і фізічная. І фізічнае захаванне дапамагае нам лепш зразумець духоўныя ўрокі.

Дні праснакоў даведачным карціны, што мы хрысціяне павінны імкнуцца пакласці грэх і крывадушнасць з нашага жыцця (пар Мц 16: 6-12; 23:28; Лк 12: 1). Падтрымліваючы іх фізічна, гэта дапамагае нам лепш даведацца духоўныя ўрокі, якія Бог прызначыў.

4. Пяцідзесятніца: Праўда аб вашым пакліканні і Неверагодны падарунак Бога

Большасць тых, хто вызнае Хрыста нешта ведаць пра Пяцідзесятніцы. Многія правільна лічаць пачатак новазапаветнай царквы.

Пасля таго, як Ісус памёр, вучні Яго сказалі чакаць, каб атрымаць сілу Святога Духа:

⁴ і, сабраўшы іх, Ён загадаў ім не адыходзіць ад Ерусаліма, а чакайце абяцанага ад Айца «які», Ён сказаў: «Вы чулі ад Мяне, ⁵ бо Ян хрысціў вадою, а вы будзеце ахрышчаны Духам Святым ня так шмат дзён з гэтага моманту ». (Дзеі 1: 4-5)

Так яны чакалі і:

¹ Калі дзень Пяцідзесятніцы цалкам прыйшоў, усе яны былі аднадушна ў адным месцы (Дзеі 2: 1).

Звярніце ўвагу на тое, што заява падкрэслівае той факт, што ў **Дзень Пяцідзесятніцы цалкам прыйсці**. Біблія дае зразумець, што падзеі, якія ідуць непасрэдна звязаны з тым, штодзень **Тройцы цалкам прыйсці**. І гэта здарылася з вучнямі, таму што яны ўсё назірання разам.

Вось тое, што здарылася потым:

² І раптам зрабіўся шум з неба, як **БЫ** ад павеву моцнага ветру, і напоўніў увесь дом, дзе яны знаходзіліся. ³ І з'явіліся ім языкі, як **БЫ** вогненныя, і апусьціліся па адным на кожнага з іх. ⁴ І ўсе яны былі напоўнены Духам Святым і пачалі гаварыць на іншых мовах, як Дух даваў ім вяшчаць. ...

³⁸ Тады Пётр сказаў ім: «Пакайцеся, і хай кожны з вас ахрысціцца ў імя Ісуса Хрыста на дараваньне

грахі; і вы атрымаеце дар Святога Духа. ³⁹ Бо абяцаньне вам і дзецям вашым і ўсім далёкім, ТАК як многія , як Гасподзь Бог наш зойдзе «.

⁴⁰ Ды многімі іншымі словамі ён сьведчыў і ўмаўляў, кажучы: «ратуйцеся ад роду гэтага распуснага.» ⁴¹ Тады тыя , хто прыхільна прынялі слова ягонае, ахрысьціліся; і ў той дзень душ каля трох тысяч былі дададзены да іх. ⁴² І яны ўвесь час заставаліся ў навуцы апосталаў, у зносінах і ў ламаньні хлеба і ў малітвах. ... ⁴⁷ праслаўляючы Бога і маючы ў любоў усяго народу. І Гасподзь дадаў да царквы штодня тыя , хто былі выратаваны. (Дзеі 2: 2-4, 38-42, 47).

Яны атрымалі некаторыя сілы Святога Духа. І гэта лічыцца пачаткам хрысціянскай царквы рымскімі каталікамі, праваслаўнымі, большасць пратэстантаў, Сведак Іеговы і Царква Бога груп. Такім чынам, Святы Дух быў дадзены ў пэўны момант часу (той жа самы час , што многія габрэі назіралі Пяцідзiesiąтніца) , і што вучні Езуса былі яшчэ назіранне.

Гэта не было выпадковасцю.

З'яўляецца Там больш Пяцідзiesiąтніцы?

Многія не разумеюць, што Пяцідзiesiąтніца прадстаўлена больш чым здольнасць Святога Духа і пачатак новазапаветнай царквы.

Гледзячы на праходах ў Старым і Новым Запаветах падае больш інфармацыі пра гэты дзень і яго сэнс.

Свята Пяцідзiesiąтніцы захоўваліся хрысціянамі пасля пачатковай, але без згадкі гаварэння на мовах. Апостал Павел працягваў трымаць Пяцідзiesiąтніцы дзесяцігоддзі пасля Пяцідзiesiąтніцы ўзгадваецца ў другой частцы кнігі Дзеяў. Звярніце ўвагу на тое , што ён напісаў каля 56 AD:

8. Бо я не хачу бачыць вас цяпер на шляху; але я спадзяюся застацца некаторы час з вамі, калі Гасподзь дазволіць. Але я прабуду ў Эфэсе да Пяцідзясятніцы (1-ы да Карыньянаў 16: 8).

Гэта сведчыць аб тым, што Павел ведаў, калі Пяцідзясятніца, што ён адчуваў, што Карыньяне павінны ведаць, калі Пяцідзясятніца, і што Эф ведаў бы, калі Пяцідзясятніца. Такім чынам, па- відаць, у цяперашні час назіраецца Паўлам і язычнікаў ў Эфэсе, і Карынфе.

У іншым годзе, апостал Павел таксама хацеў быць у Ерусаліме Пяцідзясятніцы, каля 60 AD:

¹⁶ бо Паўлу вырашыў абмінуць Эфэс, так што яму не прыйдзеца марнаваць час у Азіі; бо ён спяшаўся быць у Ерусаліме, калі гэта магчыма, у дзень Пяцідзясятніцы (Дзеі 20:16).

Такім чынам, хрысціяне ў Ерусаліме па - ранейшаму назіраючы Пяцідзясятніцы і Павел назіраў таксама. У адваротным выпадку, не было б ніякай відавочнай прычыны, чаму Павел хацеў быць у Ерусаліме у дзень Пяцідзясятніцы.

Тэрмін Пяцідзясятніца з'яўляецца грэцкім тэрмінам, якія азначаюць 50 - га. Гэты тэрмін паходзіць з прыведзенага ніжэй апісання іўрыту разліку даты:

¹⁵ І вы будзеце разлічваць на сябе з дня пасля суботы, з дня, у які прыносіце сноп хлебны: сем субот павінны быць завершаны. ¹⁶ граф пяцідзясят дзён да дня пасля сёмага тыдня (Лявіт 23: 15-16).

Дзень Тройцы мае некалькі назваў, і з - за гэтага, некаторыя з іх былі збянтэжаныя пра гэта. Яго іншыя біблейскія імёны ўключаюць: свята жніва, свята сяміцаў і дзень першынцаў.

Габрэйскія традыцыі і Калі Пяцідзясятніца?

Спевы часта праводзіла святыя святы Божыя, якія пачаліся на заходзе:

²⁹ Вы павінны мець песню , як і ў тую ноч , калі святое свята захоўваецца, і весялосьць на сэрцы , як , калі адзін ідзе з канаўкай, каб прыйсці ў гару Гасподнюю, да цэвярдыні Ізраілевага. (Ісая 30:29)

Сучасныя габрэі , ЯК правіла, называюць Пяцідзсятніцы тэрмінам *Шавуот*.

Некаторыя з іх былі збянтэжаныя , калі Пяцідзсятніца. Многія яўрэі не трымаюць яго ў той жа дзень , што *працягваецца* Царква Бога захоўвае яго.

Яўрэйскія садукееі правільна сказаў «што Пяцідзсятніца заўсёды будзе падаць у нядзелю,» аднак «[у] пасля талмудысцкіх і геоніс літаратура ... пяцідзсятнікі падае на 6 Сіван» (Pineles, "Darkeh Shel Torah" p. 212, Vienna, 1861; Pentecost. Jewish Encyclopedia 1906) дата многія габрэі цяпер выкарыстоўваюць (што ў пост-талмудысцкіх літаратуры , якая была сабрана пасля таго, як у Старым Запавеце і ня пісанне), з'яўляецца наступнае змяненне , а не біблейская дата . Мы ў далёкае Царквы Бога выконваць біблейскі метада.

Звярніце таксама ўвагу на наступнае ад былога галоўнага рабіна лорда Сакса:

Фарысэі, якія верылі ў Вусны Закон, а таксама Пісьмовай адзін разумеюцца «субота» азначае, тут, у першы дзень Песаха (15 нісана). Садукееі, якія верылі толькі ў законе напісана, узяў тэкст літаральна. На наступны дзень пасля суботы з'яўляецца нядзелю. Такім чынам, кошт заўсёды пачынаецца ў нядзелю, і Шавуот, пяцьдзясят дзён праз, таксама заўсёды выпадае на нядзелю. (Sacks L. Judaism: A Thought for Shavuot. Arutz Sheva, June 3, 2014)

Хрысціяне павінны памятаць , што Ісус асудзіў фарысэй за занадта належачы на аральных правах над пісаным законам (Марк 7: 5-13). Ісус сказаў ім , ШТО яны «робіць слова Бога ня звычайо

вашага , які вы ўстанавілі. І шмат такіх рэчаў , якія вы робіце» (Марк 07:13).

І, як будзе паказана ніжэй, Пяцідзсятніца адносіцца да часу падліку пяцідзсят як звязаны з пачаткамі:

¹⁶ Граф пяцідзсят дзён да дня пасля сёмага тыдня; то вы павінны прапанаваць новае хлебнае прынашэнне Госпаду. ¹⁷ Вы павінны ад селішчаў ваших прыносьце два хвалевых баханкі дзье дзясятныя ефов. Яны павінны быць пшанічнай мукі; яны павінны быць запечаны з закваскай. Яны пачаткі Госпаду (Лявіт 23: 16-17).

Калі вы падлічвалі пяцідзсят дзён да дня пасля сёмага тыдня, вы выявіце , што Пяцідзсятніца заўсёды прыйсці на нядзелю. Пяцідзсятніца бяжыць ад заходу да заходу суботы нядзелі. Ірэнэй, які сцвярджаў, што сустрэў Палікарп Смірны пісаў , што апосталы Пяцідзсятніцу ў нядзелю (Fragments of Irenaeus, 7).

пачатак

Выкарыстанне тэрміна «пачатак» мяркуе другі ўраджай. І на самай справе, гэта таксама паказваецца ў Старым Запавеце:

¹⁶ ... свята жніва першых пладоў працы тваёй , які ты сеяў на полі; ¹⁷ і свята збору ў канцы года, калі вы сабраліся ў плёне сваіх прац з поля (Зыход 23: 16-17).

²² І ты будзеш назіраць свята сяміц зажынкаў пшаніцы і свята збору пладоў у канцы года (Зыход 34:22).

²⁶ Акрамя таго, у дзень пачатак, калі вы прыносіце новы хлебнае прынашэнне Госпаду ў сяміцы вашыя, вы павінны мець сьвяшчэнны сход (Лікі 28:26).

У той час як некаторыя пратэстанцкія каментатары спасылаюцца на Сноп як свята пачаткаў (e.g. Radmacher E.D. ed. The Nelson Study Bible. Thomas

Nelson Publishers, Nashville, 1997, p. 213), гэта няправільна. У той час як «пучок пачаткаў» быў прапанаваны тады (Лявіт 23: 10-11), як паказана вышэй, Біблія спасылаецца на свята тыдняў, як ця час пачаткаў (не проста адзін пучок).

Як ідэя пачаткаў дапамагчы нам зразумець, у гэты дзень?

Свята Пяцідзсятніцы ці свята пачаткаў (Зыход 34:22) нагадвае нам пра тое, што Бог цяпер называюць толькі невялікі «пачатак» духоўны ўраджай, з Апошнім Вялікім Днём надыходзячага, якія фатаграфіямі большага ўраджаю пазней. Спрынг Харвест, у большасці абласцей, у значна менш, чым больш ўраджаю восені, і гэта адпавядае з Божым планам збаўлення для чалавецтва.

Але што пра Ісуса? Хіба ён не быў тыпам пачаткаў?

Так, ён, вядома, быў. Павел адзначае:

²⁰ Але Хрыстос уваскрос з мёртвых, і стаў першынцам з тых, хто заснуў. ²¹ Бо, як чалавек прыйшоў смерць праз Чалавек і ўваскрасенне з мёртвых. ²² Бо, як у Адаме ўсе паміраюць, так у Хрысце ўсе ажывуць. ²³ Але кожны ў сваім парадку: першынец Хрыстос, потым Хрыстовыя, у прышэсце Ягонае. (1 Кар 15: 20-23).

Хрыстос з'яўляецца выкананне Снапа ў кнізе Левіт 23: 10-11. Ён з'яўляецца пучком пачаткаў. Ён таксама выканаў гэтую ролю, калі ён узнёсся на неба ў нядзелю (хваля Сноп быў у нядзелю) пасля таго, як ён уваскрос (Ян 20: 1,17). Але ні ён, ні яго праўдзівыя паслядоўнікі назіралі то, што цяпер называецца Вялікдзень.

Акрамя таго, Джэймс адзначае, што Ісус вывеў нас таксама быць тыпам пачатак:

¹⁸ Захацеўшы Ён вывеў нас словам праўды, каб нам быць пачаткам Ягоных твораў (Якава 1:18).

Такім чынам, у той час як Ісус быў арыгінальны пачатак прадстаўляць Сноп хвалі, сапраўдныя хрысціяне з'яўляюцца сваім родам пачаткаў, прадстаўленым у дзень Пяцідзесятніцы. «Пачатак» азначаюць, што толькі нешматлікія будуць частку ўраджаю ў гэтым узросце (пар Лк 00:32; Рымлянаў 9:27; 11: 5), - але яны таксама мяркуюць, што там будзе больш ўраджаю - гэта час, калі ўсе, хто ніколі не меў магчымасці для выратавання пазней мець сапраўдную і рэальную магчымасць.

Звярніце ўвагу на тое, што сказаў Пётр у дзень Пяцідзесятніцы:

²⁹ "Мужчыны і браты, дазвольце мне свабодна казаць вам пра патрыярху прабацьку, што ён і памёр і пахаваны, і труну яго ў нас да сёння. ³⁰ Таму, будучы прарокам і ведаючы, што Бог прысягнуў з прысяга яму, што плод свайго цела, паводле плоці, ён паставіць Хрыста, каб сядзець на троне ягоным, ³¹ ён, прадбачачы гэта, казаў пра ўваскрасенне Хрыста, што яго душа не была пакінута ў пекле, і плоць Ягоная ня бачыла тлэння. ³² Гэтага Ісуса Бог уваскрэсіў, чаго ўсе мы сьведкі. ³³ Дык вось Ён, быў узнесены правіцаю Божаю і, прыняўшы ад Айца абяцаньне Сьвятога Духа, выліў, што вы сёння бачыце і чуеце (Дзеі 2: 29-33)

Звярніце ўвагу на тое, што Пётр, у дзень Пяцідзесятніцы, аб якім гаворыцца пра Ісуса, як садавіна, і што Ён уваскрос. Пяцідзесятніца паказвае, што Бог дабраслаўляе гэты маленькі ўраджаю, падаючы Свайго Святога Духа, каб мы маглі пераадолець, зрабіць сваю працу і духоўна расці, нават калі жыць у «цяперашняга падступнага веку» (Галатаў 1: 4)

Ісус быў не толькі першы з пачаткаў Ён таксама быў першародны сярод многіх братоў:

²⁹ бо каго Ён наперад пазнаў, Ён таксама прадвызначыў быць падобнымі да вобраза Сына Свайго, каб Ён быў першародны сярод многіх братамі (Рымлянаў 8:29).

⁵ Ісус Хрыстос, Які ёсць сьведка верны, Першынец зь мёртвых (Адкрыццё 1: 5).

Паколькі Ісус з'яўляецца першынцам, гэта, безумоўна, азначае, што там будзе іншыя, якія павінны быць падобнымі на Яго. Такім чынам, стаўшы, як Ісус Хрыстос таксама з'яўляецца часткай паведамлення Пяцідзсятніцы. Вядома, ідэя стаць падобным на Хрыста выкладаецца ў Бібліі і не абмяжоўваецца Пяцідзсятніцы. Звярніце ўвагу на тое, што напісаў Джон:

² ... мы будзем падобныя да Яго (1 Іаана 3: 2).

Таму што гэта сьвяшчэнны сход, назіраюцца падобным на штотыднёвую суботу, але з прапановамі (Другі закон 16:16). У Старым Запавеце, у свята сядміц, залучаючы пачатак, захоўваўся 50 дзён пасля таго, як у суботу пасля Вялікадня.

Пасля смерці Хрыста, апосталы сабраліся разам у гэты дзень. І ў той жа дзень, Дух Святы выліўся даць хрысціянам доступ да Бога як свайго роду першынцы. Ісус быў першым з гэтых пачаткаў і хрысціян, якія называюцца ў гэтым узросце таксама будзе першынец, як ён ёсць (тыя, пазней названы таксама павінны быць Ісус, але проста не будзе першынец).

Можа Святыя дні быць па-за Ерусалімам?

Некаторыя з іх паказалі, што біблейскія святыя дні не можа быць цяпер, як яны патрабуюць, каб кожны будзе ісці ў Іерусалім.

Але гэта было не так гістарычна склалася так, нават з Езусам.

Да пачатку Свайго служэння ў той час як у Назарэце, Ісус казаў пра «дне субот» (Лукі 4:16). Пяцідзсятніца таксама называецца свята тыдняў / шабаш (Друг 16: 10,16). Гэта азначала, Люк многым можа быць пацверджаны, гледзячы на фактычным грэцкі тэрміне. Фактычнае слова (групойка ня *Стронг* аднайменных слоў) для субот, σαββάτων, множны лік (σαββάτω, як у Лукі 14: 1, у адзіным ліку). Урывае даслоўна перакладаецца наступным чынам :

¹⁶ І Ён прыйшоў у Назарэт, дзе ён быў выхаваны. І, па звычаі Сваім, Ён пайшоў на дні субот, у синагогу, і ўстаў чытаць. (Лука 4:16, зялёны)

Такім чынам, гэта дапамагае паказаць, што адзін можа трымаць Дзень Святога, як гэта рабіў Ісус, у іншым месцы, акрамя Ерусаліма. Акрамя таго, ён, здавалася, магчыма, трымаць іншы святы дзень у Галілеі ў Евангеллі ад Лукі 6: 1-2 (зялёны JP, старшы падрадкавы грэка-англійская Новы Запавет, трэцяе выданне Baker Books, 2002.).

Магчыма, варта адзначыць, што, калі самаранкай паказаў, што пакланенне павінна магчыма быць абмежаваны ў раёне Ерусаліма (Ян 04:19), Ісус сказаў, што не было абмежаванне пакланення Ерусалім:

. ²¹. Ісус сказаў ёй: «Жанчына, павер Мне, што настане час, калі вы будзеце не на гары гэтай, і не ў Ерусаліме будзеце пакланяцца Айцу ²² Вы пакланяецеся, што вы не ведаеце, мы ведаем, чаму кланяемся, бо збаўленьне . габрэяў ²³ але настане час, і настаў ужо, калі сапраўдныя прыхільнікі будуць пакланяцца Айцу ў духу і праўдзе ;. бо Айцец шукае такіх пакланяцца Яму ²⁴ Бог ёсць Дух, і тыя, што пакланяюцца Яму, павінны пакланяцца ў духу і праўдзе ". (Ян 4: 21-24)

Новы Запавет ясна паказвае, што святы дзень або іншае пакланенне не абмяжоўваецца Ерусалім (гл таксама ад Матфея 10:23; 23:24).

Варта адзначыць, што грэка-рымскія царквы таксама прызнаюць, што Пяцідзсятніца, часам называюць сядміцы (Лявіт 23: 15-16) або ў дзень пачаткаў (нумар 28:26) у Старым Запавеце, было хрысціянскае значэнне, і яны не абмяжоўваюць яго захаванне ў адным горадзе.

Разгледзім таксама, што ідэя хрысціян як першынцы пацвярджаецца ў Новым Запавеце (Джэймс 1:18). У старажытным Ізраілі быў менш ўраджаю вясной і большы ўраджай восенню. Вясна Святой дзень Тройцы, калі правільна зразумеў, дапамагае карціну, што Бог толькі што заклікае некаторыя цяпер для выратавання (Ян 06:44; 1-ы да Карынфянаў 01:26; Рымлянаў 11:15) з вялікім ўраджай прыходзіць пазней (Ян 7: 37- 38).

Многія грэка-рымскія храмы назіраць некаторыя версіі Пяцідзсятніцы. Тым не менш, збольшага таму, што яны не выконваюць некаторыя іншыя біблейскія святыя дні, яны не ў стане зразумець, чаму Бог толькі называючы некаторыя з іх цяпер, і што ён сапраўды ёсць план, каб прапанаваць ўсе выратаванне (Лука 3: 6; Ісая 52:10). міласць праслаўляе сябе над судом »(Якаў 02:13).

5. Свята Труб: Вяртанне Хрыста і падзея, якое прывяло да яе

Большасць грэка-рымскіх цэркваў ня трымаюцца біблейскія святыя дні, якія звычайна адбываюцца восенню. Тым ня менш, гэтыя святыя дні маюць мноства цэласных падзей ў Божым плане.

Свята Труб не толькі адлюстроўвае прыход Хрыста ўваскрэсіць першынец з мёртвых, ён таксама адлюстроўвае страшны час разбурэнняў толькі наперадзе і ўмяшанне Ісуса Хрыста, каб выратаваць жыццё ад поўнага знішчэння і ўсталяванне Валадарства Бога на зямля.

Давайце разбярэмся, як гэты фестываль ўпісваецца ў Богу вялікага генплана.

Лічаць, што існуе вялікі разрыў ў часе паміж днём Пяцідзсятніцы і свята Труб. Паколькі царква Новага Завету пачалася Пяцідзсятніцы і ў асноўным заканчваецца, калі Ісус вернецца на апошній трубе (1-ы да Карыньянаў 15: 51-57), у пэўным сэнсе, перыяд часу паміж Пяцідзсятніцы і Свята Труб можна разглядаць як прадстаўляюць перыяд ,

Чацвёрты дзень Святой, свята Труб, назіраецца ў «сёмым месяцы, у першы дзень месяца» (Лявіт 23: 23-25).

Лік сем ў Божым плане азначае завяршэнне і дасканаласць. Сёмы месяц Бога календара (адбываецца ў верасні і / або кастрычніку) змяшчае апошнія чатыры фестывалі, маючы завяршэнне вялікага Бога генеральнага плана для нас. Фестываль , які падае на першы дзень гэтага месяца азначае пачатак фінальных падзей у плане Бога.

Гэта яшчэ адзін штогадовы суботні адпачынак ад сваёй звычайнай працы, і ён павінен быў быць помнік выдзіманне труб (Лявіт 23: 24-25). Гэта таксама час , каб даведацца Божыя шляху (Нээмія 8: 2-3; пар Езэ 3: 1-7). Шмат што з таго, што адбылося з дзецьмі Ізраіля была напісана для нашых «прыкладаў, і яны былі напісаны

для нашага настаўленьня на розум, на якіх канцы узростаў прыйшлі» (1-ы да Карынфянаў 10:11).

Менавіта з продувкой труб , што свята Труб чэрпае сваю назву.

Існуе вялікае сімвалічнае значэнне завязанай з продувкой гэтых труб, асабліва ў дачыненні да апошняга часу , у якім мы жывем. Варта адзначыць , што сучаснае габрэйскія імя для гэтай даты, Рош ха - Шана, ня біблейская , ні нават арыгінал для габрэяў. Гэта было тое , што яны прынялі пасля таго, як стагоддзя Бог даў ім і пасля таго, як Стары Запавет быў напісаны (Kramer, Amy J. Rosh Hashana Origins. Copyright © 1998-1999 Everything Jewish, Inc.).

Біблія вучыць , што трубы былі ўзарваныя , каб абвясціць аб Божых балі, а таксама назваць людзей , каб сабраць (Лікі 10: 1-3, 10).

кніга жыцця

Цікава, што габрэйскія навукоўцы звязалі свята Труб ў з «Кнізе Жыцця» (Peltz M, Rabbi. What is in a Rosh Hashanah greeting? Naaretz, September 17, 2012). Чаму гэта інтарэс?

Ну, Біблія вучыць, што тыя, хто пералічаны ў «Кнізе жыцця» (Піліпянаў 4: 3; Адкрыццё 3: 5) будуць ўваскраснуць (Габрэяў 12: 22-23). Калі? На сёмы і апошній трубе:

⁵¹ Кажу вам тайну, ня ўсе мы спаць, але мы ўсе пераменімся -

⁵² у хвіліну, у імгненне вока, пры апошній трубе. Для затрубіць, і мёртвыя ўваскрэснуць нятленнымі, а мы пераменімся. ⁵³ бо тленнае гэтае мае апрануцца ў нятленнае, і сьмяротнае гэтае апрануцца ў несмяротнасьць. (1 Кар 15: 51-53)

Кніга Адкрыццё ясна вучыць , што сем труб будзе ўзарваны (8: 2), пакаранне напаткае тых , хто не абаронены ад Бога (9: 4), а затым царства і суд Божы прыйдзе (11: 15-18). Нарэшце яна вучыць , што тыя , чые імёны не напісаны ў кнізе жыцця будзе адчуваць другую смерць (Адкрыццё 20: 14-15).

труба Выбухі

Улічыце , што Біблія паказвае , што ў гісторыі Ізраіля, які быў моцна перамяжоўваецца з канфліктамі і паўстаннем, трубы працягвалі выкарыстоўвацца ў якасці папярэдніх прылад, каб заклік да зброі або як прэлюдыя да важных паведамленнях - заўсёды , каб адзначыць падзея вялізнага імпарту ў цэлым нацыі.

Бог выкарыстаў прарокаў, сярод іх Ісаі, Езэкііля, Асіі і Ёэля, каб папярэдзіць Ізраіль пра пакаранні Ён навёў на іх за іх пастаяннага бунту супраць Яго законаў. Гэтыя прарокі павінны былі выкарыстоўваць свае галасы , як трубу раўці іх папярэджання Божых людзей.

¹ Заклікай гучна, няма; Падніміце свой голас , як труба; Скажыце народу Майму на беззаконьне ЯГО , і дому Якава іх грахі. (Ісаія 58: 1)

Мы ў *Далейшай* Царквы Божы працуем , каб зрабіць гэта сёння. Мы смела сказаць пра грахі грамадства і як сусветныя падзеі выраўноўваючы з правільна зразумеў прароцтва - што мы таксама імкнемся растлумачыць.

Але там таксама будуць у літаральным сэнсе трубы Выбуху якія прыязджаюць у будучай Кнізе Адкрыцці вучыць (Адкрыццё 8: 1-13, 9: 1-18). Але большасць з іх не прыслухаецца гэтыя папярэджанні.

Многія выдзімаецца ў кнізе Адкрыцці, і шмат павінны былі быць падарваныя на свята Труб (Лявіт 23:24) - спадзяюся , многія могуць убачыць сувязь.

Але самае галоўнае , труба, у пэўным сэнсе, можа быць апошні, сёмы адзін. Вось што Адкрыццё вучыць аб тым , што:

¹⁵ І сёмы анёл затрубіў , і залуналі на небе гучныя галасы, кажучы: «Валадарства сьвету гэтага сталі Царствам Госпада нашага і Хрыста Яго, і будзе

валадарыць ва векі вякоў!»¹⁶ І дваццаць чатыры старцы, што сядзелі перад Госпадам на тронах сваіх, упалі ніцма і пакланіліся Богу,¹⁷ кажучы: «Мы дзякуем Цябе, Госпадзе Божа Усеўладны, Які ёсьць і быў і хто павінен прыйсці, таму што вы прыняў сілу Тваю вялікую і зацараваў.¹⁸ народы былі незадаволеныя, і прыйшоў гнеў Твой, і час мёртвых, што яны павінны быць ацэнены, і што вы павінны ўзнагародзіць рабоў Тваіх прарокаў і святых, і тыя, хто баюся, Ваша імя, малым і вялікім, і павінны знішчыць тых, хто разбурае зямлю». ¹⁹ Тады быў адкрыты храм Божы на небе, і зьявіўся каўчэг завету Яго бачылі ў храме Ягоным. І былі маланкамі, шумы, грымоты, землятрусу і вялікі град.(Адкрыццё 11: 15-19)

Свята Труб адлюстроўвае будучую прудовка труб і той факт, што Ісус прыйдзе і ўсталяваць Божае Валадарства на зямлі. Добрыя навіны прыходзяць Божае Валадарства вялікая частка таго, што Ісус хоча, каб Яго слугі абвешчаць цяпер (Матфея 24:14; 28: 19-20), а затым прыйдзе канец (Матфея 24:14). Свята ачкоў перамогі Партыі труб Хрыста над гэтым светам.

Грэка-рымскія гісторыкі, такія як Еранім і Епіфан (Catholica Omnia Tabulinum De Ecclesiae Patribus Doctoribusque Materia Migne JP Argumentum Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A, pp. 922, 930 and Epiaphanius (Ephiphanius. The Panarion of Epiaphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9. Frank Williams, editor. Publisher BRILL, 1987, p. 117-119), запісана, што «Назарин хрысціяне» працягваў трымаць грэхападзенне Святых дзён ... у чацвёртым і пятым стагоддзях. яны былі таксама захоўваецца ў верных хрысціянаў у Ерусаліме, якія сцвярджалі, першапачатковы хрысціянскі дом у Ерусаліме, у чацвёртым стагоддзі, пакуль яны не былі спыненыя імперскімі ўладамі (Pixner B. Church of the Apostles Found on Mt. Zion. Biblical Archaeology Review, May/June 1990: 16-35,60).

Антысеміт Джон Крайсостом спецыяльна спрабаваў спыніць людзей трымаць свята Труб ў канцы чацвёртага стагоддзя (John Chrysostom. Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2. Preached at Antioch, Syria in the Fall of 387 AD). Тым не менш, тыя, хто спрабуе

быць верным далей рабілі гэта на працягу ўсёй гісторыі. Якая працягваецца Царква Бога робіць гэта цяпер.

6. Дзень Адкуплення: Сатана атрымлівае Выгнаны

Наступная восень святога дня Суднага дня:

²⁶ І сказаў Гасподзь Майсею, кажучы: ²⁷ «Таксама дзесяты дзень сёмага месяца будзе Судны дзень Ён павінен быць у вас сьвяшчэнны сход; ўпакорвайце душы вашыя і прыносьце ахвяру, каб. Гасподзь. ²⁸ І вы не павінны рабіць ніякай працы ў той жа дзень, бо гэта дзень ачышчэння, каб ачысьціць вас перад Госпадам, Богам вашым. ²⁹ для любога чалавека, які не здзіўленага ў душы ў той жа дзень будзе адрэзаны ад свайго народа ³⁰ І любы чалавек, які робіць любую працу ў той жа дзень, што чалавек я знішчу з народу ³¹ Вы не павінны рабіць ніякай працы, .. ён павінен быць статут вечны ў роды вашыя, ва ўсіх ваших. жылля ³² Гэта будзе для вас субота спакою, і ўпакорвайце душы вашыя. на дзявяты дзень месяца ўвечары, з вечара да вечара, вы будзеце адзначаць свой шабаш » (Лявіт 23: 26-32).

⁷ «На дзясяты дзень сёмага месяца хай будзе ў вас сьвяшчэнны сход. Вы павінны упакорыць душы вашыя; Вы не павінны рабіць любую працу. (Лікі 29: 7)

Галаданне гістарычна галоўным чынам, як фраза «упакорыць душы вашыя» тлумачыцца яўрэйскай і Царква Бога абшчын (гэта таксама правяраецца такіх пасажаў, як Псальма 35:13; 69:10 і Ісаі 58: 5) азначае галаданне, калі не як-то дрэнна, і, такім чынам, ужо пакутуе. Увечары да вечара азначае ад заходу да заходу.

Сам Новы Запавет называе Дзень Адкуплення, «Хуткага» (Дзеі 27: 9), які не толькі паказвае на тое, што апостал Павел быў трымаць яго (што ён будзе на заявы ў Дзеях 21: 18-24; 28:17), але грэчкае імя Феафіле (хрысціянін, які Кніга Дзеяў была адрасаваная ў Дзеях 1: 1), павінна быць таксама і іншы тэрмін быў бы заменены.

Назіральныя людзі, афіляваныя з Цэрквамі Бога будзе хутка ад заходу гэтай ноч да заходу сонца на наступную ноч (калі яны фізічна ў стане - кормяць маці, маленькія дзеці, цяжарныя жанчыны, а таксама розныя іншыя пакорным ня чакаюцца пасціцца - гэта

адпавядае з габрэйскай практыкай у гэтай галіне, а). У гэтым хутка мы ідзем без ежы і пітва.

Як ні дзіўна, адзін пратэстант справаздачу сцвярджае, што адна з прычын, хрысціяне не павінны трымаць у Дзень Адкуплення, таму што няма ніякага габрэйскага храма сёння (Cocherell BL. SHOULD THE FOLLOWERS OF CHRIST FAST ON THE DAY OF ATONEMENT?). Тым не менш, біблейская рэальнасць такая, што дзеці Ізраіля захавалі Дзень Адкуплення на працягу многіх стагоддзяў да таго, як быў храм, а іншая рэальнасць такая, што ў Новым Запавеце паказвае, што хрысціяне цяпер храм Божы (1 Кар 3: 16-17),

Два Козы

У Старым Запавеце, у Дзень Адкуплення уключаў цырымонію, дзе каза Азazelь быў пасланы ў пустыню (Лявіт 16: 1-10). Некаторыя хрысціяне бачылі гэта адпраўка казла Азazelь прэч, як малюючы час, на працягу тысячагоддзя, калі сатана будзе звязаны на тысячу гадоў у бездані (Адкрыццё 20: 1-4). Гэта азначае, што ён не зможа спакусіць і схлусіць за гэты час. З-за ахвяру Ісуса, каза ня прыносіцца ў ахвяру, каб назіраць у гэты дзень (гл Габрэяў 10: 1-10).

Нягледзячы на тое, што Ісус быў наш велікоднае ягня прынесены ў ахвяру за нас (1-ы да Карыньянаў 5: 7-8), і Ён быў забіты толькі адзін раз (Габрэяў 09:28), мы таксама бачым час, акрамя пасхі, дзе Ісус рытуальна забіты.

Чаму?

Многія лічаць, але могуць быць падказкамі нароўні з тым, што гэтая ахвяра адбываецца перад выхадам другога казла.

Арыгінальная пасха прывяла толькі да сыноў Ізраілевага, абыходзіць іх грахі. У гэтым узросце, тыя, хто сапраўдныя хрысціяне сцвярджаюць ахвяру Ісуса на Яго канчатковым зямным Вялікдні для выплаты штрафу за нашы грахі. Але сапраўдныя хрысціяне складаюць меншасць насельніцтва свету (Лукі 0:32; Рымлянаў 11: 5).

Так як Біблія называе сатану «богам гэтага стагоддзя», які мае «аслеплены» свет (2-ы да Карынянаў 4: 4), большасць з іх былі пазбаўленыя зроку і яшчэ не былі ахоплены ў ахвяру Ісуса. Тым ня менш, гэта будзе адбывацца практычна для ўсіх, хто будзе называцца - альбо ў гэтым узросце ці ў ўзросце прыйсці (Матфея 12:32). Паказаны ахвяры, цырыманыя пасля церквопериод сканчаецца, дапамагае прадэманстраваць, што ахвяра Ісуса не толькі для тых, хто прызваны ў церквопериоде як Божы план уключае ў сябе прапаноўваючы выратаванне ўсім, а не толькі сёння выбраннік.

Паказаўшы ахвяру да іншага казла вызвалення, гэта паказвае, што Ісус не прыбіраючы грахі Сатаны.

Ісус прыняў пакаранне ўсіх чалавечых істот. Але гэта не адносіцца да людзей, пакуль пасля таго, як Бог заклікае нас і дае нам пакаянне (Ян 06:44), і мы прыйшлі, каб быць гатовыя да пакаяння, і мы прыйшлі да меркавання. Не толькі ў Езусе, але мы лічым, што Сын, і мы лічым, што Айцец, гэта значыць, мы лічым, што яны кажуць. Акрамя таго, мы дакажам яго пакаяцца, ахрысціўшыся, быўшы прадастаўлены Святога Духа (Дзеі 02:38), і на самай справе спрабуе жыць так, як яны хацелі б прымусіць нас жыць (пар 1 Іаана 2: 6).

Захоўваецца На працягу ўсёй гісторыі

Судны дзень пратрымалі ў 4 - м стагоддзі па Джон Крайсостом, які прапаведаваў супраць яго (John Chrysostom. Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2).

Гэта таксама можна ўбачыць у Canon 69/70 сірыйскіх апостальскіх канонаў паблізу гэтага часу, якія спрабавалі забараніць (Seaver JE. Persecution of the Jews in the Roman Empire (300-438), Issue 30 of University of Kansas publications: Humanistic studies. University of Kansas Publications, 1952, pp. 34-35).

Мусульманін дакумент, датаваны перыяду п'ярых-дзясятага стагоддзя, сцвярджае, што Ісус і Яго вучні пасыціліся ў тыя ж дні,

што і яўрэі. Гэта паказвае на тое, што юдэяў-хрысціяне паранейшаму трымаць Дзень Адкуплення у той час як грэка-рымляне прыдумалі 50 дзень Lenten-

перыяд посту, што Ісус не трымаў (Tomson P. Lambers-Petry L. The Image of the Judaeo-Christians in Ancient Jewish and Christian Literature, Volume 158, 2003, pp. 70-72; Stern SM. Quotations from Apocryphal Gospels in 'Abd Al-Jabbar. Journal of Theological Studies, NS. Vol. XVIII, (1) April 1967: 34-57). Паведамленні з іншых гісторыкаў падтрымліваюць гэты пункт гледжання (e.g. Pines, pp. 32-34). Акрамя таго, мы бачым, гістарычныя справядзачы, што яна да гэтага часу захоўваюцца ў Трансільваніі ў 16 - м стагоддзі (Liechty, pp. 61-62).

Старое Радыё Царква Бога назірала Дзень Адкуплення (і іншыя святыя дні) ў працягу 20 - га стагоддзя. Мы ў *Далейшай* Царквы Божых працягваць назіраць сёння.

7. Свята кучак: Пробліск Што свет выглядае як панаванне Пад Хрыста

Свята кучак адлюстроўвае кульмінацыйным падзеяй у плане Бога. Пасля таго, як Ісус памёр за нашыя грахі, каб загладзіць чалавецтва, і пасля таго, як Ён паслаў нам Духа Святога і абраў народ для Яго імя, каб стаць царамі і сьвятарамі, каб валадарыць зь Ім на зямлі (Адкрыццё 5:10), і пасля Яго Другога прышэсця, і пасля таго, як ён канчаткова расставілі ўсе грахі на галава сатану, які падзяляе яму і грахі ад прысутнасці Бога і яго народ (што робіць нас, нарэшце, ўступілі ў адзін з ім, адкупленьнем), то мы гатовыя да гэтай фінальнай серыі падзей, пачатак ўстанаўлення тысячагадовага Валадарства Бога на зямлі.

Свята кучак адлюстроўвае духоўнае і матэрыяльнае багацце, што будзе адбывацца падчас тысячагадовага валадарання Ісуса Хрыста, калі людзі будуць трымаць Божыя законы без падманаў сатаны (Адкрыццё 20: 1-6). Гэта ў адрозненне ад таго, што адбываецца цяпер у свеце, ашуканыя сатаной (Адкрыццё 12: 9). Сатанінскі падман, які ўжо не будзе тады (Адкрыццё 20: 1-3), з'яўляецца часткай таго, чаму большасць тых, хто вызнае хрысціянства, былі ўведзеныя ў зман «добрых» ілжывых міністраў, а таксама чаму многія з гэтых спраў былі ўведзеныя ў зман (2-е-ы да Карыньянаў 11: 14-15).

Сам Ісус, трымаў свята кучак, а таксама вучыў яго за Іаана 7: 10-26.

Вось некаторыя інструкцыі аб ім з габрэйскіх пісанняў:

³³ Тады Гасподзь сказаў Майсею, кажучы: ³⁴ "Скажы сынам Ізраілевым, кажучы:«. Пятнацаты дзень сёмага месяца будзе Свята кучак ў працягу сямі дзён Госпаду ³⁵ У першы дзень будзе сьвяшчэнны сход. Вы не павінны рабіць не звыклую працу над ім.

⁴¹ Вы павінны трымаць яго як свята Госпада ў працягу сямі дзён у годзе. Ён павінен быць статут вечна ў роды вашыя. Вы павінны адзначаць яго на сёмым месяцы. ⁴² Вы ў намётах живеце сем дзён. Усе, хто родныя ізраільцыян будуць жыць у намёце, (Лявіт 23: 33-35, 41-42)

¹³ "Вы павінны выконваць сьвята кучак сем дзён, ... ¹⁴ І радуйся ў сьвята тваё ты і сын твой, і дачка твая, раб твой і твой служанка і лявіт і прыхадзень, і сірата, і удава, якія знаходзяцца ў селішчах тваіх. ¹⁵ Сем дзён вы будзеце трымаць сьвята сьвята Госпаду Богу ў тым месцы, якое выбера Гасподзь твой, бо Гасподзь Бог твой, дабраславіў цябе ва ўсіх ваших прадуктаў і ва ўсіх справах рук сваіх, так што вы, вядома, цешыцца.

¹⁶ «Тры разы на год усе вашыя мужчыны павінны паўстаць перад Госпадам Богам у тым месцы, якое ён выбірае ваш: у сьвята праснакоў, у сьвята сяміцаў і ў сьвята кучак, і яны не павінны з'яўляцца перад Гасподзь з пустымі рукамі ¹⁷ Кожны чалавек павінен даць, як ён можа, па дабраславеньні Госпада, Бога вашага, які ён даў вам (Другі закон 16: 13-17)

..

Бог быў старажытны Ізраіль у намётах пасяліў / кучак (Суккот «» на іўрысе) у пустыні на працягу дзесяцігоддзяў, перш чым яны ўвайшлі ў зямлю заповітную. Гэтыя кабіны, у пэўным сэнсе, ўяўлялі, што яны былі адзінымі спадкаемцамі зямлі заповітнай. Нават падчас Тысячагоддзя, калі Божае Валадарства пануючы над смяротнымі народамі, смяротныя людзі будуць толькі спадкаемцамі Царства. Яны павінны пераадолець і расці ў спазнаньні і мудрасці, каб атрымаць у спадчыну абяцанні.

Бог каза Яфрэм (часам маючы тып ўсяго Ізраіля ў Пісанні), што яны будуць «жыць у намётах, як у дні сьвята» (Асія 12: 9, Дуэ-Реймс). Ізраіль, у пустыні, быў правобразам усіх людзей, якія павінны прайсці праз выпрабаванні і нягоды, каб атрымаць у спадчыну абяцанні (1-ы да Карыньянаў 10:11). Яны былі прышэльцамі, чакаючы, каб атрымаць у спадчыну абяцанні Бога.

Мы, хрысціяне, павінны разумець, што ў нас няма сталага горада ў гэтым узросце і глядзець у адну, каб прыйсці (Габрэяў 13:14). Знаходжанне ў часовым жыллё падчас сьвята кучак дапамагае нагадаць нам пра гэта. Хрысціяне павінны наведваць царкоўныя службы, калі гэта магчыма, кожны дзень у сьвята кучак, каб даведацца (Другі закон 31: 10-13; Нэмія 8: 17-18) быць жывым ахвярай, якая з'яўляецца нашым «разумнага служэння» (Рымлянаў 12: 1),

Свята кучак гэты час **радавацца** (Друг 14:26; 16:15). Выкарыстанне адпаведнай дзесяціны (звычайна званая «другая дзесяціна») паказвае, што гэта павінна быць час багацця (Другі закон 14: 22-26), але і пра тое, што міністэрства павінна паклапаціцца аб ў гэтым узросце (Другі закон 14: 27). Свята кучак дапамагае карціну час тысячагадовага багацця. Гэта дае нам магчымасць зазірнуць у той час пасля вяртання Ісуса.

Тысячагоддзя ўяўляе сёмы дзень Богага плана 7000 года. Цікава, што кожныя сем гадоў, кніга закона было загадана быць прачытана на Свяце кучак (Другі закон 31: 10-13). Гэта дапамагае карціне, што закон, у тым ліку Дзесяці запаведзяў, будзе захоўвацца ў тысячагоддзі, як Біблія паказвае, закон будзе выкладацца тады (Ісаія 2: 2-3; больш запаведзяў можна знайсці ў нашым бясплатных онлайн буклеце *дзесяць запаведзяў*). Ён жыве па Божых законах, якія прыносяць дабраславенне і багацце на працягу тысячагоддзя.

Мы, хрысціяне, цяпер чакаюць будучага тысячагоддзя, і змяненне, якое адбываецца пры апошняй трубе (1 Кар 15:52), які таксама завецца першым дзеля ўваскрасення:

⁴ І ўбачыў я троны і тых, што сядзяць на іх, і рашэнне было здзейснена ім. Потым я ўбачыў душы тых, хто быў абезгалоўленых за сведчаньне Ісуса і за слова Божае, якія не пакланіліся зьверу, ні вобразу ягонаму, і не прынялі кляйма на лоб свой і на іх руках. І яны ажылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў. (Адкрыццё 20: 4)

Біблія паказвае, што пасля таго, як Ісус збірае царква да Сябе, і пасля таго, як Ён сядзіць на троне, дзе мы будзем правіць зь Ім, Ён зьбірае народы перад Ім і сказаць хрысціянам:

³⁴ Прыйдзеце, дабраславёныя Айца Майго, ў спадчыну Царства,

угатаванае вам ад стварэння свету: (Матфея 25:34).

Зараз тыя, хто трымае сьвята кучак з нецярпеннем чакаю гэтага, паколькі гэта дапамагае карціну тысячагадовае царства.

У пачатку другога стагоддзя, Папіі Іерапольскага казалі:

[Т] тут будзе перыяд некалькі тысяч гадоў пасля ўваскрэсення з мёртвых, і што гэтае Валадарства Хрыста будзе ўстаноўлена ў матэрыяльнай форме на гэтай самай зямлі.

Захаванне кучак цень будучага тысячагадовага царства Богага, верныя хрысціяне захавалі з Новага Запавету.

Дзе можна захоўваць?

Свята кучак з'яўляецца па сутнасці «паломніцтва» (Псалём 84: 1-5) перыяд, а гэта азначае, што, як правіла, уключае ў сябе падарожжа за межамі свайго нармальнага супольнасці. Ісус «насяляла» з людзьмі, калі Ён быў тут (як грэцкае слова ἐσκήνωσεν у Іаана 1:14 можна перавесці на зялёны ЛР. Падрадкавы грэцка-англійская Новы Запавет. Baker Books, 1996., 5 друку 2002 г., стар. 282).

У той час як некаторыя памылкова сцвярджаюць, што свята кучак з мінулага праз бягучыя часы павінны захоўвацца толькі ў Ерусаліме, гэта памылка. Дзеці Ізраіля не былі ў Ерусаліме, у працягу многіх стагоддзяў пасля таго, як каманды для яго выканання ў Левіт 23 былі запісаныя, такім чынам, Ерусалім ня быў першапачатковым варыянтам для іх. Біблія паказвае свята кучак могуць быць захаваны ў іншых гарадах, чым Ерусалім (Нээмія 8:15, пар Другі закон 14: 23-24). У працягу другога перыяду храма (530 г. да н.э. - 70 г. н.э.), габрэі часта трымаюць яго ў іншым месцы (Hayyim Schausse noted, "Sukkos was a great festival even outside of Jerusalem." Schausse H. The Jewish Festivals: A Guide to Their History and Observance, 1938. Schocken, p. 184).

Яна таксама можа быць цікава адзначыць, Палікарпа з Смірны у 2 - м стагоддзі (Life of Polycarp, Chapter 19.) і некаторыя іншыя ў Малой Азіі ў канцы 4 - га стагоддзя, сьвята кучак ў Малой

Азіі, а ня ў Ерусаліме. Гэта пацвярджаецца крыніцамі, такімі як каталіцкі святой Еранім (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A) і даследаванняў, праведзеных у 20 - м стагоддзі кардынал Жан Даніэлу (Danielou, Cardinal Jean-Guenole-Marie. The Theology of Jewish Christianity. Translated by John A. Baker. The Westminster Press, 1964, pp. 343-346).

Дзевятнацатае стагоддзе супраць тысячагадовага вучоны па імі Джавані Батыста Paganі пісаў пра егіпецкага біскупа Непосу трэцяга стагоддзя і тых, хто падтрымлівае тысячагоддзе:

... ўсіх тых, хто вучыць тысячагоддзе абрамленая згодна габрэйскім ідэям, кажучы, што на працягу тысячагоддзя, будзе адноўлены закон мазаікі ... Яны называюцца Judaical миллениаристами, а не быць габрэямі, але і як вынайшаў і пакінуў у сіле тысячагоддзе па ... Прынцыповае аўтары гэтай памылкі былі Непосом, афрыканскі біскуп, супраць якога Дыянісій напісаў дзве кнігі па аб'яцанням; і Апалінарый, якога Санкт Епіфан зблытаць ў сваёй працы супраць ерасяў. (Paganі, Giovanni Battista. Published by Charles Dolman, 1855, pp. 252-253)

Гэта павінна быць цікава адзначыць, што ні біскупы, ні Непос Апалінарый былі габрэямі, але быў асуджаны за тое, што рэлігію, якая была «габрэйскім» перакананне. А так як Апалінарый называецца каталіцкім святым, павінна быць ясна, што паважаныя негабрэйскіх хрысціянскія лідэры ў пачатку трэцяга стагоддзя відавочна прытрымліваюцца ідэй, якія былі асуджаныя аллегористами. Справа ў тым, што яны правялі ў «Mosaic закона» з'яўляецца доказ тое, што абодва яны разумелі сэнс і трымалі свята кучак, але з хрысціянскім акцэнтам.

Грэка-Раман Бішоп і святой Мяфодзій Алімпа ў канцы 3 - га ці ў пачатку 4 - га стагоддзя, вучыў, што свята кучак загадана, і што яна урокі для хрысціянаў:

Бо, на працягу шасці дзён Бог стварыў неба і зямлю, і скончыў ўвесь свет, і спачыў у дзень сёмы ад усіх дзеяў Сваіх, якія Ён зрабіў, і блаславіў сёмы дзень, і асвятціў яго, так фігурай у сёмым месяц, калі плён зямлі былі сабраны ў, нам загадана трымаць сьвяткуй Гасподзь, ... ён камандуе,

што свята нашай кучкі павінен святкавацца Гасподзь ... Бо як ізраільцяне, якія маюць пакінуў межы Егіпту, першы прыйшоў да кучак, і адсюль, быўшы зноў усталяваць наперад, увайшоў у зямлю абяцаную, так і мы. Для мяне таксама, прымаючы маё падарожжа, і, выйшаўшы з Егіпта гэтым жыццём, прыйшоў першы ў нядзелю, якое з'яўляецца праўдзівай свята кучкі, і узяўшы свой шацёр, упрыгожанае плён дабрачыннасці, на першы дзень ўваскрэсення, якое дзень суда, святкаваць з Хрыстом тысячагоддзе спакою, які называецца сёмым днём, нават праўдзівая субота. (Methodius. Banquet of the Ten Virgins, Discourse 9)

Каталіцкі святар і навуковец Еранім кажуць, што Назарин хрысціяне трымалі яго, і што яны лічылі, што ён паказаў на тысячагадовае праўленне Ісуса Хрыста (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A). Гэта вядзенне свята кучак па Назараніна хрысціянаў у канцы чацвёртага стагоддзя была таксама пацверджана каталіцкай і праваслаўнай святой Еліфан Кіпрскі.

Хрысціянскія Адрозненні ад ізраільцянаў

У асноўным грунтуецца на новазапаветных пісаннях хрысціяне трымаюць свята кучак крыху інакш, чым ізраільцяне зрабілі.

Справаздачы паказваюць, што свята кучак, здаецца, былі захаваны ў Еўропе ў сярэднія вякі (Ambassador College Correspondence Course, Lesson 51. "And the woman fled into the wilderness, where she hath a place ..." Rev. 12:6. 1968), а таксама канкрэтна ў Трансільваніі ў 1500-х гадах (Liechty, pp. 61-62), у месцах без пальмавых галінак. Існуе шэраг доказаў таго, што ён знаходзіўся ў Амерыцы ў 1600 і 1700-х гадоў. Яно захоўвалася ў старым радыё Царквы Божай і Сусветнай Царквы Бога ва ўсім свеце ў 20 - м стагоддзі.

Мы ў *Далейшага* Царквы Божай і надалей трымаць яго ў месцах па ўсім свеце, і мы таксама вучым, што свята кучак кропак на тысячагадовае праўленне Ісуса Хрыста ў Царстве Божым.

Свята кучак назіраецца ў многіх сучасных хрысціянаў альбо палатках або нумароў матэля / гасцініцы функцыянуе як «кучак» - temporary dwellings-, а не толькі ў пальмавых галінах хацінах, што ізраільцяне звычайна выкарыстоўваюцца. Новы Запавет паказвае,

што хрысціяне маюць розную скінію (пар Гбр 8: 2; 9: 11-15), што ўзгадняецца з якія не маюць асабіста пабудавань пальмавы стэнд. Біблія паказвае, што сыны Ізраілевыя жылі ў асноўным у палатках на Зыход 33: 8 (а часам і іншыя, па-відаць часовым, за Другі закон 4: 45-49, дома) у той час як яны былі ў пустыні на працягу сарака гадоў, і што Бог лічыцца тым, як «кучкі» у Лявіт 23:43. Жыццё ў наметах або матэрыяў ёсць падобны тып часовага жылля / намет сёння.

Біблія паказвае, што хрысціяне не павінны прыносіць у ахвяру жывёл / прапаноў (Габрэяў 9: 9), як і цэласпаленні, якія дзеці Ізраіля, якія выкарыстоўваюцца для забеспячэння падчас свята кучак (Лявіт 23: 36-37). Замест гэтага мы павінны прапанаваць сябе ў ахвяру жывую, якая з'яўляецца нашым разумнае служэнне (Рымлянаў 12: 1) -Якія звычайна ўключае ў сябе рэгулярна наведваць царкоўныя службы падчас свята кучак.

Некаторыя могуць задацца пытаннем, чаму наведваюць паслугі робіцца за ўсе дні ў свята кучак, але гэта не патрабуецца для дзён праснакоў. Асноўная прычына Пісання, што каманда кажа: «Вы павінны выконваць свята кучак сем дзён ... Сем дзён вы павінны выконваць свята гасціну Госпада Бога вашага ў тым месцы, якое выбера Гасподзь» (Другі закон 16: 13,15), але гэта не так паказана стаўленне да дзён праснакоў-каманды для таго, кажа ёсць прэсны хлеб на працягу сямі дзён у кнізе Левіт 23: 6 і Другі закон 16: 3, а не назіраць за свята на працягу сямі дзён (мы робім а «ахвяра» сем дзён праснакоў, ужываючы ў ежу прэсны хлеб на кожны з дзён). Біблія таксама кажа, што ў часовым жыллі падчас свята кучак (Лявіт 23:42), але не паказваецца, гэта звязана з іншымі Найсвяцейшым дзён.

Паколькі сатана будзе звязаны для тысячагадовага валадарання (Адкр 20: 1-2), будзе менш падману тады. Сыходзячы на час свята кучак і сустрэчы штодня дапамагае карціну часу, калі свет будзе зусім іншай, чым цяпер.

«Ды прыйдзе Царства Тваё!» (Мацьвея 06:10).

Біблія вучыць, што свята кучак будзе захоўвацца ў тысячагоддзя, і Бог у канчатковым рахунку, «скінія» з намі

Біблейскае прароцтва паказвае , што свята кучак будзе захоўвацца ў тысячагоддзі:

¹⁶ І будзе прайсці , што кожны , хто злева ад усіх народаў, якія прыходзілі супроць Ерусаліма , будуць прыходзіць з года ў год на пакланенне Цару, Гасподзь Саваоф, і выконваць сьвята кучак. ¹⁷ І будзе : калі якое зь плямёнаў зямлі не прыйшоў у Ерусалім на пакланенне Цару, Гасподзь Саваоф, на іх не будзе дажджу. ¹⁸ Калі сям'я з Егіпта не прыйдзе і ўвайсці, яны не маюць дождж; яны павінны атрымаць язву , з якой Гасподзь дзівіць народы , якія ня прыдумляюць , каб сьвята кучак. ¹⁹ Гэта павінна быць пакаранне Егіпта і пакаранне за ўсе народы , якія не прыдумалі , каб сьвята кучак (Захар 14: 16-19).

Такім чынам, Біблія вучыць , што Бог будзе чакаць ўсё , каб сьвята кучак ў будучыні. Нават каталіцкія каментатары прызнаюць , што Божы план уключае ў сьвята кучак. Каталіцкі каментар пасажаў у Захара 14 абвяшчае:

У той жа час , напрыклад, перад гнанай Царквы , павінны быць ператвораныя, і з вялікай адданасцю будзе адзначаць святы, і ажыццяўляць рэлігійныя абрады ў гонар багоў: і будзе заслугоўваць вялікае ўзнагароджанне. (The Original And True Douay Old Testament Of Anno Domini 1610 Volume 2, p. 824)

Царства Божае будзе замяніць усе царства сьвету гэтага (Адкрыццё 11:15), і гэты фестываль дапамагае карціну гэтага, аддзяліўшы (гл Адкр 18: 4; 1 Іаана 2: 18-19) хрысціянскіх паломнікаў (1 Пятра 2: 1-12) ад іх звычайным жыцці.

Вядзенне Суккот дае нам магчымасць зазірнуць у гэтым узросце , што будзе адбывацца ў будучыні тысячагадовым царстве. Біблія таксама паказвае , што пазней, «скінія Бога» будзе на зямлі «і Ён будзе жыць з» намі (Адкрыццё 21: 3).

Захоўваючы сьвята кучак цяпер прадчуванне будучага ў Царстве
Божым.

8. Апошні вялікі дзень: Дзіўны Божы план выратавання для Чалавецтва

Гэта восьмы дзень, дзень, які непасрэдна варта за сем дзён сьвята кучак, адлюстроўвае завяршэнне плана адкуплення.

«Кніга жыцця» - якое сімвалізуе выратаванне - будзе адкрыта (Адкрыццё 20:12). Гэта як раз да новага неба і новай зямлі (Адкрыццё 21: 1). Габрэі называюць гэтае сьвята *Шмини* «*Azeret*, што азначае» восьмы дзень зборкі "(таксама мае на ўвазе , што папярэднія сем дзён сьвята кучак былі дні зборкі).

Вось яшчэ на восьмы дзень з Бібліі:

³⁴ ... пятнаццаты дзень сёмага месяца будзе Сьвята кучак ў працягу сямі дзён Госпаду. ... ³⁶ На восьмы дзень хай будзе ў вас сьвяшчэнны сход. ... Гэта сьвяты сход, і вы не павінны рабіць не звыклую працу над ім. (Лявіт 23: 34,36)

У гэты дзень часта называюць у Касцёле Бог колаў як *Апошні Вялікі Дзень*, з - за таго , што ў Новым Запавеце гаворыцца пра гэта:

³⁷ У апошні дзень, вялікі дзень сьвята стаяў Ісус і ўсклікнуў, кажучы: «Калі хто прагне, ідзі да Мяне і пі. ³⁸ Хто верыць у Мяне, як сказана ў Пісанні, з яго пацякуць рэкі вады жывое «. (Ян 7: 37-38)

Таму Ісус выконваў гэты дзень, які прыходзіць адразу пасля фестывалю, якія паказваюць тысячагоддзя, і выкладаў на ім.

Пасля тысячагоддзя, што адбываецца?

Уваскрасенне (Адкрыццё 20: 5).

Мёртвыя стаяць перад Богам. Гэта не будзе ўключаць у сябе сапраўдныя хрысціяне сёння, так як яны будуць ўваскрашу, калі Ісус вернецца. Тыя, хто ў гэтым ўваскрэсенне павінны быць тыя, хто памёр у недасведчанасці праўдзівага Божлага плана

у мінулых стагоддзях. Гэта той судны дзень Ісус неаднаразова згадваецца:

⁷ І , як вы ідзяце, прапаведуйце, што наблізілася Царства Нябеснае ". ... ¹⁴ І калі хто не прыме вас і не паслухаецца слоў вашых, то , выходзячы з дома, альбо з горада, страсіце пыл з вашых ног. ¹⁵ Праўду, праўду кажу вам, гэта будзе больш памяркоўным да зямлі Садомы і Гаморы ў дзень суда , чым гораду! (Мц 10: 7,14-15)

²³ І ты, Капернауме, што да неба ўзвысіўся, будзе даведзена да Аід; бо калі б вялікія справы, якія былі зробленыя ў вас былі зробленыя ў Садоме, ён заставаўся б да сёння.²⁴ А Я кажу вам , што ён павінен быць больш памяркоўным да зямлі Садомы у дзень суда , чым вам. (Мц 11: 23-24)

Звярніце ўвагу на тое, што Садоме ў дзень суда для тых, хто Бога знішчанага ў Садоме і Гаморы (Быццё 19:24), чым для тых, хто свядома адхіліў Хрыста і пасланне Яго Валадарства.

Ісус таксама вучыў, што «Усё SINS даруюць» (Мк 3:28), за выключэннем «недаравальны грэх» (Марк 03:29). Менавіта з выкананнем Апошняга Вялікага Дня, што ўсе, хто не меў магчымасці для выратавання будзе сапраўды мець такую магчымасць, і амаль усе будуць прымаць гэтую прапанову.

Амаль усе людзі, якія калі-небудзь жылі, будуць выратаваны!

У 2 - ым стагоддзі, Палікарп Смірны паведамленнях вучыў пра кучак і Апошняга Вялікага Дня (Жыццё Палікарпа, кіраўнік 19).

Біблейская ісціна заключаецца ў тым, што з-за любові Божай, Ісус прыйшоў, каб памерці для ўсіх:

¹⁶ Бо так палюбіў Бог свет , што аддаў Сына Свайго Адзінароднага, каб кожны, хто , хто верыць у Яго , не загінуў , але меў жыццё вечнае. ¹⁷ Бо не паслаў Бог Сына свайго ў свет , каб судзіць свет, але каб свет праз Яго выратаваны. (Ян 3: 16-17)

Гэта ж любовіць Бог паслаў Свайго Сына памерці за сваяка мала ці свету?

Пратэстанты, якія часта цытуюць Іаана 3:16, як правіла, вучаць , што свет *можа* быць захаваны , але пра тое , што пераважная

большасць тых , хто калі - небудзь жыў будзе пакутаваць у пакутах назаўжды. Яны таксама, здаецца, выпускаць з ўвазе, што Ісус прыйшоў, каб памерці за ўсіх (Іаана 3:17). Гэта тып плана выратавання, што Бог, усёведны і любоў прыдумалі б? Ці падтрымлівае Біблія ідэю, што ўсе могуць быць захаваны ў цяперашні час? Калі няма, то гэта справядліва?

Паколькі Бог разуменнем і усемагутны, і ёсць каханне (1 Ян 4: 8,16), ці будзе Бог прадвызначыў большасць тых, хто калі-небудзь жыў на вечныя мукі?

Няма.

Вядома, Бог дастаткова мудры, каб мець план, які на самай справе працуе.

Рымлянаў 9: 14-15 гаворыцца:

¹⁴ Што ж скажам? Ці ёсць няпраўды з Богам? Вядома, не! ¹⁵ Бо Ён кажа Майсею: «Я памілюю , каго я памілюю, і я памілюю , каго я памілюю.»

Мы ведаем, што Бог выбраў частка Ізраіля ў Старым Запавеце, і некалькі іншых. Як гэта каханне, калі ўсе астатнія асуджаныя на вечныя мукі?

Бог «хоча, каб усе людзі былі збаўлены і дайшлі да пазнання праўды» (1 Цімафею 2: 4). Прычына, па якой не ўсе былі названыя ў гэтым узросце быў, таму што ён ведаў, што большасць з іх не будзе рэагаваць і трываць з ісцінай да канца, каб быць захаваны (гл Марк 13:13; Лк 8: 5-15). Але гэта не значыць, што тыя не цяпер называюць усе былі адрэзаныя і страчаным.

Біблія вучыць, што многія з іх былі наўмысна асляпілі ў гэтым узросце (Ян 12: 37-40; Ісаія 44:18). Тыя, хто былі пазбаўленыя зроку ў гэтым узросце ўсё яшчэ маюць магчымасць (гл Іаана 9:41; Ісаія 42: 16-18). Звярніце ўвагу таксама:

¹⁴ Я зноў зрабіць дзівосную працу сярод гэтых людзей ... ²⁴ Гэта таксама , хто дапусціў памылку ў духу прыйдзе да разумення, і тыя , хто скардзіўся навучыцца дактрына. (Ісаія 29: 14,24)

Там няма прывабы да асобы ў Бога (Рымлянаў 2:11). Там будзе магчымасць для ўсіх, як «ўсе канцы зямлі ўбачаць збавенне Бога нашага» (Ісаія 52:10).

Тыя, хто не частка першага ўваскрэснення, называецца «астатнія мёртвыя» (Адкрыццё 20: 5), нядзельная пасля міленіум скончыцца. Гэта фізічнае ўваскрэсненне і будзе ўключаць у сябе тых, хто лічыць, што іх надзея была адрэзаная (Езэкііль 37: 1-14).

Хоць яны будуць судзіць грэшнікамі (Адкрыццё 20:12; Рымлянаў 3:23; пар 1 Пятра 4:17), «літасць праслаўляе сябе над судом» (Як 2:13). Бог будзе судзіцца з кожнаю плошчю (Ерамія 25:31; Ісаія 03:13), і шмат хто будзе рэагаваць (Ісаія 65:24). Хоць не ўсе будуць прымаць Яго прапанову, і гэта не другі шанец (тыя, хто сапраўды меў шанец і цалкам адпрэчылі Святога Духа Божага не атрымае гэтую магчымасць, каб быць дараваным за Марка 03:29), шмат хто будзе каіцца. Апошні Вялікі дзень дапамагае паказаць гэта.

Разгледзім таксама наступнае:

¹⁹ Госпадзе, сіла мая і моц мая і прыстанішча маё ў дзень смутку прыйдуць народы да вас ад краёў зямлі і скажуць: «Вядома, спадкавалі нашы бацькі хлусня, нікчэмнасці і стратныя рэчы.» ²⁰ Ці будзе чалавек зрабіць бог для сябе, якія не багі? ²¹ «Таму вось, я адзін раз прымусіць іх ведаць, я выкажы ім руку Маю і магутнасць Маю, і ўведаюць, што мяне клічуць Гасподзь (Яр 16: 19-21).

¹⁷ І астатняе ён робіць бог, Яго балван. Ён падае перад ім і пакланяецца яму, моліць яго і кажа: «выратуй мяне, бо ты бог мой!» ¹⁸ Яны не ведаюць і не разумеюць; Бо Ён заплюшчыў вочы іх, так што яны не могуць бачыць, і сэрцы іх, так што яны не могуць зразумець. ... ²² выкрасьлю, як густое воблака, вашыя грахі, як воблака, вашыя грахі. Звярніцеся да Мяне, бо Я адкупіў цябе. (Ісаія 44: 17,18,22)

Нават тыя, хто прымаў ілжывыя традыцыі, у тым ліку тых, якія былі ідалапаклонцамі (Ісаія 44: 17-18), будуць мець сваю першую рэальную магчымасць для выратавання (Ісаія 44:22). Мільярды на працягу стагоддзяў у Афрыцы, Еўропе, Азіі, Паўночнай і Паўднёвай Амерыцы і на астравах ніколі не чуў пра Ісуса і праўдзівае

Евангелле Царства, і Бога наперад пазнаў гэта і быў план (Рымлянаў 11: 2).

Мы ў *Далейшага* Царквы Бога згодныя, што «Бог наш ёсць Бог збаўлення» (Псалём 68:20) і вучаць, што ў Яго ёсць план выратавання, які на самай справе працуе больш, чым проста сваяк мала.

Існуе толькі адно імя, пад небам, якім людзі могуць быць выратаваны (Дз 04:12; пар Ісая 43:11), і што Ісус Хрыстос (Дзеі 04:10; Іаана 3:18). Так як большая частка чалавецтва ніколі не чуў ісціну пра Ісуса і Евангелле Царства Божага (Для атрымання дадатковай інфармацыі гл наш бясплатны буклет *Евангелле Валадарства Божага* на www.ccog.org), і «ўбачыць кожная плоць ратунак Бога» (Лукі 3: 6), будзе магчымасць для ўсіх, каб дасягнуць выратавання, ні ў гэтым узросце ці ва ўзросце прыйсці (пар Мц 12: 31-32; Лк 13: 29-30).

Будучы век будучы прыбывае пасля другога ўваскрэсення (як сапраўдных хрысціян у той час падымаецца ў першым ўваскрэсенне ў Адкрыцці 20: 5-6) і ўключае ў сябе час белага Прастола (Адкрыццё 20: 11-12). Ісая (Ісая 65:20), а таксама рымскія і праваслаўны каталіцкі святы Ірыней (*Adversus haereses*, Book V, Chapter 34, Verses 2-3,4), паказаў, што гэты канкрэтны ўзрост, каб прыйсці будзе даўжынёй каля ста гадоў.

Гэтая ідэя ўсё яшчэ трымаў у сярэднія вякі тыя, што Рымская Царква пераследуецца, як паведамляе Інквізітар біскуп Бернар Guidonis (BERNARD GUI: INQUISITOR'S MANUAL, Chapter 5).

Гэтая дактрына вучыць радыё / Сусветнай Царквы Бога ў 20 -^м стагоддзі, і да гэтага часу вучыць *Далейшага* Царквы Божай.

План Бога выратавання

Захоўваючы біблейскія святыя дні нагадвае сапраўдных хрысціян праўдзівага Божага плану выратавання. *Якая працягваецца* Царква Бога разумее, як Божы задума адносна гэтага выкладзеная захаваннем Яго Свят (Лявіт 23:37).

Бог ясна вучыць, што Ён не хоча, каб паганскія звычаі, якія выкарыстоўваюцца для глыбокай пашаны Яму:

29. Калі Гасподзь, Бог твой, адсякае ад вас народаў, якія вы ідзяце выселіць, і выпясяняць іх і жыць на сваёй зямлі, 30 сыцеражыся, што вы не патрапілі ісці за імі, пасля таго, як яны руйнуюцца ад вас і што вы не пытацца багоў іхніх, кажучы: «Як гэтыя народы служаць сваім багам? Я таксама буду рабіць тое ж самае. 31 Вы не павінны пакланяцца Госпаду, Богу вашаму, такім чынам; для кожнага грэбуе Госпада, якое Ён ненавідзіць, што яны зрабілі для сваіх багоў; бо яны гараць нават сваіх сыноў і дачок у агні багам іхнім. 32 Усё, што я загадваю вам, будзьце аспярожныя, каб выконваць яго; Вы не павінны дадаваць да яго, ні адняць ад яго. (Друг 12: 29-32)

Тыя, хто сумяшчае паганскія практыкі пакланення з біблейскімі тыя, завуляваць Божы план выратавання і ўвогуле не разумеюць.

Новы Запавет паказвае, што апостал Павел выконваў біблейскія святыя дні (напрыклад, Дзеі 18:21; 20: 6,16; 27: 9; 1 Кар 5: 7-8, 16: 8), як ён выконваў закон і звычаі яго чалавек.

Павел спецыяльна асудзіў ўключэнне паганскія практыкі з біблейскімі абрадамі (1-ы да Карынфянаў 10: 20-23). Сам Павел заявіў, бліжэй да канца свайго жыцця, што ён захаваў усе практыкі габрэяў, неабходныя для падтрымання (Дзеі 28: 17-19; Дз 21: 18-24), і што прыйшлося б ўключаць у сябе ўсе святыя дні, пералічаных у кнізе Лявіт 23.

Як правіла, грэка-рымскай царквы не вынікаюць настаўленні апостала Паўла рабіць, як ён, як ён пераймаў Хрысту (1-ы да Карынфянаў 11: 1), ні ўмаўленьня апостала Іаана, каб працягваць ісці, як ён і хадзіў Ісус (1 Іаана 2: 6 , 18-19), так як яны не трымаюць усе біблейскія святыя дні. Акрамя таго, тыя цэрквы, як правіла, спалучаюць паганскія практыкі ў іх пакланення календарах, якія апосталы выступалі супраць (1-ы да Карынфянаў 10: 20-23; 2-ы да Карынфянаў 6: 14-18; Джуд 3-4, 12; 1 Іаана 2: 6).

Але, ня захоўваючы Бог святых дзён, але замест гэтага небіблейских заменнікаў, многія не разумеюць, што грэх павінны быць сапраўды з нашага жыцця, што Бог толькі называючы некаторыя з іх цяпер, што ўсе будуць мець магчымасць для

выратавання ў гэтым узросце ці ўзрост, каб прыбыць, і амаль усе, хто калі-небудзь жыў, будуць захаваны ў больш позні ўраджай.

Божыя Святыя дні выкладуць часткі Яго план выратавання, што большасць з іх не разумее. Гэта цудоўны і любіць план.

9. няслушнага перакладу і суботы

Чаму большасць тых, хто вызнае Ісуса не трымаць біблейскія святыя дні? У дадатку да анты-юдэйскаму настрою, кампрамісу, невуцтва і недарэчным паданнях аб "традыцыі" няправільныя пераклады з'яўляюцца прычынай многіх, падобна, не гатова прызнаць, што яны павінны выконваць Божыя святы.

Ёсць, як правіла, некалькі няправільна перакладаў / незразумелых пасажаў, што людзі, як правіла, паказваюць на, як мяркуецца, «доказ», што біблейскія святыя дні ўсё было скончана.

Каласянаў 2: 16-17

Верагодна, найбольш распаўсюджанай частка Бібліі, які часта згадваецца як «доказ», што субота і біблейскія святыя Дні скончана з'яўляецца Каласянаў 2: 16-17. Такім чынам, давайце разгледзім адзін невялікі няправільны пераклад гэтага:

16. Дык вось, ніхто ДЫ не асуджае вас за ежу, пітво, ці ў якой - небудзь свята, або новай месяца, ці суботы: ¹⁷ гэта ёсць цень рэчаў, каб прыбыць; але цела Хрыстова (Каласянаў 2: 16-17, KJV).

Вышэй пераклад блізкі, аднак, ён дадаў слова «ёсць» (чаму перакладчыкі KJV ставіць курсіў), які не ў грэцкім арыгінале.

Сапраўды даслоўны пераклад будзе пакінуць яго, як гэта не там. Звярніце ўвагу, што *Стронг* нумар *Concordance* і роднасныя словы для верша 17:

3739. 2076 4639 ... 3588 ... 3195 3588 1161 4983 9999 3588 5547

Якія цені рэчаў, каб прыбыць; і але Цела з ... Хрыста.

Варта адзначыць, што 9999 азначае, што не было ні слова ў біблейным тэксце-слова «будзе» не ў гэтым месцы Пісання.

З - за тых жа трох слоў *Стронг* (# 4983, 3588, і 5547) выкарыстоўваюцца чатыры іншых раз у Новым Запавеце, і ў тыя

часы , УПА перакладае іх як «цела Хрыста" (Рымлянаў 7: 4; 1 Кар 10:16; 1-ы да Карынфянаў 00:27; Эфесянаў 4:12) - як гэта робіць NKJV-так павінен мець УПА.

Таму, калі гэтыя перакладчыкі былі проста ў адпаведнасці з самімі сабой, яны перавялі Каласянаў 2: 16-17 у стане (і ўключаны круглыя дужкі і коскі):

¹⁶ Таму чалавек не асуджае вас у ежы і пітво або ў дачыненні да якога - небудзь сьвята альбо з захавання маладзіка ці ў суботу ¹⁷ (за гэтыя рэчы з'яўляюцца ценом рэчаў , каб прыйсці), але цела Хрыстова.

Або, іншымі словамі, не дазваляйце тым , па-за «цела Хрыстова» (царква, Каласянаў 1:18) судзіць вас па нагоды Святыя дні, але толькі сапраўдная царква сама па сабе. Каласянаў 2: 16-17 не гаворыць аб тым , што суботнія і Святыя Дні было скончана.

Нават ранні праваслаўны біскуп Амуросій Медиоланскі прызнаў , што Каласянаў 2:17 меў у ўвазе «цела Хрыста» , як ён пісаў , каментуючы гэты верш:

Давайце тады шукаць цела Хрыста ... дзе цела Хрыстова, ёсць ісціна. (Ambrose of Milan. Book II. On the Belief in the Resurrection, section 107)

Сумна , што сучасныя перакладчыкі грэцкага часта ігнаравалі то , што выраз сапраўды меў у выглядзе.

Гэта дрэнная экзэгега (тлумачэнне Бібліі) спадзявацца на недакладным сцвярджаць, што сьвятыя дні ўсё было скончана.

Галатаў 4: 8-10

Іншым распаўсюджаным прычэннем з'яўляецца захаванне святых дзён Галатаў 4: 8-10. Некаторыя пратэстанты схільныя выкарыстоўваць гэта , каб сказаць , што не будзе назірацца ніякіх

біблейскіх дат. Такім чынам , давайце паглядзім на тое , што гэтыя Пісання сапраўды вучаць:

8. Але тады, у самай справе, калі вы не ведалі Бога, вы служылі тыя , якія па сваёй прыродзе не багі. 9 Але зараз пасля таго, як вы спазнаўшы Бога, ці , дакладней , як вядома , Бог, як гэта вы зноў да нямоглым і бедным рэчыўным пачаткам , да якіх вы хочаце яшчэ зноў заняволіць сябе ім ? 10 пільна зважаеце на дні, месяцы, поры і гады.

Ёсць некалькі праблем , з аргументам супраць святога дня тут.

Адным з іх з'яўляецца , што Галатаў былі язычнікі (хоць , павідаць , былі некаторыя яўрэі звярнуліся ў пазнейшых вершах) , а не хавалі біблейскія святыя дзён да пераўтварэнні.

Акрамя таго , няма ніякага спосабу , што Біблія назвала б біблейскія патрабаванні , як «жабрацкімі элементы.» Павал ясна папярэджвае супраць язычніцкіх абрадаў , як бы Галатаў «служылі тыя , якія па сваёй прыродзе не былі багі.»

Іншы з'яўляецца тое , што каталікі / пратэстанты / Усходні артадокс варта разгледзець пытанне аб тым , што яны часта назіраць розныя дні і гады (нядзеля, Вялікдзень, Каляды, Новы год), таму яны не павінны нічога заўважыць , калі яны адчуваюць , што ніякія рэлігійныя дні не павінны быць выкананы.

Галатаў 4: 8-10 ня скончыўшы з біблейскімі святымі дзён, але замест гэтага з'яўляецца папярэджаннем супраць чапляецца небіблейскімі абрады.

А што ў сёмы дзень суботні?

Сёмы дзень суботні першы з сятаў Божых, пералічаных у кнізе Левіт 23. Нягледзячы на тое, што гэта штотыдзень, а не штогадовы Дзень Святой, некаторыя кароткія заўвагі, здавалася б, у парадку.

Сёмы дзень тыдня, біблейская чацвер, цяпер называецца суботай. Хоць нядзелю паказана на некаторых календарых як сёмы дзень тыдня, рэальнасць такая, што нядзеля з'яўляецца першым днём тыдня. Новы Запавет ясна паказвае, што Ісус (Лука 4:16, 21; 6: 6; 13:10), а таксама апосталы і верныя (Дзеі 13: 13-15, 42-44, 17: 1-4; 18 : 4; Гбр 4: 9-11) выконвалі сёмы дзень суботні.

Многія сцвярджаюць, што сёмы дзень субота не прадпісваецца ў Новым Запавеце, так што не трэба быць сёння. Але адзіны спосаб зрабіць гэта патрабаванне спадзяецца на няправільным перакладзе Бібліі. Калі паглядзець на тое, што, як мяркуе, арыгінальная грэцкі, арамейская арыгінал, і арыгінальная лацінская Вульгата, то ясна, ва ўсіх гэтых мовах, што сёмы дзень суботні прадпісваецца для хрысціанаў.

Нават у адпаведнасці з пэўнымі каталіцкіх і пратэстанцкіх перакладаў Бібліі, сёмы дзень суботні адпачынак быў заставацца для паслухмяных хрысціянскага народа Богага:

⁴ Бо казаў дзе - то на сёмы дзень такім чынам, «І Бог спачыў у дзень сёмы ад усіх дзеяў Сваіх»; ⁵ і зноў, у раней згаданым месцы, «Яны ня ўвойдуць у спачын Мой.» ⁶ Такім чынам, так як ён застаецца, што некаторыя з іх будуць уваходзіць у яе, і тыя, хто раней атрымаў добрыя навіны не ўводзіць з - за непаслушэнства, .. ⁹ Такім чынам, суботні супакой ўсё яшчэ застаецца для народа Богага. ¹⁰ І той, хто ўваходзіць у спакой Божы, адпачывае ад сваіх уласных твораў, як і Бог ад Сваіх. ¹¹ Таму давайце імкнуцца ўвайсці ў спачын, так што ніхто не можа зваліцца пасля таго, як той жа самы прыклад непадпарадкавання. (Гбр 4: 4-6,9-11, НАБ)

⁴ Бо дзе ён казаў пра сёмы дзень у гэтых словах: «І на сёмы дзень Бог спачыў ад усіх яго працы.» ⁵ І зноў у урыўку вышэй ён кажа, «Яны ніколі не ўвойдуць у спакой Мой.» ⁶ Ён па-ранейшаму застаецца тое, што некаторыя ўвойдуць у спачын, і тыя, хто раней меў Евангелле прапаведуюцца ім не ўвайсці, з - за іх непаслушэнства ... ⁹ Там застаецца, то, субота-супакой для народа Богага; ¹⁰ для тых, хто ўваходзіць у Божы супакой і адпачывае ад сваёй уласнай працы, гэтак жа, як і Бог ад Сваіх. ¹¹ Давайце, такім чынам, зрабіць усё магчымае, каб ўвайсці ў спачын, так што ніхто

не будзе падаць, прытрымліваючыся іх прыкладу
непадпарадкавання (Габрэяў 4: 4-6,9-11, NIV)

У Новым Запавеце ясна гаворыцца, што хрысціяне павінны
выконваць сёмы дзень суботні. У дадатак да магчымасці для
духоўнага росту і асабістага амаладжэнню, субота таксама
адлюстроўвае будучыню час тысячагадовага спакою Богага.

Хаця многія не лічаць, што сёмы дзень субота з'яўляецца дзень
Святой, Біблія (Лявіт 23: 3; Зыход 20: 8; Ісая 58:13). Новы Заповіт
папярэджвае не трымаць яго (Габрэяў 4: 4-11), але шмат прычын
вакол з «пустымі словамі» (пар Эф 5:26).

Гэта, магчыма, таксама варта адзначыць, што, нягледзячы на
няправільныя пераклады намякаючы інакш, другі стагоддзе біскуп
Ігнацій з Антыёхіі не замяніў сёмы дзень суботні з нядзелі (Thiel B.
Ignatius and the Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 69 (3): 18-21,
2016 and Thiel B. More on Ignatius and the Sabbath. The Sabbath
Sentinel, Volume 70 (2): 15-17, 2017). Таксама не старажытны
дакумент пад назвай Дідах (Thiel B. The Didache and the Sabbath.
The Sabbath Sentinel, Volume 69 (2): 10, 19-20, 2016).

Для больш дакументаванай інфармацыі пра гісторыю царквы,
праверыць буклеты *Дзе ёсць сапраўдная хрысціянская царква
сёння? і якая працягваецца гісторыя Царквы Божай* у
www.ccorg.org.

10. Перепакованные Дэманічны святы

Што пра Каляды, Вялікдзень і іншыя рэлігійныя дні, што многія прафесара Хрыста назіраць?

Яны прыходзяць з Бібліі? Калі няма, то адкуль яны бяруцца? Ці мае значэнне, у адпаведнасці з Бібліяй, калі вы трымаеце іх?

Ёсць шматлікія святы, што царквы ў свеце ўхваляюць, хоць і не ўсе з іх адобраны усімі з іх. На працягу ўсёй гісторыі, некаторыя царквы часам адобраны, а таксама часам асуджалі, тыя ж святы.

Нягледзячы на тое, што выходзіць за рамкі дадзенай брашуры, каб ісці ва ўсе падрабязнасці пра кожнага свяце і іх паходжанні, рэальнасць такая, што многія з іх перепакуются дэманічнымі, як часта яны першапачаткова былі прызначаныя ў гонар паганскі бога / багіні, перш чым прынялі розныя царквы і / або перайменаваць іх.

Шмат хто будзе здзіўлены, даведаўшыся, што грэка-рымскія багасловы часам асуджалі гэтыя святы, як язычнік і непрымальнае для хрысціян, нягледзячы на тое, што розныя грэка-рымскія царквы садзейнічаць ім у 21 - м стагоддзі.

Новы год Заслужаны Януса (бог часу) і Strenua (багіня ачышчэння і дабрабыту)

Біблія пачынаецца год вясной (Выхад 12: 2), але тое, што звычайна называюць Новы год адзначаецца ў студзені 1 - га на сучасных календарах. У канцы 2 - га стагоддзя нашай эры, грэка-рымскай багаслоў Тэртуліян асудзіў тых, хто вызнае Хрыста, якія святкавалі версію. Але гэта не перашкодзіла шматлікім, хто хацеў, каб святкаваць.

Як паведамляе Каталіцкая энцыклапедыя:

Хрысціянскія пісьменнікі і парады асудзілі паганскія оргіі і эксцэсы, звязаныя з фестам ... адсвяткавалі ў пачатку года: Тэртуліян абвінавачвае хрысціян, якія лічылі звычайныя падарункі - пад назвай strenae (Fr étrennes) ад багіні Strenia,

які старшыняваў на Новы год (гл Авідый, Fasti, 185-90) - як простыя маркеры дружалюбнага зносін (De Idol экстэрналіяў). (Tierney J. New Year's Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 11, 1911)

Каля 487 г. н.э., грэка-рымляне, здаваліся, прыняць «Свята абразаньнем» на 1 студень. Гэта, аднак, не спыняліся ўсю паганскую дзейнасць.

Нататкі *Каталіцкай энцыклапедыі*:

Нават у нашы дні свецкія рысы адкрыцця Новага года перашкаджаюць рэлігійнай захаванню абрэзаных, і як правіла, робяць толькі свята, што павінна мець святасці Дзень Святога. Святы Аўгустын паказвае на адрозненне паміж паганскім і хрысціянскім чынам святкавання дня: паганскае баляванне і перагіны былі Выкупацца хрысціянскім постам і малітвай (. PL, XXXVIII, 1024 SQQ.; Serm xcviі, xcviіі). (Ibid.)

Гэтак жа гаворыцца:

... да канца шостага стагоддзя Савет Асэр (можа. I) забараняў хрысціян *strenas diabolicas observare*.

Выраз *strenas diabolicas observare* прыкладна перакладаецца з лацінскай на ангельскую мову як «назіранне за новым час д'ябла.» Цалкам верагодна, што рэзалюцыі Новага года звязаны з малітвамі і практыкай аднойчы аддадзеных за паганскай багіні.

1 студень ^{вуліца} ня біблейскі свята, і нават Царква Рыма забараніла некаторыя яго атрыбуты, як дэманічныя.

Дзень святога Валянціна заслужанага Фаунус / Рап (бог статкаў і ўрадлівасці)

У Бібліі не ёсць свята, як Дзень святога Валянціна, але многія людзі назіраюць яго.

Вось што каталіцкі крыніца напісаў пра гэта:

Карані Дзень Святога Валянціна ляжаць у старажытнарымскай фестывалі Луперкаль, які адзначаўся 15

лютага У працягу 800 гадоў рымляне прысвяцілі гэты дзень бога Луперкус. На Луперкаль, малады чалавек будзе чэрпаць імя маладой жанчыны у латарэі і затым трымаць жанчыну ў якасці сэксуальнага кампаньёна за год ...

Каталіцкая царква больш не афіцыйна шануе Святога Валянціна, але свята мае як рымскія і каталіцкія карані. (The Origins of St. Valentine's Day. <http://www.americancatholic.org/Features/ValentinesDay/>, January 31, 2004)

Дзень паганскіх каранёў і сэксуальнай распушчанасці, вядома, не ў дзень для хрысціянаў, каб назіраць. Гэты тып паводзінаў быў папярэджаны супраць ў Новым Запавеце (1-ы да Карынфянаў 06:18; Юды 4).

Звярніце ўвагу на некаторыя ісламскія каментары з нагоды Дня святога Валянціна:

Святкаванне Дня Валянціна ня дапушчальна, бо: па-першае, гэта абноўлены свята ... Хрысціяне былі дасведчаныя аб каранях паганскія Дня святога Валянціна. Шлях хрысціян прыняў Дзень Святога Валянціна павінен быць урокам для мусульман ... Мы павінны пазбягаць усяго, звязанае з паганскай амаральных практыкай .. Любові паміж сем'ямі, сябрамі і жанатымі людзьмі не трэба будзе адзначацца ў дзень з такімі. ... паходжанне. (Ruling on Celebrating Valentine's Day. <http://www.contactpakistan.com/news/news144.htm>, January 31, 2004)

Звярніце ўвагу на тое, што мусульмане звязваюць Дзень святога Валянціна з хрысціянствам (відавочна ілжывы кампрамат выгляду) і грэх.

Іншымі словамі, Дзень святога Валянціна выклікае імя Хрыста (праз тэрмін «хрысціянства»), каб быць ганьбуецца ў язычнікаў (Рымлянаў 2:24; Ісая 52: 5). Не мае «імя Божае ганьбуецца з - за вас" (Рымлянаў 2:24) трымаць паганскія святы.

Сапраўдныя хрысціяне ня трымаюцца паднёс дэманічныя святы (пар 1 Кар 10:21).

Масленіца: Чортаў карнавал

Карнавалы, як Мардзі Гра і Дзень Святога Валянціна (так званы Lupercalia ніжэй) прыйшлі з паганства:

Адным з першых зарэгістраваных выпадкаў штогадовага фестывалю вясныя святы Асірыса ў Егіпце; гэта памяць пра падаўжэнне жыцця, выкліканае штогод разлівы Ніла. У Афін падчас 6-га адсотка. Да н.э., штогадовае святы ў гонар бога Дыяніса быў першы зарэгістраваны выпадак выкарыстання паплаўка. Гэта было ў часы Рымскай імперыі, карнавалы дасягнулі беспрэцэдэнтнага пік грамадзянскіх беспарадкаў і разбэшчанасці. Асноўныя рымскія карнавалы былі вакханалія, Сатурналіі і Lupercalia. У Еўропе традыцыя вясных свят ў нараджальнасці захоўваецца таксама ў хрысціянскія часы ... Таму што карнавалы маюць глыбокія карані ў язычніцкіх забабонах і фальклору Еўропы, Рымска-каталіцкая царква не змагла выкараніць іх і, нарэшце, прыняла многія з іх як частка царкоўнай дзейнасці. (Carnival. The Columbia Encyclopedia, 6th ed. 2015)

Baccanalia было бога Вакха, званы таксама Дыяніс. Ён быў богам збору вінаграду, вінаробства і віна, рытуальнага вар'яцтва, урадлівасці, тэатра і рэлігійнага экстазу ў грэцкай міфалогіі. Палавой блуд быў часткай святкавання Baccanalia. Яго пакланенне было асуджана па грэка-рымскай лідэр Commodianus ў трэцім стагоддзі (Commodianus. On Christian Discipline. From Ante-Nicene Fathers, Vol. 4).

Алкаголь, асабліва віно, гуляе важную ролю ў грэцкай культуры з Дыяніс з'яўляецца важнай прычынай для хрыплага ладам жыцця (Gately I. Drink. Gotham Books, 2008, p. 11). Mardis Гра і Carnaval, як уяўляецца, звязаныя з гэтым.

У канцы другога стагоддзя, рымска-каталіцкі біскуп і Усходні праваслаўны святой Ірыней асудзілі паслядоўнік ерэтыка Валянціны за ўдзел у мясе ядуць паганскія святы, як ён пісаў:

Таму і гэта спраўджваецца, што «самы дасканалы» сярод іх наркаман сябе без страху ўсіх тых відаў забароненых дзей якіх Пісання запэўніваюць нас , што «тыя , хто робяць такія рэчы не спадкуюць Царства Божага.» Напрыклад, яны не робяць скрупул пра ежу мяса , прапанаваных у ахвяру ідалам, не ўяўляючы сабе , што яны могуць на гэтым шляху няма дамовы апаганьванне. Затым, зноў жа , на кожным паганскім свяце адзначаецца ў гонар ідалаў , , , Іншыя з іх даюць сябе пажада плоці з лімітавай сквапнасцю, сцвярджаючы , што пачуццёвыя рэчы павінны быць дазволеныя да цялеснай прыродзе, у той час як духоўныя рэчы прызначаныя для духоўнага. Некаторыя з іх, акрамя таго, маюць звычку апаганьвання тых жанчын, якім яны выкладалі вышэйпаказаную дактрыну, як неаднаразова прызнаваўся тымі жанчынамі , якія былі адведзены на некаторыя з іх, на іх вяртанне да царквы Божай, і прызнаючы гэта разам з астатняй часткай іх памылак. (Irenaeus. *Adversus haereses*, Book 1, Chapter 6, verse 3)

Позні праваслаўная каталіцкая апалагет Арнобіі (памерлі 330) перасцерагала ад тыпу пастоў , якія былі язычнікі:

Што вы скажаце, аб мудрым сыны Erectheus? што, вы грамадзяне Мінерва? Розум хоча ведаць , з якімі словамі вы будзеце абараняць тое , што гэта так небяспечна падтрымліваць, ці што ў вас ёсць мастацтва , з дапамогай якога даць бяспеку асоб і прычын параненымі так смяротна. Гэта не хлусня недавер, ні вы закідалі якое ляжыць абвінавачванне: мярзоту вашай Eleusinia праяўляецца ў форме іх базавых пачаткамі і па запісах старажытнай літаратуры, тыя самых прыкметы, у тонкім, якія вы выкарыстоўваеце , калі сумнеў у атрыманні святыні, - «Я пасыціўся, і выпілі праект; Я ўзяў з містычнага CIST, і пакласці ў плечы кошыку; Я атрымаў яшчэ раз, і перавялі ў маленькую грудзі. (Arnobius. *Against the Heathen*, Book V, Chapter 26)

Арнобіі нават здавалася , папярэдзіць аб бяседзе «Масленіца» з наступным хуткім:

Свята Юпітэра заўтра. Юпітэр, я мяркую, абедую, і павінен быць сытым з вялікімі банкетамі, і доўга запоўнены

нецярплівай цягай да ежы паста, і галодны пасля звычайнага інтэрвалу. (Arnobius. Against the Heathen, Book VII, Chapter 32)

Такім чынам, раннія аўтары асуджалі святы, якія гучаць вельмі падобна на Carnaval / Mardi Gras з - за яго сувязі з паганскім ідалапаклонствам.

Біблія вучыць:

¹³ Давайце хадзіць правільна, як у дзень, а не ў разгуле і п'янстве, ні ў распусце і блудзе, ні ў свары і зайздрасці. ¹⁴ але апрацеся ў Госпада Ісуса Хрыста, і не прадугледжваюць для плоці, каб юрлівасці. (Рым 13: 13-14)

Хоць Біблія не асуджае радасць, Масленіца і звязаныя з імі абрады супярэчаць Пісання. У Балівіі яны называюць гэта «Чортаў Карнавал» і адкрыта пакланяюцца Сатане як богу!

Чортаў Карнавал (La diablada) Кожная вясна, Оуро пераходзіць у рэжым карнавалу ... Адным з асноўных момантаў з'яўляюцца д'ябальскія танцорамі, традыцыі якога паходзіць ад адмысловага роду пакланення д'ябла. Оуро з'яўляецца шахцёрскім горадам, і мясцовыя жыхары, праводзячы столькі часу падземнага, вырашылі прыняць бог падземнага свету. Хрысціянская традыцыя дыктуе, што гэта павінна быць д'яблам і Оуро верным Прынятая такім чынам Сатана, або Supay, як іх бог / (Frommers. http://events.frommers.com/sisp/index.htm?fx=event&event_id=5769)

Carnaval / Mardis Gras дэманічная свята і, вядома, не хрысціянскі адзін. Яна не ўтрымалася ад Езуса, ні яго ранніх верных паслядоўнікаў.

Вялікі пост: вычварэнства дзён праснакоў і Пяцідзесятніцы?

Як наконт паста?

Хоць слова «Вялікі пост» азначае вясновы сезон, цяпер назіраецца ў асноўным зімой, адразу пасля Масленіцы.

World Book Encyclopedia абвяшчае:

Пост гэта рэлігійны сезон назіраецца вясной ... Яна пачынаецца ў Папялец, 40 дзён да Вялікадня, акрамя нядзелі і заканчваецца ў Вялікодную нядзелю (Ramm B. Lent. World Book Encyclopedia, 50th ed. 1966).

Як наконт Папялец?

Ну, гэта не арыгінальны хрысціянін , ні біблейскі дзень Святой.

Як паведамляе Каталіцкая энцыклапедыя:

Ясень сярод назваў *памірае cinerum* (дзень попелу) , якія ён нясе ў Раман Імшал знаходзіцца ў самых ранніх існуючых экзэмплярах грыгарыянскіх сакрамэнтаў і , верагодна , датуецца Па меншай меры , у восьмым стагоддзі.

У гэты дзень усе вернікі па старажытным звычаю ўмаўлялі падыходзіць да алтара перад пачаткам імшы, і там сьвятар, Мачаючы палец у попел ,раней блаславіў, азначае лоб (Thurston H. Ash Wednesday. The Catholic Encyclopedia, 1907).

Такім чынам, Царква Рыма прыняў яго афіцыйна ў 8 - ым стагоддзі.

Варта таксама адзначыць, што ідэя размяшчэння крыж попелу на лбе прыйшоў ад пакланення богу сонца і іншых формаў паганства:

Mithratic ... ініцыное ... надалей будзе мець Sun крыж на ілбе. Падабенства з крыжом попелу, зроблены на лбе на Крисчен Аш асяроддзя дзівіць. Некаторыя мяркуюць, што гэта прыклад першых хрысціян пазычальніках ад культу Mithratic; іншыя мяркуюць, што абодва культы абаліпаючыся на той жа прататып. (Nabarz P. The mysteries of Mithras: the pagan belief that shaped the Christian world. Inner Traditions / Bear & Company, 2005, p. 36)

Ясень асяроддзя гэта нібыта хрысціянскі свята прыйшло з рымскага паганства, які, у сваю чаргу, узяў яго з ведыйскай

Індыі. Попел лічыліся семем бога агню Агні, з сілай, каб зняць усе грахі ... У Рыме Новага года свята Ачышчэння ў сакавіку, людзі насілі валасяніцах купаліся ў попеле, каб загладзіць свае грахі. Тады, як і цяпер, у навагоднюю ноч было свята для ежы, пітва, і грашыць, на тэорыі, што ўсе грахі будуць знішчылі на наступны дзень. Як памірае бог сакавіка, Марс прыняў грахі сваіх служыцеляў з ім у смерць. Таму карнавал ўпаў на памірае Martis, дзень Марса. У ангельскай мове гэта нядзеля, таму што Марс быў звязаны з богам саксонскага TIW. У французскім карнавальным дзень называў Mardis Гра, «Fat чацвер,» ігрышчы дні да Папярэдняй асяроддзя. (Walker B. The woman's encyclopedia of myths and secrets. HarperCollins, 1983, pp. 66-67)

Where Did Сорок Дзень посты Fast Come From?

У Бібліі гаворыцца пра перыяд у 50 дзён, каб падлічыць, што, дзе мы атрымліваем назву Пяцідзятніца. Вакол чацвёртага шостага стагоддзяў, грэка-рымляне трымалі некаторы тып 50 дзень посту, які меў падабенства з Ісламскім паста Рамадан (Pines, p.32). З часам гэта зменена на сорок дзён абстыненцыі аднаго або некалькіх (як правіла, прадукты харчавання) элементаў.

Раннія хрысціяне, вядома, не ўсе Час посту, як нават каталіцкі святы ігумена Джон Кассіян ў пятым стагоддзі зразумеў:

Аднак жа вы павінны ведаць, што да таго часу, як першабытная царква захавала сваё дасканаласць ненарушанай, гэта захаванне посту не існуе. (Cassian John. Conference 21, THE FIRST CONFERENCE OF ABBOT THEONAS. ON THE RELAXATION DURING THE FIFTY DAYS. Chapter 30)

Такім чынам, ён прызнаў, што Вялікі пост быў дададзены, і што першапачатковая вернасць не трымаць яго.

Апостал Павел выкліканы трымаць пасху і дні праснакоў (1-ы да Карыньянаў 5: 7-8). Але ён не зрабіў гэтага, што - то пад назвай паста. Аднак, паколькі дні праснакоў залучаюць сем дзён «хуткі» ад закваскі, прыкладна ў той час шмат хто называе Вялікдзень, гэта

можа быць , што некаторыя звязаны з Рымам і Егіптам адчуваў , што перыяд ўстрымання будзе дарэчы, але колькасць часу , а таксама тое , што яны ўстрымаліся ад вар'іравала.

Сакрат Схаластык пісаў у 5 - м стагоддзі:

У посьцяць перад Вялікаднем будзе ўстаноўлена, што парознаму назіраецца ў розных людзей. Тыя , у Рыме хутка трох паслядоўных тыдняў перад Вялікаднем, за выключэннем суботы і нядзелі. Тыя , у Плузіа і ўсёй Грэцыі і Александрыі пасціцца шэсць тыдняў « , які яны называюць» Сорак дзён »хутка. Іншыя пачатку іх хутка з сёмага тыдня перад Вялікаднем, і пост толькі тры-пяць дзён, а з інтэрваламі, але назваць гэты час «Сорак дзён» хутка «. ... некаторыя прызначыць адну прычыну для гэтага, а другія другое, у адпаведнасці з іх некалькімі фантазіямі. Можна бачыць таксама рознагалоссе аб парадку ўстрымання ад ежы, а таксама пра колькасць дзён. Некаторыя цалкам устрымлівацца ад рэчаў , якія маюць жыццё: іншыя сілкуюцца рыбай толькі ўсіх жывых істот: многія разам з рыбай, ядуць мяса птушкі, і кажуць , што ў адпаведнасці з Майсеем, яны таксама былі зробленыя з вады. Некаторыя ўстрымліваюцца ад яек, і ўсе віды садавіны: іншыя есць толькі сухі хлеб; яшчэ іншыя ядуць нават не гэта: у той час як іншыя , папасьціўшыся да дзявятай гадзіны, потым узяць які - небудзь ежу без адрознення ... Так як, аднак , ніхто не можа даць пісьмовую каманду як улада ... (Socrates Scholasticus. Ecclesiastical History, Volume V, Chapter 22)

Апосталы, безумоўна , не маюць розныя пасады з рознымі патрабаваннямі (гл 1 - е-ы да Карыньянаў 01:10; 11: 1). Посныя пасты сорак дня не як на сорак дзень пастоў , згаданыя ў Бібліі , якія ўдзельнічаюць адсутнасць ад усёй ежы і вады (Зыход 34:28; Лукі 4: 2).

Адносна паходжання Посту - х, звярніце ўвагу на тое , што напісаў адзін навуковец:

Паста сарака дзён назіралася прыхаджанамі вавілонскай Іштар і прыхільнікі вялікага егіпецкага медітэрыянальнага бога Адоніса або Асірыса ... Сярод язычнікаў гэты перыяд посту, здаецца, быў незаменным папярэднічае вялікай штогадовай (звычайна вясной) фестывалі. (Bacchiochi S. God's Festivals in Scripture and History, Part 1. Biblical Perspectives, Berrian Springs (MI), 1995, p. 108)

Цалкам верагодна, што ідэя сорокадзёнага посту прыйшла з Александрыі ў Егіпец або Грэцыі і звязана з паганскай багіняй Іштар. Так як вавіляняне захапілі грэкі і егіпцяне, якія, магчыма, былі, калі яны пачалі гэтую практыку.

Паколькі раннія хрысціяне рабілі выконваць дні праснакоў, перепакавано паганскія пасты, Па-відаць замешчаныя рознымі спосабамі па грэка-рымлян.

Звярніце ўвагу на тое, што апостал Павел перасцерагае супраць уключэння ў паганскіх абрадах:

¹⁴ Не выкарыстоўваць сябе ў няроўнай камандзе з няверуючымі; як мага шчырасць і парушэнне закона быць партнёрамі, ці то, што можа асвятліць і цемра агульнага? ¹⁵ Як Хрыстос можа прыйсці да пагаднення з Белиара і што агульнага можа быць паміж вернікамі і няверуючым? ¹⁶ Храм Божы не можа ісці на кампраміс з рабіцтвамі, і гэта тое, што мы - храм Бога жывога. (2-ы да Карынянаў 6: 14-16, NJB)

¹⁹ Што гэта значыць? Гэта прысвячэнне ежы да фальшывым багам складае ні да чаго? Або што ілжывыя багі самі складаюць што - небудзь? ²⁰ Не, гэта не так; проста, што, калі язычнікі ахвяры, што ў ахвяру ім прыносіцца ў ахвяру дэманам, якія не з'яўляюцца Богам. **Я не хачу, каб вы падзяліцца з дэманам** s. ²¹ Вы не можаце піць чару Гасподнюю і чару дэманскую, а таксама; Вы не можаце мець долю ў трапезе Гасподняй і табліцы дэманаў, а

таксама. ²² Ці сапраўды мы хочам , каб выклікаць рэўнасць Госпада; мы мацней , чым ён? (1 Кар 10: 19-22, NJB)

Незалежна ад Егіпта, рымскага паганства, або іншых дэманічных крыніц, у адным месцы Посту не з была Біблія. Ён таксама не прыйшоў з ранніх традыцый першых паслядоўнікаў Ісуса.

Некаторыя думаюць , ШТО яны досыць моцныя духоўна , каб яны маглі змешваць паганства, але яны НА самой справе выклікае гнеў Божы па апосталу Паўлу.

велікодны

Многія людзі не разумеюць, што Вялікдзень (Іштар) павінен быў быць пераехаў у нядзелю з-за баязлівасці і нянавісці да габрэяў (Ibid, pp. 101-103).

Звярніце ўвагу НА тое , што паважаны пратэстанцкі вучоны J Гиселер паведаміў аб другім стагоддзі:

Самае галоўнае ў гэтым свяце быў велікодны дзень, 14 нісана ... У ім яны елі прэсны хлеб, верагодна, як і габрэі, восем дзён праз ... няма ніякіх слядоў штогадовага фестывалю ўваскрэшэння сярод іх ... хрысціян Азіі нязначны абскарджана ў карысць пасхальнай урачыстасці на 14 Нісане Джон. (Gieseler, Johann Karl Ludwig. A Text-book of Church History. Translated by Samuel Davidson, John Winstanley Hull, Mary A. Robinson. Harper & brothers, 1857, p. 166)

Хоць хрысціяне трымалі Вялікдзень 14 - га нісана, так як жадаючых дыстанцыявацца з - за бунтаў габрэямі ў вачах рымскіх уладаў, многія з грэка-рымлян у Ерусаліме, Рыме і Александрыі (але не Малой Азіі) вырашыў перайсці пасху ў нядзелю. Па-першае, яны трымалі версію Песах і не ўтрымалася свята ўваскрэсення.

Звярніце таксама ўвагу на наступныя з Г. Снайдэр:

Першыя хрысціяне святкавалі смерць Ісуса зь ежай пасхальнай (Эўхарыстыя) на месяцовы дзень яўрэйскай Вялікадня (нататка 1 Кар . 5: 7-8).

У першым не было штогадовае святкаванне ўваскресення. У рэшце рэшт, у радавым свеце, у дзень ўваскрэсення быў дададзены на фестываль пасхальнай. У той дзень было нядзелю. (Snyder GF. Irish Jesus, Roman Jesus: the formation of early Irish Christianity. Trinity Press International, 2002, p. 183)

Таму што некаторыя ў Малой Азіі і ў іншых месцах, не ісці разам са зменай даты ў нядзелю, Мітра пакланяючыся Імператар Канстанцін заклікаў Савет нікейска, які абвясціў нядзелю для грэка-рымлян. Канстанцін сам потым заявіў:

Давайце тады не мае нічога агульнага з гідкай габрэйскай натоўпам; таму што мы атрымалі ад нашага Збаўцы іншаму. (Eusebius' Life of Constantine, Book III chapter 18).

Хрысціяне не павінны ненавідзець габрэяў, ні не выконваюць Святой Дзень Бога, толькі таму, што многія габрэі робяць спробу зрабіць гэта.

Ісус ніколі не паказваў, што габрэйская раса была агіднай (ён быў габрэем), ні, што ён змяніў дату Вялікадня. Тым ня менш, ВС-шанаванне Канстанцін заключыў інакш. А нядзеля захаванне цяпер вядомы як Вялікдзень. Але з - за сонца, тыя, што пакланяюцца практыкаў і недапушчэння практыкі, якія былі разгледжаны занадта «габрэйскім» сапраўды, чаму Вялікдзень назіраецца, калі яна ёсць.

Многія з яго практыкі, як велікодныя яйкі, велікодны трусік і велікодны агонь прыйшоў з паганства ў адпаведнасці з рымска-каталіцкіх крыніц (e.g. Holweck F. G. Easter. The Catholic Encyclopedia, Volume V. Robert Appleton Company, 1909).

Англіканскі біскуп Джб Лайтфут пісаў:

... царквы Малой Азіі ... ўрэгуляваныя іх велікодны фестываль яўрэйскай пасхі без уліку дня тыдня, але ... тыя з Рыма і Александрыі і Галіі назіралі яшчэ адно правілы; такім чынам пазбягаючы нават

падабенства юдаізму. (Lightfoot, Joseph Barber. Saint Paul's Epistle to the Galatians: A Revised Text with Introduction, Notes and Dissertations. Published by Macmillan, 1881, pp. 317, 331)

А назва Вялікдзень? Гэта respelling ад усходу багіні і «Царыца неба» Іштар:

Іштар, яна была як пладавітасцю і вайна багіня... Вялікдзень або Астартаў, па сутнасці тое ж самае пакланенне старога вавілонскага культу сэксу узбуджанай Семіраміды воін каралева, які меў смагу крыві. (Kush N. Faces of the Hamitic People. Xlibris Corporation, 2010, p. 164)

Іштар быў заўважаны як персаніфікацыя планеты Венеры, а разам з Шамашоў, богам сонца, і Сінам, богам месяца, яна сфармавала астральную трыяду. (Littleton CS. Gods, Goddesses, and Mythology, Volume 6. Marshall Cavendish, 2005 p. 760)

Біблія перасцерагае ад служэння «царыцай нябёсаў»:

¹⁷ Хіба вы не бачыце, што яны робяць у гарадах Юдэі і на вуліцах Ерусаліма? ¹⁸ Дзеці збіраюць дровы, бацькі разводзяць агонь, і жанчыны месяц цеста, каб рабіць піражкі багіні неба; і яны выліваньні іншым багам, што яны могуць справакаваць мяне на гнеў. (Ерамія 7: 17-19)

Гэтыя тарты былі падобныя на «гарачыя булчкі крыж» (Platt C. The Psychology of Social Life. Dodd & Mead, 1922, p. 71). Каралева нябёсаў?

Jeremiah 7 ... Тарты да багіні неба (арт. 18). Верагодна, спасылка на Вавілонскую пладавітасць-багіню Іштар, багіня планет Венеры. (The Wycliffe Bible Commentary, Electronic Database. Copyright (c) 1962 by Moody Press)

Хрысціяне не павінны назвалі свята пасля таго, як паганская багіня, чья практыка Біблія асуджае. Тым не менш, большасць тых, хто вызнае хрысціянства, здаецца, не маюць проблем з гэтым.

міласціна чацвер і эўхарыстычная хост

У якасці яшчэ аднаго «заменніка» для Песаха, некаторыя трымаць «Maundy чацвер. Вось некаторыя з таго, што *Каталіцкая энцыклапедыя* вучыць пра гэта:

Свята Maundy (або Holy) панядзелак урачыста адзначае інстытут Эўхарыстыі і з'яўляецца самым старым з абрадаў, уласцівых Страснога тыдзень. У Рыме розныя дапаможныя цырымоніі былі дададзены ў пачатку гэтай памяці ... гэта прыносіць каля гадавіны інстытута Літургіі. ...

Святой чацвер быў разгледжаны з правапераемстве цырымоній радаснага характару. хрышчэнне неафітаў, прымірэнне якія чыняць, асвятчэнне святых алеяў, мыццё ног, і памінанне Найсвяцейшай Эўхарыстыі ... (Leclercq H. Maundy Thursday. The Catholic Encyclopedia. Vol. 10. New York: Robert Appleton Company, 1911)

«Эўхарыстыя», па сутнасці, як мяркуецца, ставіцца да змены Ісуса сімвалаў, звязаных з Вялікаднем. Рымская Царква прызнае, што яна дадала цырымоніі яму, што гэта штогадовае падзея, і абмыванне ног практыкаваліся. Рымская Царква прызнае, што ў іншым месцы свецкія меў звычай рабіць абмыванне ног, Але гэта ўжо не яго практыка (Thurston H. Washing of Feet and Hands. The Catholic Encyclopedia. Vol. 15. New York: Robert Appleton Company, 1912).

«Эўхарыстычная гаспадар», які ў цяперашні час выкарыстоўваецца Царквой Рыма адрозніваецца ад таго, што першапачатковыя хрысціяне рабілі.

Каталіцкая энцыклапедыя вучыць:

Хлеба наканавана атрымаць эўхарыстычная Асвятчэнне звычайна называюць хост, і хоць гэты тэрмін можа таксама прымяняцца да хлеба і віну ахвярапрынашэння, ён больш асабліва зарэзерваваны для хлеба. Па словах Авідзія слова паходзіць ад Hostis, ворага: "Hostibus domitis hostia потеп Nabet», так як старажытныя прапаноўвалі свае пераможаных ворагаў як ахвяры багам. Тым не менш, магчыма, што hostia паходзіць ад hostire, каб ударыць, як знайсці ў Марк Пакувій першыя хрысціяне ... проста выкарыстоўвалі хлеб, які служыў у якасці ежы. Здаецца, што форма мала чым адрознівалася ад таго, што ў нашы дні. (Leclercq H.

Раннія хрысціяне выкарыстоўвалі прэсны хлеб, а не круглы вузел, які выглядае, як «сонца», які выкарыстоўваўся ў паганстве.

Успенне Марыі

Раннія хрысціяне першапачаткова не пачытаюць Ісус маці Марыі. Дык дзе ж ідэя здагадкі Марыі прыйшлі?

У асноўным, з апакрыфічнай літаратуры ў чацвёртым стагоддзі (ці, магчыма, ужо ў канцы трэцяга стагоддзя) бут у асноўным нават пазней, чым гэта. Хоць каталіцкая Епіфан спрабаваў даследаваць яго, ён не быў упэўнены адносна таго, калі гэта сапраўды першы развітых гэта відавочна звязана з жанчынамі, якія мелі для паганскага пакланення багіні (Panarion of Eriphanius, 78.11.4).

Старажытныя рымляне мелі фестываль у 1-3 дня для багіні Дыяны. У першы ж дзень яна нібыта прыйшоў на зямлю, і на трэці дзень, 15 жніўня, яны, мабыць, святкаваў сваё меркаванне на неба, як багіні неба. Гэта той жа самы дзень каталіцкага свята Успення Найсвяцейшай Багародзіцы (Kerr E. William Faulkner's Yoknapatawpha: "a Kind of Keystone in the Universe." Fordham Univ Press, 1985, p. 61). Некаторыя з іх не лічаць, што гэта няшчасны выпадак або выпадковасцю (Green CMC. Roman religion and the cult of Diana at Aricia, Volume 0, Issues 521-85150. Cambridge University Press, 2007, p. 62; Frazer JG. The Magic Art and the Evolution of Kings V1, Volume 1. Kessinger Publishing, 2006, pp. 14-17).

Існуе сувязь паміж Дыянай і рознымі іншымі багінямі і колькі выглядам Mary (Fischer-Hansen, p. 49). Тым не менш, каталіцкі святы Аўгустын канкрэтна згадваецца Дыяне ў якасці аднаго з некалькіх «ілжывых і якія ляжаць бажастоў» (Augustine. The Harmony of the Gospels, Book I, Chapter 25).

Ёсць падазрэнне, што гэта было афіцыйна прынята ў царкве Рыма, па меншай меры, часткова з-за ўплыву ісламу Мухамада «нявінніца» дачка Фаціма таксама нібыта ўзнёсся на неба. «Здагадка» не біблейскі святы дзень. Гэта пераупакоўваюцца «царыца нябесная» (Ерамія 7: 17-19), паганскім выносяць.

Дзень усіх святых / Усіх Святых

Хоць ідэя ўшанавання памяці аб жыцці і смерці чалавека, як святых ня супраць Пісання (пар Суддзяў 11: 38-40), шанаванне святых і ахвяруючы ім супрацьстаяць апостальскім вучэнняў.

Сатана хацеў Хрыста пакланіцца і пакланяцца яму (Матфея 4: 9), але Ісус адмовіўся (Матфея 04:10). Сымон Вяшчун (Дз 8: 9-23), як паведамляецца, заклікаў сваіх паслядоўнікаў шанаваць / пакланіцца яму (Irenaeus. *Adversus haereses*, Book 1, Chapter 23, Verses 1-5.).

Апостал Пётр не толькі асуджаў Сымон Вяшчун, ён забараніў язычнік ад кланяцца або даваў яму (Дзеі 10: 25-26). Апостал Павел забараніў негабрэяў ад ахвяруючы яму і Варнаву (Дзеі 14: 11-18). Апосталы ў асноўным як сцвярджалі, што яны былі людзьмі, і гэта не павінна быць зроблена. Раннія хрысціяне разумелі гэта і не рабіць такіх. З часам, аднак, некаторыя ерэтыкі пачалі пакланіцца мошчам ў канцы другога стагоддзя.

Шанаванне святых заяўляюцца сталі ўяўляць сабой значную праблему з грэка-рымскіх цэркваў у чацвёртым і наступных стагоддзяў, нягледзячы на тое, што не было апостальскай практыкай.

Звярніце ўвагу на наступнае:

Уключыўшы знаёмыя паганскія вобразы, такія як кельцкіх багоў, Зялёнага Чалавека, і bicerphalic кіраўнікоў ўнутры цэркваў і сабораў, царкоўныя чыноўнікі заклікалі насельніцтва змешвацца два духоўных традыцый у іх свядомасці нібыта палегчыць іх прыняцце новай рэлігіі і згладжваючы пераход ад старых шляху да новага. (Pesznecker S. *Gargoyles: From the Archives of the Grey School of Wizardry*. Career Press, 2006, p. 85)

У кнізе, прыведзенае вышэй зацвярджэнне папярэднічае усечаны варыянт наступнага, што тата «Рыгор» Вялікі "напісаў каля 600 AD:

Скажыце Аўгусцін, што ён павінен быць ні ў якім выпадку не руйнаваць храмы багоў, а, хутчэй за ідал ўнутры гэтых храмаў. Хай ён, пасля таго, як ён ачысціў іх святой вадой, месца алтароў і рэліквій у іх. Бо,

калі гэтыя храмы добра пабудаваны, яны павінны быць ператвораны ад пакланення дэманаў на служэнне праўдзівага Бога. ... Няхай яны, такім чынам, у дзень асвятчэння іх цэркваў, або на свяце пакутнікаў, чые моц захоўваюцца ў іх, будуць сабе хаткі вакол іх разавых храмаў і адсвяткаваць гэтую падзею з рэлігійным балем. Яны ахвяруюць і ядуць жывёл больш не ў ахвяру д'яблу, а на славу Божую, да якога, як навіною ўсіх рэчаў, яны будуць дзякаваць за тое, што сыты. (Gregory I: Letter to Abbot Mellitus. Epsitola 76, PL 77: 1215-1216)

Папа Рыгор выступае за ўключэнне на паганства. Тым не менш, Біблія выступае супраць гэтага і гэтыя тыпы ахвярапрынашэнняў як дэманічныя (1-ы да Карынфянаў 10: 20-21). Акрамя таго, Біблія вучыць, што пасля таго, як ахвяру Ісуса, што няма ніякай неабходнасці для ахвярапрынашэння жывёл (Габрэяў 10: 1-10). З улікам вышэйпададзенага для шоу "святых дзённых што гэта таксама перажытак паганства і што яны сапраўды дэманічныя святы.

Многае сукенка біблейску неадэкватна (пар 1 Цімафей 2: 9), а часам таксама ў якасці ведзьмаў (што Біблія condemns- Зыход 22: 8) на Хэлоўін. Гэта не біблейску-адпаведны свята і, вядома, не быў раннім хрысціянінам.

Дзень Усіх Святых быў абвешчаны ў сёмым стагоддзі, а затым пераехаў у 1 лістапада і напярэдадні вечарам стала вядома, як Хэлоўін (Merishman F. All Saints' Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 1. Nihil Obstat. March 1, 1907).

31 кастрычніка была дата старажытных друіды заўважаў:

Друіды і парадак святароў у старажытнай Галіі і Брытаніі, лічылі, што на Дзень усіх Святых, прывіды, духі, феі, ведзьмы, эльфы і выйшлі, каб шкодзіць людзям. ... З гэтых Друіды перакананні прыходзяць выкарыстоўваць сучасную ведзьмаў, прывідаў і котак ў Дзень усіх Святых урачыстасцяў ... Звычай з дапамогай лісця, гарбузы і сцеблаў кукурузы ў якасці ўпрыгожвання Дзень усіх Святых паходзіць ад друідаў. Раннія народы Еўропы таксама мелі фестываль, падобны на свята друідаў ... У 700s, Рымска -

каталіцкая царква названа 1 лістапада як Дзень Усіх Святых. Старыя паганскія звычаі і хрысціянскі дзень свята былі аб'яднаны ў свята Хэлоўіна. (Halloween. World Book Encyclopedia, vol 9. Chicago, 1966: 25-26)

Гэта можа быць цікава разгледзець тое, што пісаў каталіцкі пісьменнік:

Чаму тата паклаў каталіцкую свята мёртвых на вяршыні ўрачыстасці Язычнікі мёртвых? Паколькі каталіцкія свята ў бесперапыннасці і выканаць сэнс паганскіх з іх. (Killian Brian. Halloween, as autumn celebration, reminder God's name is hallowed. Catholic Online International News. 10/31/06)

Гэта факт, што многія звязаныя з Касцёлам Рыма апетыту і выхваляюцца паганскімі злучэннямі для іх вер. Гэта Біблія, што яны, і ўсё, павінны выглядаць як крыніца дактрыны (гл 2 Цімафея 3:16), і ён асуджае выкарыстоўваючы паганскія формы пакланення (Другі закон 12: 29-32; Ер 10: 2-6; 1-ы да Карыньянаў 10:21; 2 Кар 6: 14-18).

рождество

Біблія ніколі не ўхваляе святкаванне дня нараджэння, што Ісус у тым ліку. Першапачатковы Касцёл Рыма не святкаваў Каляды, ні якой - небудзь іншай дзень нараджэння. Дзень нараджэння абрады былі яшчэ асуджаныя ў канцы 3 - га стагоддзя Arnobius (Against the Heathen, Book I, Chapter 64).

Акрамя таго, Тэртуліян папярэдзіў, што для ўдзелу ў зімовых святах з вянкамі і падарункамі з аднаго зважаючы язычніцкіх багоў. Быў адзін такі свята вядомы як Сатурналіі, які адзначаўся паганцамі ў канцы снежня.

Заяўлены «бацька лацінскай тэалогіі» Тэртуліян асудзіў зімовыя свята, такія як Сатурналіі (ад паганскіх бажастоў, чыё імя азначае багаты), якое перарасло ў Каляды, калі ён пісаў:

Minervalia з'яўляюцца значна Мінерва, як Сатурналіі Сатурна; Сатурн, які абавязкова павінен адзначацца нават

маленькімі рабамі падчас сатурналій. Падарункі Новы год у таксама павінна быць злоўлены на, і Septimontium захоўваецца; і ўсе падарункі сярэдзіны зімы і свята Dear Kinsmanship павінны быць спагнаныя; школы павінны быць сплечены з кветкамі; жонак flamens 'і ахвяра Эдыль; школа шануецца на прызначаныя святыя дні. Тое ж самае адбываецца ў дзень нараджэння куміра ў; кожная помпа д'ябла часта. Хто будзе думаць, што гэтыя рэчы дазволена хрысціянскі настаўнік, калі толькі гэта не той, хто павінен думаць, ім падыходзяць таксама для таго, хто не майстар?(Tertullian. On Idolatry, Chapter X)

У часы Тэртуліяна, рымскія Архірэйскай Zephyrinus (199-217) і Каліста (217-222) меў рэпутацыю кампрамісу і карупцыі (і гэта пацвярджаецца такімі рымска - каталіцкіх святых, такіх як Іпаліт (Hippolytus. Refutation of All Heresies, Book IX, Chapter VI) і дазволілі людзям у іх царквы, скампраметаваных з паганствам, і г.д.

Раман Сатурналіі і самі фарсі мітраізм былі адаптацый яшчэ больш ранняй паганскай рэлігіі - то старажытнага вавілонскага таямніцы культу. Старажытныя вавіляныя святкавалі адраджэння Німрода як нованароджаны Таммуз пакланяючыся вечназялёнае дрэва. Біблія асуджае пакланенне з удзелам вечназялёных дрэў (Другі закон 12: 2-3; Ер 3:13; 10: 2-6).

Вавіляныя таксама адзначаецца адраджэнне сонца ў працягу сезона зімовага сонцастаяння. 25 ^{снежня} У выніку быў абраны ў якасці даты нараджэння Ісуса, таму што пакланенне сонцу бога Сатурналіямі і іншых здарылася ў гэты час года:

У 354 г. н.э., біскуп Liberius Рыма загадаў людзям святкаваць 25 снежня, ён выбраў гэтую дату, таму што людзі Рыма ўжо адзначалі яго як свята Сатурна, святкаванне дня нараджэння сонца. (Sechrist ЕН. Christmas. World Book Encyclopedia, Volume 3. Field Enterprises Educational Corporation, Chicago, 1966, pp. 408-417)

Геліёс Мітра адзін бог ... нядзелю было свяціцца ў гонар Мітры, і шаснацатае чысла кожнага месяца быў святым для яго ў якасці пасрэдніка. 25 снежня назіраў, як яго дзень

нараджэння, у NATALIS invicti, адраджэнне зімы-сонца, непакорнай суровасцю сезона. (Arendzen J. Mithraism. The Catholic Encyclopedia, Volume X. Nihil Obstat, October 1, 1911)

Імператар Канстанцін быў паслядоўнікам бога сонца Мітры, які лічыўся непераможным сонцам і быў адзін нарадзіліся са скалы ў пячоры пад зямлёй. Магчыма, з-за гэтага, яго маці Алена вырашыла верыць міф, што Ісус быў народжаны ў пад зямлю Рокі Кейв.

Рым у цяперашні час выкладае гэта (і гэта аўтар бачыў, што «батлейка» адлюстроўваецца некалькі раз у Ватыкане), але ў трэцім стагоддзі адзін з яго прыхільнікаў, Commodianus асудзіў рок-бажасто:

Непакорнай адзін быў народжаны з каменя, калі ён разглядаецца як бог. Цяпер скажыце нам, то, з другога боку, які з'яўляецца першым з гэтых двух. Рок пераадолеў бог: то стваральнік пароды варта шукаць пасля. Акрамя таго, вы ўсё яшчэ малююць яго таксама, як злодзей; хоць, калі б ён быў богам, ён, вядома, не жывуць крадзяжом. Несумненна, ён быў з зямлі, і жажлівай прыроды. І ён павярнуў вол іншых людзей у свае пячоры; гэтак жа, як зрабіў Casus, што сын Вулкана. (Commodianus. On Christian Discipline)

Езус не быў народжаны са скалы, але гэта часткова, як Яго нараджэнне, цяпер малююцца. Акрамя таго, не так, каб навучыць, што ён нарадзіўся 25 снежня. Навукоўцы прызнаюць, што пастухі не былі б з іх статкамі ў полі (напрыклад, Біблія паказвае ў Евангеллі ад Лукі 2: 8), як у канцы снежня 25 - га і што біблейскі вышэй (Лукі 2: 1-5) «перапіс будзе мець было немагчыма ў зімовы перыяд» (Christmas. The Catholic Encyclopedia, 1908).

Многія з практыкі і звычаяў, звязаных з Калядамі прыйшлі з паганства, як сапраўдныя навукоўцы прызнаюць. Ні апосталы Ісуса, ні іх раннія паслядоўнікі не назіралі Каляды.

Перепакованные Паганскія святы

Хоць Біблія не забараняе свецкія святы (як цвярозы дзень незалежнасці абрады), раннія хрысціяне ня маліліся, каб памерлыя святыя, ні назіраць нічога падобны Дня ўсіх святых, ні

Каляд. Многія язычніцкія боствы былі істотна змяніліся ад таго, каб «Бог што-то», каб быць названы «святым нешта.»

Некаторыя з паганскіх практык могуць быць зменены, але перепакаван дэманічныя святы усё яшчэ не хрысціянінам, і яны не тыя, якія трымалі Ісус і Яго раннія паслядоўнікі. Многія святы, якія людзі трымаюць прыйшлі з паганства, і нават сувязі са старажытнай вавілонскай рэлігіі таямніцы. Калі Бог паслаў Нээмія, каб дапамагчы дзецям Ізраіля, якія былі пад уплывам Вавілона, звярніце ўвагу на тое, што Нээмія сказаў ён:

³⁰ Я ачысьціў іх ад усяго паганскага. (Нээмія 13:30)

Новы Запавет папярэджвае аб заражаных верах і «Таямніцы Вавілона Вялікага» (Адкрыццё 17: 5). Звярніце ўвагу на тое, што Біблія вучыць, што Божыя людзі павінны рабіць у дачыненні да "Вавілона Вялікага»:

⁴ выйдзі ад яе, народ Мой, каб не ўдзельнічаць вам у грахах яе, і каб вы пошасьцяў яе. (Адкрыццё 18: 4)

Хрысціяне павінны бегчы спакусе і граху (1-ы да Карынфянаў 06:18; 2 Цімафею 2:22), ня абняць яго і не заахвочваць яго. Яны не павінны аб'яднаць паганскія практыкі з глыбокай пашанай праўдзіваму Богу (1-ы да Карынфянаў 10: 19-21; 2-ы да Карынфянаў 6: 14-18), нават гэта традыцыя (Матфея 15: 3-9).

11. Бог святих дзён ці Лжей?

Якія дні павінны быць вернікамі?

Больш за 1600 гадоў таму, Божыя Святыя дні былі асуджаныя антысэміта, Джон Крайсостом, які ў цяперашні час лічыцца каталіцкі і праваслаўны святой. Некалькі гадоў таму, пратэстанцкая выданне Хрысціянства сёння на самай справе называецца Джон Крайсостом «найвялікшы прапаведнік ранняй царквы» (John Chrysostom Early church's greatest preacher. Christianity Today, August 8, 2008).

Джон Крайсостом публічна прапаведаваў супраць восеньскіх святих дзён у 387 г. н.э., таму што тыя, хто спавядаў Хрыста былі назірання за імі. Ён асабліва адзначыў свята Труб, Дзень Адкуплення («хутка ... у дзверы»), і свята кучак:

Фэсты бездапаможных і няшчасных габрэяў хутка ісці на нас адзін за адным, і ў хуткай паслядоўнасці: свята Труб, свята кучак, у пастамі. Ёсць шмат у нашых шэрагах, якія кажуць, што яны думаюць, ШТО мы робім. Тым ня менш, некаторыя з іх збіраюцца, каб паглядзець фестывалі і іншыя далучацца да габрэяў трымаць іх балі і назіраючы за іх пасты. Я хацеў бы весці гэты перакручаны звычай ад Царквы прама зараз ... Калі яўрэйскія абрады шануюныя і вялікія, наша хлусня ... Ёсць Ці Бог ненавідзіць іх сваты і ці падзяляеце вы ў іх? Ён не казаў той ці іншай свята, але ўсе яны разам.

Грэшнікі і нячыстыя хутка габрэі зараз у нашых дзвярэй. Думка, што гэта хутка, не дзіўна, што я назваў яго нячыстым ... Але цяпер, калі д'ябал клічуць вашыя жонка на свята Труб і яны звяртаюцца да іх вуха да гэтага выкліку, вы не стрымлівайце іх. Вы дазваляеце ім аблытаць сябе абвінавачванне ў бязбожніцтве, то няхай яны пацягнулі ў распушчаныя спосабы. (John Chrysostom. Homily II Against the Jews I:1; III:4. Preached at Antioch, Syria on Sunday, September 5, 387 A.D.)

Важна разумець, што Джон Крайсостом, павінна быць, зразумеў, што другое павека царкву ў сваім рэгіёне захоўваецца пасха ў той жа час габрэі зрабілі, і што каталіцкая царква Па-ранейшаму Пяцідзсятніца. Такім чынам, прапаведуючы, што ён зрабіў, Джон Крайсостом прапаведаваў супраць сваёй уласнай царквы, як рымскія і праваслаўныя каталікі сцвярджаюць, што захаваць і пасху і Пяцідзсятніцы, як абодва гэтыя святыя стануць часткай «усё разам.»

Акрамя таго, Джон Крайсостом сапраўды калі - то пісаў у карысць «фэстывалю габрэяў» пад назвай Сёмухі (Chrysostom J. The homilies of S. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople: on the Acts of the Apostles). Такім чынам, ён прызнаў, што пасля ўваскрэсення Ісуса, вернікі трэба прысутнічаць на тое, што тады лічыцца «габрэйскім святам.»

Калі б Бог быў супраць усіх гэтых дзён, ТО чаму б апосталы захавалі іх? Відавочная прычына ў тым, што яны вынікалі прыкладу Ісуса і не было ніякіх падставаў меркаваць, што яны нейкім - то чынам было скончана.

Як згадвалася раней, у Новым Запавеце называе адзін з так званых «габрэйскіх» святыя дні Звярніце ўвагу НА наступнае ад каталіцкага перакладу «вялікіх» . :

³⁷ І ў апошні **вялікі дзень сьвята** стаяў Ісус і закрычаў (Ян 7:37, Реймс Новы Заповіт).

Дык хто ж мае рацыю?

Тыя, хто ідуць практыкі Ісуса ці тых, хто асуджае іх?

Нагадаем, што Джон Крайсостом, у гэтым выпадку, некалькі дакладна сказана:

«Калі яўрэйскія абрады шаноўныя і вялікія, наша хлусня.»

Так , У якія дні павінны быць выкананы? Што ёсць «вялікі дзень» , згодна з Бібліяй?

Якія дні з'яўляюцца хлуснёй?

Джон Крайсостом падтрымліваў дні з паганскімі сувязямі , такімі як Каляды і Вялікдзень. Яго логіка на Каляды 25 сьнежня таксама быў відавочна не так і на аснове хлусні і дэзінфармацыі (Addis WE, Arnold T. A Catholic Dictionary: Containing Some Account of the Doctrine, Discipline, Rites, Ceremonies, Councils, and Religious Orders of the Catholic Church. Benziger Brothers, 1893, p. 178).

Гэта павінна быць відавочна, што Божыя дні не хлусня, але Джон Крайсостом (і тых цэркваў, якія прынялі ў тыя дні, якія ён прасоваў) былі відавочна хлусіць. Нават каталіцкі святы Томас Аквінас пісаў, што Суботы і ў асноўным усе біблейскія Святыя Дні былі што азначае для хрысціянаў (The Summa Theologica of St. Thomas Aquinas.).

Цікава Каталіцкая энцыклапедыя ўключае ў сябе справаздачу, «павлікіяне часта апісваецца як перажытак ранняга і чыстага хрысціянства (Fortescue A. Paulicians). 11 - га стагоддзя грэка-рымскай пісаў , што Paulicians «прадстаўляюць наш культ Богу , як пакланенне ідалу. Як быццам мы, хто шануе знак крыжа і святых карцін, па-ранейшаму займаліся ў глыбокай пашане д'яблы »(Conybeare F.C. Addend ix III in: The Key of Truth: A Manual of the Paulician Church of Armenia. Clarendon Press, Oxford, 1898, p. 149).

Ўсведамленне таго, што многія, хто вызнае Хрыста няправільна назіралі дэманічныя святы не новая і была асуджаная некаторымі на працягу стагоддзяў.

Традыцыі і / або Біблія?

Адносна мала людзей на планеце нават спрабуюць захаваць Божыя Святыя дні. Большасць тых, хто сцвярджаюць, што рэлігія яны асацыююць з Бібліяй трымаць іншыя дні.

Некаторыя трымаюць небіблейскія рэлігійныя святы з-за ціску з боку членаў сям'і. Некаторыя з іх не будзе трымаць біблейскія святыя дні з-за ціску з боку свайго грамадства і / або іх прападаўцаў.

Ісус папярэджваў, што тыя, хто ішоў за Ім варта было чакаць, каб мець праблемы з членамі сям'і (Мц 10:36), і свет. Ён не сказаў ім ісьці на кампраміс з светам, які будзе ненавідзецц Яго сапраўдных паслядоўнікаў (Іаана 15: 18-19), але імкнуцца да дасканаласці (Матфея 05:48).

New Living Translation вучыць наступнае аб Божых людзях:

³ Яны не ставяць пад пагрозу з злым, і яны ідуць толькі ў яго шляху. (Пс 119: 3)

Вы гатовыя ісці на кампраміс са злом? **Сатана спрабуе зрабіць грэх добра выглядаць** (Быццё 3: 1-6) і выглядае як «анёл святла» (2-ы да Карыньянаў 11: 14-15). Будзеце Ці вы працягваць свой адпачынак, нават калі яны з'яўляюцца добра для вас?

Грэка-рымскія рэлігіі, як правіла, лічаць, што захаванне іх святаў грунтуецца на традыцыі, але часта гэтыя традыцыі пачаліся ў паганстве. Так як многія з мінулага (і сучаснасці) лідэраў у сваіх вер ўхваліў гэтыя традыцыі, многія дзейнічаюць, як быццам яны з'яўляюцца прымальнымі для Бога.

Хоць традыцыі, якія адпавядаюць са словам Бога выдатна (пар 1 Кар 11: 2; 2 Фесаланікійцаў 2:15), якія ўступілі ў канфлікт з Бібліяй не павінны быць. Звярніце ўвагу, што Новы Запавет, што ясна:

⁸ Сцеражыцеся тых, хто звёў вас філасофіяй і пустымі панадзямі, па пераказах чалавечых, па асноўным прынцыпам свету, а не па Хрысту. (Каласянаў 2: 8)

³ Ён адказваў і сказаў ім: «Чаму вы парушаеце запаведзь Божую дзеля звычаю вашага ...⁷ Крывадушнікі Ну Ісая прарочыў пра вас, кажаце?!:

⁸ «Гэтыя людзі набліжаюцца да Мяне вуснамі сваімі і шануюць Мяне вуснамі, а сэрца іхняе далёка ад Мяне⁹ І марна шануюць Мяне, настаўляючы на вучэньні, запаведзі чалавечыя" .. »(Мацвее 15: 3, 7-9)

Слова Божае згадвае пра тое, што многія прынялі традыцыі, што яны не павінны і заклікае да пакаяння тых, калі яны разумеюць, што гэта:

¹⁹ Госпадзе, сіла мая і моц мая і прыстанішча маё ў дзень смутку прыйдуць народы да Цябе ад канцоў зямлі і сказаць: "Вядома, спадкавалі нашы бацькі хлусня, нікчэмнасці і стратныя рэчы.» (Ерамія 16:19)

Біблія вучыць, што замежныя рэлігійныя назірання дэманічныя:

¹⁶ Яны справакавалі зайздрасць Ягоную чужым багам; З брыдотай яны раздражнялі Яго гнеў. ¹⁷ прыносілі ахвяры дэманам, а ня Богу, багам, яны не ведалі, да новых багам, ізноў прыбылых, што бацькі вашыя не думалі. (Друг 32: 16-17)

пацверджанне Апавяшчэнне аб гэтай канцэпцыі з канца Рымскай каталіцкай царквы Францыі кардынал Жан-Guenole-Мары Даніэлу:

Паганскі свет і хрысціянская царква цалкам несумяшчальныя; адзін не можа адначасова служыць Богу і ідалам. (Daniélou J. The Origins of Latin Christianity. Translated by David Smith and John Austin Baker. Westminster Press, 1977, p. 440)

Сапраўды, паганскі свет і хрысціянская царква цалкам несумяшчальныя; адзін не можа адначасова служыць Богу і ідалам.

Тым не менш, многія, у тым ліку і ў яго царквы, зрабі гэта сёння, калі яны назіраюць паганскія святы, якія былі зменены з хрысціянскімі тэрмінамі і некаторымі зменамі практыкі. Зразумейце, што Ісус сказаў: «Калі застанецеся ў словы Маім, дык вы ў ісціне Мае вучні. І спазнаеце праўду, і праўда зробіць вас свабоднымі.» (Ян 8: 31-32). Святыя дні Бога вызваліць нас ад паганства.

Лічаць, што Апостал Павел папярэджваў:

¹⁴ Ня схіляйцеся пад чужое ярмо зь нявернымі. Бо што супольнага ў праведнасці зь беззаконнем? А што супольнага ў сьвятла зь цемраю? ¹⁵ Якая згода паміж Хрыстом і Вэліярам? Ці якое саўдзел у верніка зь няверным? ¹⁶ Якая агульнасць храма Богага зь ідаламі? Бо вы храм Бога живога. Як Бог сказаў:

«Я буду жыць у іх і хадзіць сярод іх. Я буду іхнім
Богам, і яны будуць Маім народам.»

¹⁷ Таму

«Выйдзіце зь іхнага асяродзьдзя і аддзялецеся, кажа
Гасподзь. Не дакранайцеся да нячыстага, і Я прыму
вас.»

¹⁸ «Я буду вам за Айца, і вы будзеце Маімі сынамі і дочкамі,
кажа Гасподзь Усеўладны. (2-ы да Карыньянаў 6: 14-18)

Звярніце ўвагу, Бог будзе Айцом тых, хто не будзе часткай
паганства. Не Айцец тыя, якія ахопліваюць іх як частка пакланення.

Хоць некаторыя дзейнічаюць як якія маюць практыкі, якія былі
язычнікамі заўгодна Богу, яны памыляюцца:

³² Вы кажаце: «Мы хочам быць як іншыя народы, як і народы
свету, якія служаць дрэва і камень.» Але тое , што вы маеце
на ўвазе , ніколі не адбудзецца. (Езэкііль 20:32, NIV)

²⁶ Сьвятары яе гвалтаваць закон Мой і апаганьваць святыні
Мае; яны не адрозніваюць паміж святым і агульным; яны
вучаць, што няма ніякай розніцы паміж чыстым і
нячыстым; і яны заплішчваюць вочы на захоўванне маіх
субот, так што я апаганіў паміж імі. (Езэкііль 22:26, NIV)

Бог кажа, што гэта робіць розніцу. Замест гэтага дагаджаць Яму, у
тым ліку практыкі паганскай прынясе Яго гнеў (Езэкііль
30:13)! Абараняючы пачуццёвыя мірскія практыкі дэманічная (пар
Джэймс 3: 13-15).

Бог Святыя дні ці што?

Біблія называе Бога святы як «святых скліканняў» (напрыклад , Лікі
28:26; 29:12) ці «святых святых» (пар Ісая 30:29).

Біблія неаднаразова асуджае паганскія абрады , як няправільныя і
дэманічных (1-ы да Карыньянаў 10: 20-21; 1 Цімафею 4: 1). Біблія
кажа , ШТО НЕ аб'яднаць небыблейскіх святых ў глыбокай пашане
Богу (Другі закон 32; Ераміі 10; 1 Кар 10: 20-21).

Тым ня менш, многія з іх вырашылі выконваць каляндар пакланення, што Біблія

не падтрымлівае. Выкарыстоўваючы метады, якія Апостал Ян асацыюе з антыхрыстаў (1 Іаана 2: 18-19).

Ня-біблейскія святы спрыяюць дэманам і дапамаглі плане завуляваць Бог мільярды на працягу стагоддзяў.

Ісус сказаў, што Бог хацеў, каб пакланяцца ў праўдзе:

²⁴ Бог ёсць дух, і тыя, што пакланяюцца Яму, павінны пакланяцца ў духу і праўдзе. (Джон 4:24, NJB)

Перепакаваныя дэманічныя святы не шанавалі сапраўдны Бог. Бог хоча, каб вы давяралі Яму і рабілі рэчы Яго шлях, не вашы (Выслоўі 3: 5-6).

Біблейскія Святыя Дні дапамогу карціна Божы план выратавання. Пачынаючы з ахвярай Ісуса на Вялікдзень, каб імкненне жыць «прэсны» жыве, з скліканнем пачаткаў у гэтым узросце (Пяцідзесятніцы), у трубы Адкрыцці і ўваскрасенне, у напамін пра ролю сатаны ў нашых грахах і адкупленне ахвяра Хрыста, каб малюючы тысячагадовае царства Божае на зямлі (Свята кучак), да ўсведамлення таго, што Бог прапануе выратаванне ўсіх (Апошні Вялікі Дзень), часткі Божага плана выяўлены і зроблены больш адчувальным для хрысціян.

Біблія кажа хрысціянам пераймаць апостал Павел, як ён пераймаў Ісус (1 Кар 11: 1).

Ісус выконваў біблейскія святыя дні (Лк 2: 41-42; 22: 7-19; Ян 7: 10-38; 13). Вы не павінны прытрымлівацца Яго прыкладу, як Ён вучыў (Ян 13: 12-15)?

Апостал Павел захаваў біблейскія Святыя Дні (Дзеі 18:21; 20: 6,16; 21: 18-24; 27: 9; 28: 17-18; 1 Кар 5: 7-8; 16: 8). Павел папярэджаў тых, хто можа паставіць пад пагрозу іх дэманічныя практыкі (1 Кар 10: 19-21). Людзі, якія сцвярджаюць, што ісці за Богам Бібліі

павінны быць ачышчаны ад паганства (пар Нээміі 13:30; 2 Пятра 1: 9).

Апостал Ян захаваў біблейскія святыя дні, але папярэдзіў людзей, якія прэтэндуюць быць хрысціянінам ня вынікалі яго практыкі:

¹⁸ Маленькія дзеці, гэта апошні гадзіну; і, як вы чулі, што антыхрыст, і цяпер з'явілася шмат антыхрыстаў, з дапамогай якога мы ведаем, што гэта апошні гадзіну. ¹⁹ Яны выйшлі ад нас, але не былі нашы; бо, калі б яны былі нашыя, тыс еу б з намі; але яны выйшлі, што яны могуць быць паказаны, што ні адзін з іх не былі з нас. (1 Ян 2: 18-19)

Калі хрысціяне захавалі тыя ж біблейскія святыя дні, як Яго апосталы, як Джон трымаў? Джон пісаў, што тыя, хто ілжыва сцвярджаць, што хрысціянін, які не прытрымлівацца яго практыцы функцыянуюць, як антыхрыстаў.

Калі справа даходзіць да святых дзён і святаў, якія мы павінны слухаць? Слова Божае або традыцыі людзей? Хоць можа быць правільныя месцы для традыцыі, ніхто не павінен прымаць традыцыі, якая знаходзіцца ў канфлікце са словам Божым.

Бо слова Божае карысна для навучання (2 Цімафею 3:16), магчыма, мы павінны атрымаць урокі з Піцера і рэакцыя іншых апосталаў на рэлігійных лідэраў свайго часу:

²⁹ Мы павінны падпарадкоўвацца Богу, чым людзей. (Дзеі 05:29)

Будзеце Ці вы прытрымлівацца прыкладу Ісуса і апосталаў, і трымаць Божыя святыя дні Яго шляху, і не дазваляюць традыцыі парады людзей, каб спыніць вас?

Будзеце Ці вы слухаць тых , хто «прапаведуе сьвяшчэнныя сходы» (Лявіт 23: 8,21,24,27,35,36), якія з'яўляюцца біблейскімі святамі Божых (Лявіт 23:37)?

Ісус сказаў:

²¹ Мае браты Мае гэта слухачы слова Богага і выканаўцы яго. (Лука 08:21)

Вы сапраўды адзін з братоў Езуса? Хрысціяне павінны быць (Рымлянаў 8:29). Мы павінны быць аддзеленыя ад ісціны (Ян 17:19).

Ці будзеце вы і / або ваш дом слухачы слова Богага і выканаўцы яго? Ці будзеце вы трымаць Божыя Святыя дні або традыцыю, якія дэманічна натхнёнымі?

«¹⁴ Служыце Госпаду! ¹⁵ І калі гэта здаецца зло вам служыць Госпаду, выберыце сабе сёння , каму служыць » , як паганскіх багоў» у зямлі якіх вы жывяце. Але для мяне і майго дома, мы будзем служыць Госпаду »(Ісус Наваў 24: 14-15).

Выберыце Бога святыя дні.

Святыя Дні	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
	Начная служба Пасхі пачынаецца на захадзе сонца							
	Сак	Кра	Кра	Сак	Кра	Кра	Сак	Кра
	31	20	9	29	16	6	25	12
	Усе святыя дні пачынаюцца на захадзе сонца палярэдняга вечара							
Першы дзень Праснакоў	Кра	Кра	Кра	Сак	Кра	Кра	Сак	Кра
	2	22	11	31	18	8	27	14
Апошні дзень Праснакоў	Кра	Кра	Кра	Кра	Кра	Кра	Кра	Кра
	8	28	17	6	24	14	2	20
Пяцідзясятніца	Май	Чэрв	Чэрв	Май	Чэрв	Чэрв	Май	Чэрв
	24	13	4	20	9	1	16	5
Свята Трубаў	Вер	Кас	Вер	Вер	Вер	Вер	Вер	Вер
	12	2	21	10	28	18	6	24
Дзень Ачышчэння	Вер	Кас	Вер	Вер	Кас	Вер	Вер	Кас
	21	11	30	19	7	27	15	3
Свята Кучак	Вер	Кас	Кас	Вер	Кас	Кас	Вер	Кас
	26	16	5	24	12	2	20	8
Апошні Вялікі Дзень	Кас	Кас	Кас	Кас	Кас	Кас	Вер	Кас
	3	23	12	1	19	9	27	15

Дзень Божы доўжыцца ад захаду сонца да захаду сонца. Таму ўсе святыя дні, пералічаныя вышэй, акрамя ночы Пасхі, пачынаюцца ўвечары напярэдадні пазначанай даты.

Напрыклад, у 2026 годзе першы дзень Праснакоў пачынаецца на захадзе сонца 1 красавіка і працягваецца да захаду сонца 2 красавіка.

Continuing Church of God

Continuing Church of God-а офіс у ЗША знаходзіцца па адрасе:
PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Continuing Church of God (CCOG) сайты

CCOG.ASIA Гэты сайт мае фокус на Азіі і мае розныя артыкулы на некалькіх азіяцкіх мовах, а таксама некаторыя прадметы на англійскай мове.

CCOG.IN Гэты сайт прызначаны для тых, у дачыненні да індыйскага спадчыны. Ён мае матэрыялы на англійскай мове і розных індыйскіх мовах.

CCOG.EU Гэты сайт прызначаны ў Еўропе. Ён мае матэрыялы на некалькіх еўрапейскіх мовах.

CCOG.NZ Гэты сайт прызначаны ўбаку Новай Зеландыі і іншы з брытанцамі спускаліся фонам.

CCOG.ORG Гэта галоўны сайт Continuing Church of God. Ён служыць людзям на ўсіх кантынентах. Ён змяшчае артыкулы, спасылкі і відэа, у тым ліку штотыднёвыя і сьвяты дзень пропаведзяў.

CCOGAFRICA.ORG Гэты сайт прызначаны для тых, хто ў бок Афрыкі.

CCOGCANADA.CA Гэты сайт прызначаны для тых, хто ў бок Канады.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Гэта іспанамовны сайт Continuing Church of God.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Гэта сайт Філіпіны з інфармацыяй на англійскай і Тагалог.

Навіны і гісторыя Сайты

COGWRITER.COM Гэты сайт з'яўляецца адным з асноўных інструментаў Абвяшчэння і мае навіны, вучэнне, гістарычныя артыкулы, відэа і прарочыя абнаўлення.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Гэта лёгка запомніць сайт з артыкуламі і інфармацыяй пра гісторыю царквы.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Гэта онлайн-радыё сайт, які асвятляе навіны і біблейскія тэмы.

YouTube відэа Каналы для пропаведзяў і Sermonettes

BibleNewsProphecy канал. ССОГ sermonette відэа.

ССОGAfrica канал. ССОГ Паведамленні ў афрыканскіх мовах.

CDLIDDSermones канал. ССОГ Паведамленні на іспанскай мове.

ContinuingCOG канал. ССОГ відэа прапаведзі.

Бог Святыя дні або Дэманічны святы?

Калі вы думаеце пра святы, што прыходзіць на розум? Як вы думаеце, аб вечназялёных дрэў, вянкi, трусы, яйкі, гарачай крыж булачкі, і касцюмы ведзьмаў?

Тым не менш, ні адзін з гэтых знакаў не будуць адобраны ў Бібліі. Вы ведаеце, што на самой справе вучыць Біблія?

Апостал Павел пісаў:

19 Што ж я тады сказаў? Гэта ідал што-небудзь, ці што ідалаахвярнае значыць што-небудзь? 20 Хутчэй за ўсё, што рэчы, якія язычнікі ахвяруюць яны прыносяць дэманам, а ня Богу, і я не хачу, каб вы мелі зносіны з дэманамі. 21 Вы не можаце піць чару Гасподнюю і чару дэманскую; Вы не можаце прыняць удзел у трапезе Гасподняй і ў трапезе

дэманскай. 22 Ці ж мы правакуем Спадар рэўнасць? Хіба мы мацнейшыя за Яго? (1 Карынфскі 10:19-22)

Калі вы захоўваеце Божыя святыя дні або дэманічныя святы?